Tribuna cititorului

Stimați tovarăși redactori,

Cînd scriu aceste rînduri am în față ultimul număr al revistei «Cutezătorii», pe a cărei copertă citesc: «193».

Iată deci, îmi spun, și nu fără emoție, că revista a cărei apariție o salutam cu bucurie cu aproape cinci ani în urmă, revista pe care am răsfoit-o în fiecare săptămînă cu multă atenție și, în sfîrșit, revista a cărei colecție completă o posed, deoarece mi-a fost întotdeauna și oriunde un tovarăș nedespărțit, va sărbători în curînd apariția a 200 de numere!

Îmi aduc aminte în aceste momente de clipa în care am făcut pentru prima dată cunoștință cu paginile ei viu colorate în care și-au spus cuvîntul de atîtea ori scriitori, academicieni, oameni de știință, mari prieteni ai copiilor din țara noastră și caut să-mi imaginez evoluția ei în timp, sub aspectul conținutului, al graficii, a diversității temelor abordate.

Constat cu bucurie că am evoluat paralel și că această revistă, al cărei nume ce semnifică o frumoasă calitate la care visează orice copil, evocă pentru toți cei care au urmărit-o îndeaproape multe amintiri plăcute, mi-a rămas o bună prietenă chiar și acum, cînd am devenit elev de liceu, calitate care deși pentru unii se identifică cu noțiunea de «băiat mare», pe mine nu mă împiedică să mă mai consider totuși copil. Mai mult chiar, am avut bucuria de a mă număra și eu printre cîștigătorii unora dintre numeroasele concursuri inițiate de-a lungul anilor și de a-mi vedea de cîteva ori semnătura sub scurte articole prezentate în cadrul concursului «Rozetele Cutezătorii».

Adevărul este că acum îmi vine foarte greu să-mi spun părerea eliberîndu-mă de orice impresii care m-ar putea conduce la concluzii greșite. Sînt, poate, într-o situație la fel de grea ca și a celor care îi determină săptămînal conținutul, căutînd să aleagă tot ceea ce poate deveni interesant pentru miile de cititori, redactorii care își pun în valoare tot talentul și iscusința lor zi de zi, clipă de clipă, în căutarea aspectului inedit.

Pe unii dintre ei am avut fericitul prilej să-i cunosc și am purtat discuții foarte interesante, iar vizita pe care am făcut-o la redacție într-o zi a anului 1969 mi-a permis să observ mai îndeaproape viața lăuntrică atît de palpitantă și plină de mister, uneori, care se desfășoară acolo, m-a convins că nu este de loc ușor să satisfaci mii de gusturi atunci cînd nu ai la dispoziție decît 16 pagini.

Întotdeauna însă se comite o mare greșeală atunci cînd se arată numai părțile bune ale unui lucru, fiindcă în felul acesta critica nu se mai păstrează în limitele obiectivității.

Lipsuri și neajunsuri există și în cazul de față. Nu multe (și acesta este astfel un punct cîștigat), dar... există. Ce i se poate imputa, așadar, revistei «Cutezătorii»?

După părerea mea, paginile (și cînd scriu aceasta îmi spun că n-ar fi fost rău să folosesc totuși majuscule) dedicate cititorilor și scrise efectiv de ei ar trebui să fie mai numeroase.

Evident, lipsa de spațiu se face simțită din plin (sînt de acord cu acest lucru), dar măcar bilunar ar putea apare două pagini scrise de cititori. Sînt sigur că ar spori interesul și ar aduce un farmec în plus, fără a avea totuși nici o implicație în detrimentul calității revistei. Îmi închipui că materialele bune de la cititori nu lipsesc și, chiar în această situație, o simplă solicitare ar putea aduce adevărate «avalanșe» de scrisori la redacție, din care ar putea fi selecționate materiale de calitate pentru publicare.

Trecînd peste aceasta aș mai putea adăuga că desenele (atît unele seriale cît și cele ce însoțesc textele) sînt executate uneori într-o manieră prea modernă sau poate fantezistă (să-i spunem oare... «ciudată»?) și că spațiul rezervat fotografiilor — (deși acestea completează textul) — este uneori în detrimentul textului. Și pentru a reveni din nou la concret, de ce nu publică «Clubul 2000» opiniile cititorilor? Concursurile sînt numeroase și pasionante, dar de ce comentariul care le însoțește este uneori nesatisfăcător?

Oricîte ar fi însă lipsurile și neajunsurile și oricare ar fi ele, este evident faptul că nu se pot nega totuși calitățile reale ale revistei, tot ceea ce-i conferă originalitate și frumusețe, fiind rodul muncii creatoare a celor care s-au dedicat cu pasiune elaborării ei. Și chiar dacă uneori conținutul este mai sărac, alteori reușește să ne întreacă așteptările prin ingeniozitatea cu care pot fi cuprinse o mulțime de lucruri în cuprinsul a 16 pagini. De altfel, este foarte adevărat faptul că în ultimul timp se observă chiar o preocupare susținută în acest sens.

Iată de ce am citit cu toată atenția «Scrisoarea săptămînii» pe care în acest număr o semnează redactorul-șef al revistei — tovarășul Mihai Negulescu — și mi-am spus că, într-adevăr, prin munca sa entuziastă, colectivul de redacție va reuși să treacă peste greutățile inerente satisfacerii tuturor gusturilor și să obțină din partea tuturor cititorilor calificativul care în cataloage ar echivala cu nota maximă.

În ceea ce mă privește, aș dori să pot crede că scrisoarea de față, care ar fi putut purta eventual subtitlul «gînduri pentru o aniversare», conține cîteva aprecieri obiective care vor fi de folos pentru elaborarea numerelor viitoare.

Asigurîndu-vă că voi rămîne și pe mai departe un credincios tovarăș al revistei «Cutezătorii» vreau să fac colectivului de redacție călduroase urări de succes în confruntarea săptămînală cu cititorii, felicitîndu-i anterior apariției revistei cu numărul 200.

Cu respect,
TIȚĂ ȘTEFAN,
elev anul I-C, Lic. «Dragoș-Vodă»,
Cîmpulung Moldovenesc, jud. Suceava

Dragă redacție, cu ajutorul tău mi-am făcut o mulțime de prieteni cu care corespondez. Este drept, nu pot răspunde tuturor la timp (sînt mult prea mulți). Îi rog să nu se supere. Iar ție, dragă redacție, îți mulțumesc și-ți doresc acum, la al 200-lea număr, o viață lungă.

VIORICA CĂTRĂNUȘ,
comuna Chirnogi, jud. Ilfov

Iată numărul 200 al revistei «Cutezătorii», număr jubiliar! Timp de 5 ani, de-a lungul a 200 de săptămîni, revista «Cutezătorii» a atras sute și mii de cititori, a îndrumat, a sfătuit, a înveselit și călăuzit pașii noștri, fiind alături de noi și la bucurii și la necazuri, dovedindu-se unul dintre cei mai buni prieteni.

Munca dusă de realizatorii revistei trebuie răsplătită prin calde felicitări. La mulți ani, revistă dragă!

ION PETRESCU, Timișoara

În fiecare săptămînă, cînd sosește revista, eu și fratele meu Doru ne grăbim care mai de care s-o citim. Pînă la ultimul articol n-o mai lăsăm din mînă! Sîntem abonați începînd de la primul număr și întotdeauna se întîmplă la fel. Mie îmi plac mai toate rubricile revistei, dar cel mai mult serialele, concursurile, noua pagină a băieților, microenciclopediile și, mai recent, noua rubrică «Noi și organizația». Am reușit să aflu cît de mulți pionieri își aduc aportul la îmbunătățirea activității pionierești și a proiectului de Statut al unităților și detașamentelor.

O anchetă care m-a pasionat mult a fost: «Ce primim în schimbul unui bilet de cinema?».

DAN SZENTE,
Mangalia

Îmi plac nespus de mult paginile tale. Dar iată ce propun eu pentru a-mi fi și mai dragă: un concurs intitulat «Vă cunoașteți patria?», rubrica «Începătorii pe recepție!» (în care să se publice poeziile copiilor, cîntece ș.a.), o rubrică pe tema «Știm ce înseamnă prietenie?», o rubrică cu privire la marile vedete ale muzicii, ale cinematografiei, să fie introduse cît mai multe glume și caricaturi.

ELENA NĂRĂMZOIU,
Satul Moșneni,
comuna 23 August,
județul Constanța

Buna purtare în 3 puncte:
În tabără

Purtarea civilizată în tabără contribuie la crearea unei ambianțe plăcute pentru tine și tovarășii tăi.

● În orele de odihnă, cînd toată lumea doarme în cameră, nu-ți găsi de lucru aranjînd haine, obiecte sau răsfoind reviste.

● La masă nu se cîntă și nu se vorbește cu glas tare, nu se dau ghionturi. Un calcul mic îți poate arăta că 60 de voci zgomotoase pot face din prînz sau cină o harababură.

Dacă te afli în capul mesei, ajută la schimbarea și strîngerea farfuriilor, la servirea mîncării.

● Fii atent să nu-i jignești cu vorba sau cu vreun gest nepotrivit, pe colegii tăi. Unii copii sînt mai sensibili cînd sînt departe de casă.

● Nu arunca hîrtii sau coji în cameră sau într-un loc de joacă sub pretextul că nu te vede nimeni.

● Ai grijă de cei mai mici decît tine ca să simtă că alături se află un pionier mai mare. Ajută-i să-și gospodărească lucrurile. Dacă vremea e rece să se îmbrace mai gros. Sfătuiește-i să scrie familiei.

Pagina fetelor

CUM NE BRONZĂM

Vara, vrem să ne bronzăm, fiindcă soarele ne dăruiește frumusețe și sănătate. Dar atenție, expunerea la soare se face cu chibzuință... Ca să ne ferim de arsuri și insolație, vom sta la soare în prima zi cinci minute pe fiecare parte și treptat, vom crește timpul de expunere, în a doua și a treia zi, la șase, șapte și apoi la opt minute. Picioarele le putem expune mai mult timp la soare chiar de la început, în timp ce gîtul fiind mai sensibil, îl vom apăra. În general, de la a șasea zi, cînd observăm că pielea nu se mai înroșește și nu mai transpiră, facem plajă după plac. Vă recomandăm totuși să vă feriți de razele fierbinți ale soarelui de amiază. La plajă, beți pe săturate, fiindcă prin transpirație se pierde o mare cantitate de apă. Pentru o mai bună adaptare la căldură, se recomandă jocuri cu mingea, exerciții de gimnastică și plimbări. Dacă totuși v-ați ars, folosiți loțiunea «Neptun» care este un bun calmant. Se găsește în comerț.

Salata verde opărită, pusă umedă pe față, calmează, de asemenea, arsurile.

Vara, cînd sezonul abundă în fructe și plante le putem folosi și pentru îngrijirea pielii. Foarte multe fete se plîng de puncte negre. Se remediază frecînd fața cu felii de roșii proaspete. După cîteva minute se clătește cu apă rece. Spălatul feței cu ceai de mușețel este foarte plăcut, după o zi de plajă.

O pălărie de plajă

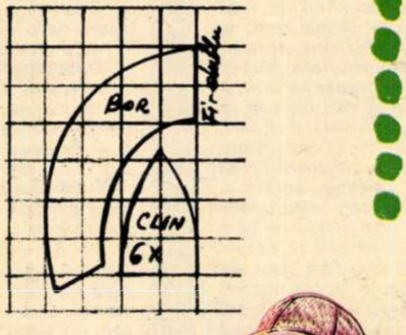

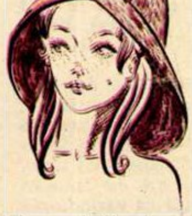

Modelul, pentru care vă oferim tiparul alăturat, se confecționează foarte ușor, dintr-un metraj de 50 cm. Alegeți un material de bumbac uni sau cu motive florale. Borul se croiește de două ori din materialul pus dublu și se întărește cu pînză. Calota este alcătuită din șase clini care se dublează de asemenea cu pînză.

Tiparul corespunde măsurii 38 și este desenat la scara 1/10.

Jurnalul Olguței

RODICA POPA, Tufeni-Băicoi — *Prahova. «Olguța», pe lîngă cîteva modele de plajă te rog să-mi trimiți și o pereche de ochelari mari, rotunzi, ca aceia pe care i-ai avut în nr.19 al revistei.» Modelele pentru plajă ți le dau chiar acum, în această pagină, dar ochelarii să știi, îți spun doar ție, că nu sînt ai mei. I-am împrumutat și eu așa, doar cîteva minute, pentru poză...*

MIHAELA BUSTUCHINĂ, Crîmpoaia — *Olt. Să-ți spun drept mi-a plăcut «Povestea unui corigent». Dar pentru a avea o părere mai competentă am predat încercarea ta literară rubricii «Atelier literar» care îți va comunica în curînd impresiile și... sugestiile.*

MIHAELA B. București — *Să știi,* **MIHAELA,** *că nu ești o fetiță rea! Sînt convinsă, simt acest lucru din tot ce mi-ai scris. Cred însă că ar trebui — așa cum ai recunoscut — să dai dovadă de mai multă voință. Restul am să-ți spun într-o scrisoare pe care ți-o voi trimite acasă.*

NATALIA FILIP, Sighișoara; I.N. Galați *și* **NICOLETA BUCUR, Brașov** — *Găsiți în această pagină ceea ce vă interesa în legătură cu vara, soarele, marea și îngrijirea tenului. Dacă mai doriți să aflați și altceva, scrieți-mi.*

ILEANA MADĂU, Secuieni — Bihor. *«Am părul lung, mi-e cald. Cum să mă pieptăn?» Eu cred că foarte simplu, Ileana. Ori strîngi părul într-o coadă la spate sau în două codițe, în părți. Sînt coafuri tinerești, comode și simplu de aranjat. Dacă-ți stă bine, leagă-ți cozile în funde, de preferat în aceiași culoare cu rochia. Cel mai bine vara este să te tunzi scurt. La ștrand, în excursii, sau în tabără scapi astfel de toate grijile. Și nici nu-i urît!*

OLGUȚA

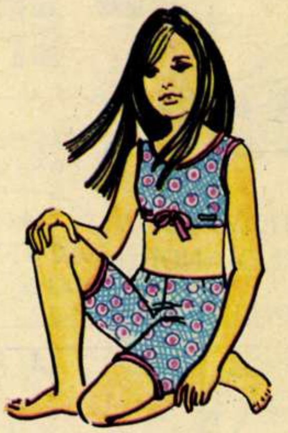

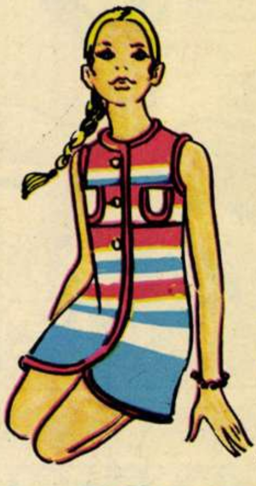

UN CEARȘAF DE PLAJĂ

Vă oferim un model de cearșaf de plajă care se poate transforma în geantă.

Alegeți o țesătură de bumbac mai plină, cu lățimea obișnuită (80–90 cm) și lungimea cît doriți. Faceți un tiv lat, bine tighelit. Cearșaful se desfășoară ca în modelul alăturat.

Atenție la două detalii: mînerul și închizătoarea. Primul se croiește dublu, se întărește cu pînză și se coase de capacul cearșafului. Închizătoarele se prind pe dinăuntru capacului, de ambele părți în dreptul mînerului și sînt alcătuite fie din două bentițe care se leagă, fie din nasturi cu butoniere.

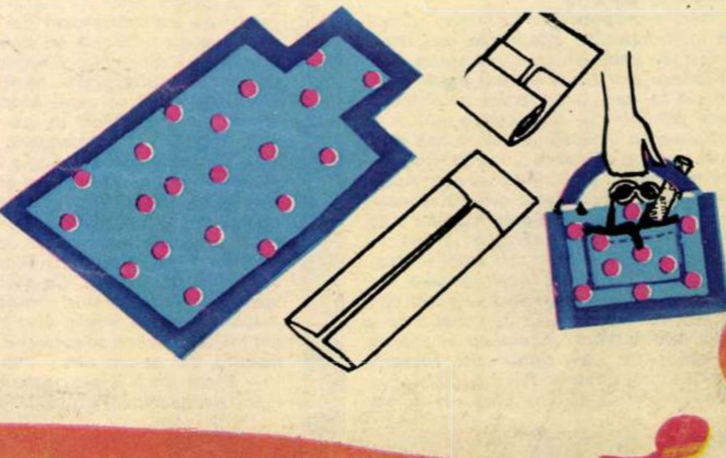

PENTRU Vară

Din orice stambă, puteți să faceți un costum de baie frumos. Alegeți stamba mai groasă și viu colorată cu galben, albastru sau verde tare.

Ca să ne apărăm de soare sau pentru zilele răcoroase, putem folosi pe plajă o bluză lungă, ca în modelul de față. Se poate confecționa din două bluze rămase mici, sau din cîteva cupoane. Asemenea bluze, cu cît sînt mai colorate, cu atît sînt mai frumoase. Cu puțină fantezie puteți combina materialul de confecționat în felurite chipuri.

VACANȚELE UNUI TÎNĂR LINIȘTIT
EFECTUL „G”

SCENARIU: BOGDAN ALEXANDRU

DESENE: PUIU MANU

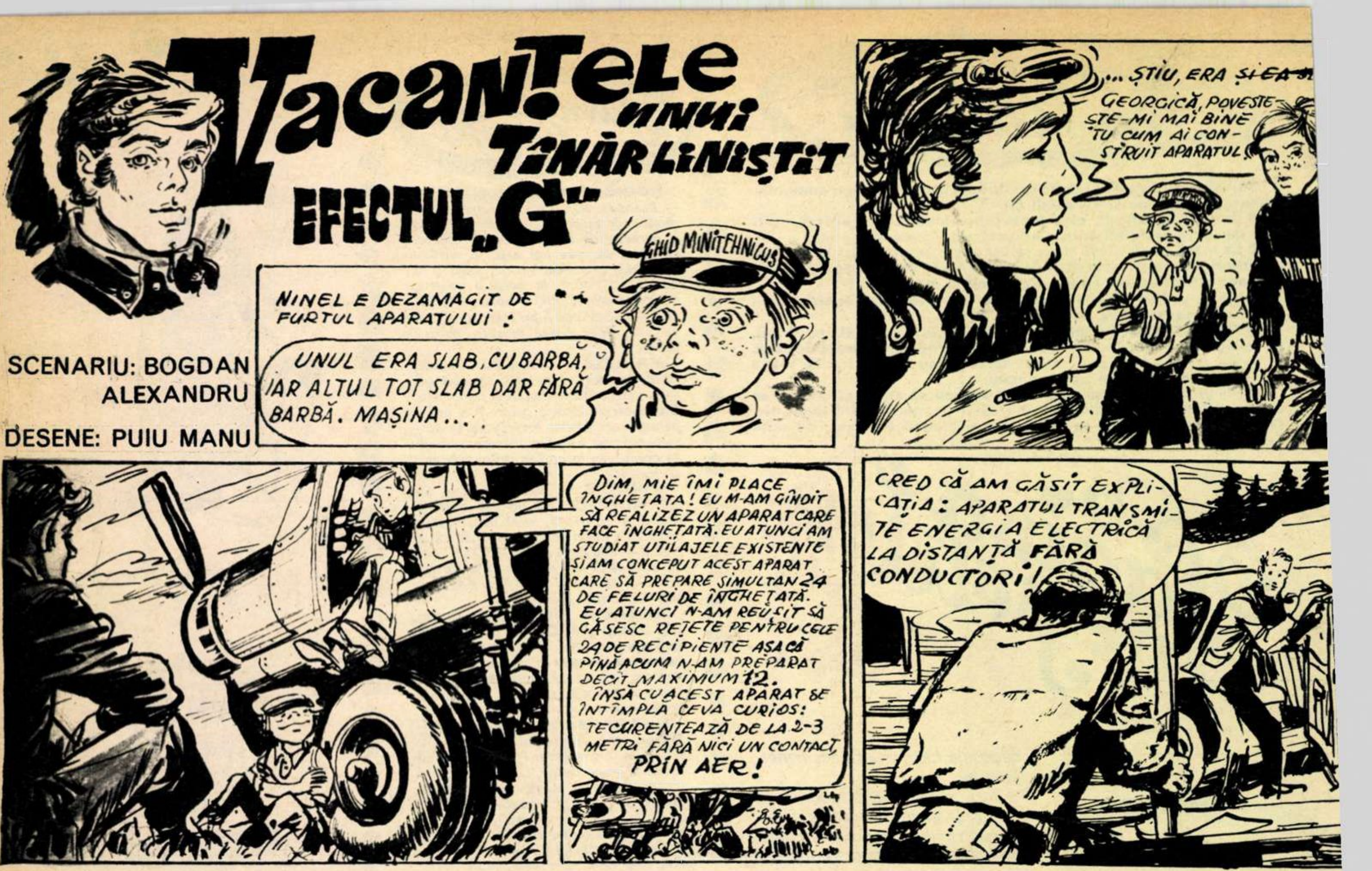
GHID MINITEHNICUS
NINEL E DEZAMĂGIT DE FURTUL APARATULUI :
UNUL ERA SLAB, CU BARBĂ, IAR ALTUL TOT SLAB DAR FĂRĂ BARBĂ. MAȘINA....
... ȘTIU, ERA ȘI ~~EA~~
GEORGICĂ, POVESTEȘTE-MI MAI BINE TU CUM AI CONSTRUIT APARATUL!
DIM, MIE ÎMI PLACE ÎNGHEȚATA! EU M-AM GÎNDIT SĂ REALIZEZ UN APARAT CARE FACE ÎNGHEȚATĂ. EU ATUNCI AM STUDIAT UTILAJELE EXISTENTE ȘI AM CONCEPUT ACEST APARAT CARE SĂ PREPARE SIMULTAN 24 DE FELURI DE ÎNGHEȚATĂ. EU ATUNCI N-AM REUȘIT SĂ GĂSESC REȚETE PENTRU CELE 24 DE RECIPIENTE AȘA CĂ PÎNĂ ACUM N-AM PREPARAT DECÎT MAXIMUM 12. ÎNSĂ CU ACEST APARAT SE ÎNTÎMPLĂ CEVA CURIOS: TE CURENTEAZĂ DE LA 2-3 METRI FĂRĂ NICI UN CONTACT, PRIN AER!
CRED CĂ AM GĂSIT EXPLICAȚIA: APARATUL TRANSMITE ENERGIA ELECTRICĂ LA DISTANȚĂ FĂRĂ CONDUCTORI!

CONSTANTIN GEORGESCU

TAINA *pergamentului*

ROMAN FOILETON

CAPITOLUL XV

...«Nu, nu, orice s-ar spune, n-a fost ușor, notează Mitică Buică în jurnalul lui cîteva zile mai tîrziu. Cînd mă gîndesc de unde-am ieșit, mă apucă amețeala. Dacă Modavu mai dă și la anul peste vreun pergament, îi rîd în nas. N-am poftă să descopăr tot ce ascunde pămîntul în măruntaiele lui!...» În ziua aceea refuzase cu încăpățînare să se mai ducă la moară. Cînd au venit să-l strige, s-a ascuns, prefăcîndu-se că nu-i aude. Era singur acasă. Ana a intrat în curte. Cîinele o cunoștea. Mitică răsucise cheia în ușă, dar uitase un geam deschis. Fata a dat perdeaua în lături și l-a văzut. «Frumos îți stă, i-a aruncat ea cu dispreț. Te credeam mai altfel!... »Nu-i spusese cum. S-a certat cu ea. Acum îi pare rău. Cînd s-a apucat să scrie, primele vorbe au fost căznite, aproape fără șir. A rupt foaia și-a luat-o de la capăt. Amurgul care cuprinde încetul cu încetul întreaga curte, îndulcește toate contururile. Încearcă să lege încă două, trei cuvinte. Nu izbutește. E și zăduf, și poate din pricina căldurii gîndurile nu vor să se lase scrise. Rarele adieri care leagănă ușor crengile plecate ale copacilor și perdelele de borangic ale ferestrei produc doar un oftat obosit, protestul unui pămînt istovit de prea multă rodire. Iese în curte. Nu s-a înserat încă. Nu se vede nici o stea. Cerul e stins... «Ce-o fi cu ei? gîndește băiatul. Să nu se fi întors încă? Să fi venit oare moș Tănase Onosa?...» Începe să regrete că n-a plecat cu ei. Cufărul ăla peste care numai din întîmplare au dat, îi apare înaintea ochilor cu o uimitoare precizie.

«Trebuie să recunosc că-mi era tare frică, scrie Mitică, aplecat mult deasupra mesei. Cît s-a mai văzut o urmă de lumină venind de-afară, i-am privit pe toți. Primii pași Modavu i-a făcut într-un mod ciudat, săltat parcă, de nu știam ce să mai cred: se bucură sau se teme?!... Pe chipul Anei n-am deslușit nimic. Poate numai o urmă de încordare. Numai Olmazu — ce poftă și la ăsta — începuse să fluiere. Sînt sigur că făcea pe veselul ca să nu-l bănuim că are de gînd s-o șteargă. Dar lasă: o dată și-o dată, tot dau eu ochii cu el... Nici nu știu cînd l-am pierdut. Întunericul devenise de nepătruns, obligîndu-ne să aprindem lanternele. În ce mă privește, socoteam tunelul drept casa unui șarpe uriaș, care se ascundea să doarmă sub pămînt. Pereții erau umezi și reci. Nu prea aveam poftă să-i privesc, dar mai cu seamă să mă apropii de ei. Aș fi vrut să știu dacă afară era tot zi, așa cum o lăsasem noi sau se făcuse noapte, dacă mai era încă vară ori se năpustise asupra lumii viscolele lui decembrie. Mergeam în șir, unul în urma celuilalt. Ana era prima. Mult curaj trebuie să aibă fata asta! Înaintea mea, Modavu; în urmă, Vasile Olmazu. Într-o vreme mi-am luat inima în dinți și l-am întrebat pe comandant.

— Tu crezi că tunelul ăsta iese undeva, Marine? Nu mi-a răspuns. N-ar fi mai bine să ne întoarcem?... Nici de data asta n-a vrut să-mi răspundă. Poate că nu mă auzea, ori poate că eu îl întrebam numai în gînd. Cine știe... Am trecut un cot, apoi încă unul. Aș fi vrut să vorbesc cu Olmazu, dar mă temeam să-i întîlnesc privirea. Cu siguranță că văzîndu-mă speriat ar fi rîs de mine și n-aș fi putut îndura. Așa, îl știam în urma mea și asta era bine. Nu știam cît am mers și nici ce se petrecea în lumea de deasupra noastră, dar ne-am văzut siliți să ne ghebușăm.

— Parcă am fi într-o peșteră, a zis Ana.

Ei îi dădea mîna. Fusese într-o excursie și se pricepea. Eu m-am atins cu creștetul capului de tavan și nici acum nu înțeleg cum de nu m-am transformat în stană de piatră! Cînd am scăpat de gîtuitura asta, ne-am oprit să răsuflăm. Modavu a zis să stingem lanternele, să nu ardem bateriile de pomană. S-a repezit întunericul spre noi din colțuri și de teamă am aprins-o din nou.

— Tare mai ești fricos, Mitică, a zis Ana Miroslav. Cînd o să ieșim de-aici, o să te facă Olmazu de două parale. Și ție ți-e frică Vasile?...

Cel de-al patrulea membru al echipajului a tăcut și ne-am dat în altă vorbă.

— Adică ăștia să fi fost niște hoți de drumul mare în înțelegere cu morarul? a întrebat Modavu. Așa spune stră-străbunicul Tănase Onosa.

— Eu cred că erau haiduci, a spus Ana.

Multe gînduri îi mai trec ei prin minte. Am plecat mai departe. Olmazu tăcea. Și nu înțelegeam de ce. Că un mai mare vorbăreț ca el nu cred că se află prin părțile noastre!... Cît să fi mers oare?...

— Tu ziceai că ai să ții socoteala pașilor, Olmazule. Cîți s-au strîns pînă acum?...

N-am primit răspuns. Ana Miroslav a schimbat locul din față cu Modavu. Poate că n-ar fi rău dacă aș schimba și eu cu Vasile. Mă întorc să-i zic. Lanterna lui e stinsă. Asta o știam mai de mult. Răscolesc întunericul cu a mea. Nu dau peste el. Nu știu dacă am țipat sau am șoptit numai. De bîlbîit, însă, cu siguranță că m-am bîlbîit. Aș vrea să-l văd pe-ăla care nu s-ar fi bîlbîit la fel ca mine!

— Olma... Va... Olma... s-a... aaa... a fugit Vasile Olma... zul!...

S-a năpustit asupra noastră o clipă de liniște grea. Numai de undeva, din urmă, se auzea un murmur domol, semănînd cu un plîns al pămîntului.

— Știam eu că asta o să se întîmple cu Vasile, le-am aruncat celor doi tovarăși, stăpînindu-mi cu multă greutate furia. A mers ce-a mers pe urma noastră, apoi s-a furișat spre ieșire. E un fricos!...

Uimirea desenată pe fața comandantului m-a obligat să tac.

— Nu-l cred în stare de așa ceva, a zis Ana.

— Nu-l crezi? am înfruntat-o eu. Bine, atunci strigă-l. Poate că ție o să-ți răspundă...

— Olmazuleee... Vasile Olmazu...

Ciudat. Ecoul nu se ducea prea departe. Poate că se lovea de întuneric și nu-l putea străpunge. Am

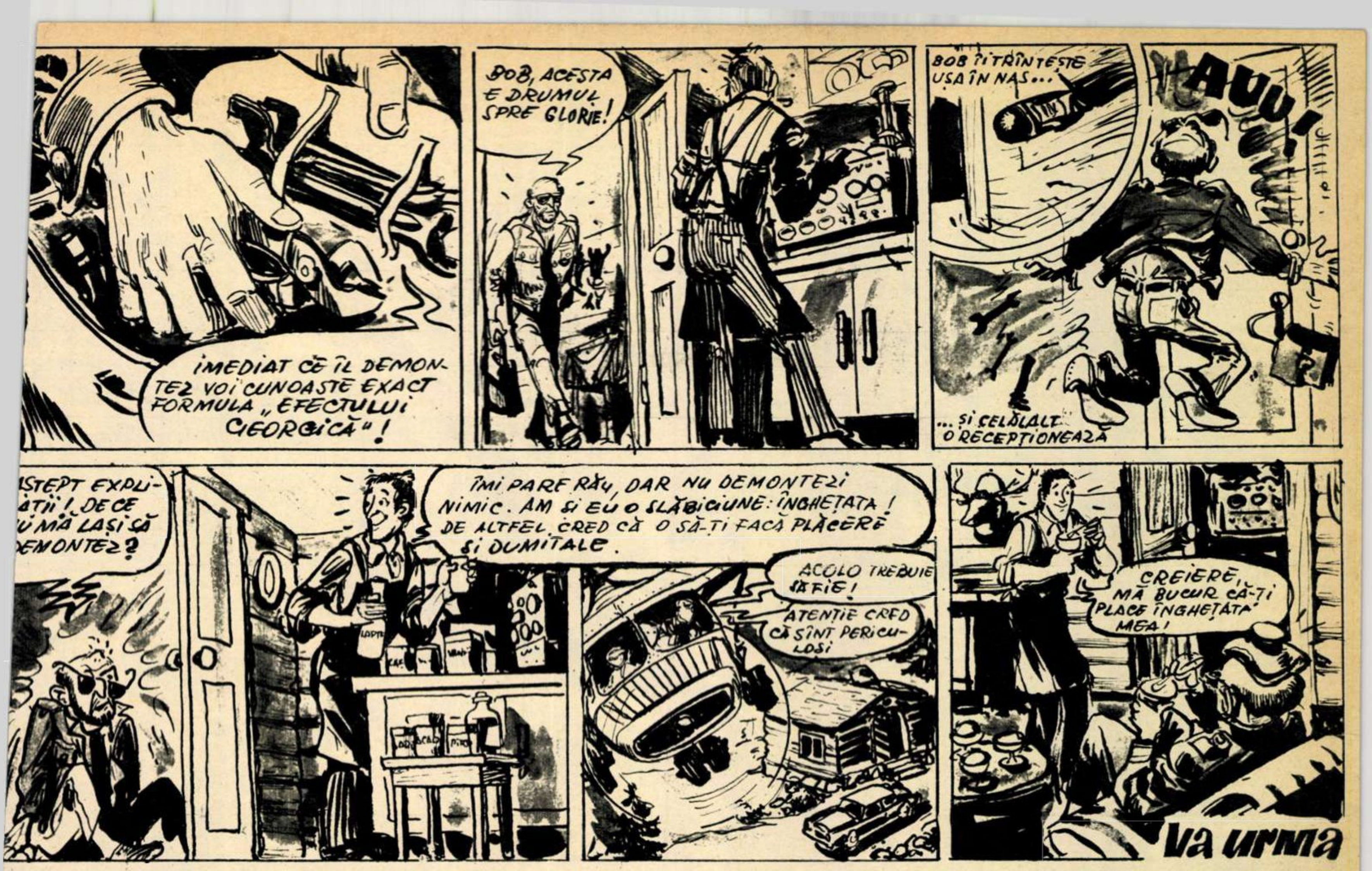
ÎMEDIAT CE ÎL DEMONTEZ VOI CUNOAȘTE EXACT FORMULA „EFECTULUI GEORGICĂ"!
BOB, ACESTA E DRUMUL SPRE GLORIE!
BOB ÎI TRÎNTEȘTE UȘA ÎN NAS...
AUU!
...ȘI CELĂLALT O RECEPȚIONEAZĂ
STEPT EXPLIAȚII! DE CE U MĂ LAȘI SĂ EMONTEZ?
ÎMI PARE RĂU, DAR NU DEMONTEZI NIMIC. AM ȘI EU O SLĂBICIUNE: ÎNGHEȚATA! DE ALTFEL CRED CĂ O SĂ-ȚI FACĂ PLĂCERE ȘI DUMITALE.
ACOLO TREBUIE SĂ FIE!
ATENȚIE CRED CĂ SÎNT PERICULOȘI
CREIERE, MĂ BUCUR CĂ-ȚI PLACE ÎNGHEȚATA MEA!

Va urma

99

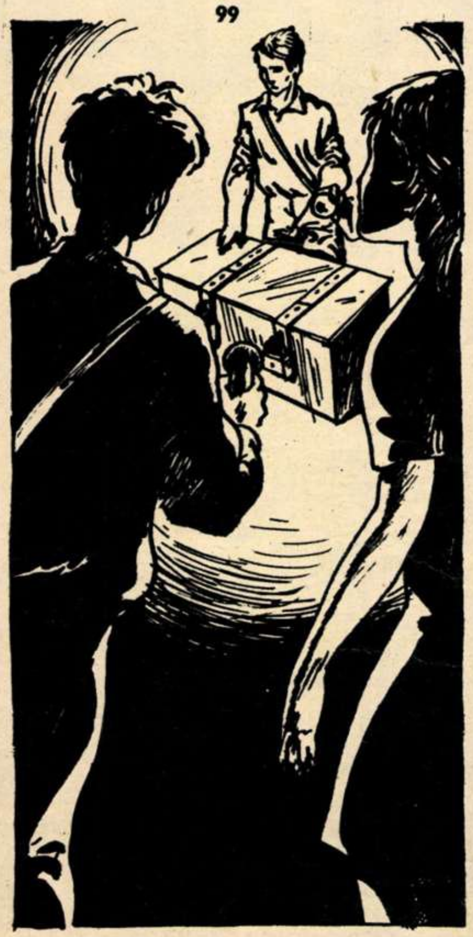

Desene de **VASILE OLAC**

100

așteptat o vreme. Nici un răspuns.

— Hai să ne întoarcem, a ordonat Modavu.

Mie, ce-i drept, mi-a mai venit inima la loc. Îmi ajungea cît am orbecăit pe sub pămînt.

— Dacă te-ai ascuns, arată-te, a mai strigat Marin. Nu ne face să pierdem o groază de vreme!

Glasul îi tremura. De supărare ori de teamă?!... Am aprins toate lanternele și ne-am întors să-l căutăm. Eu știam că totul era în zadar. Vasile se afla de mult în barcă, rîzîndu-și de noi. Poate că se desprinsese de mal ca să ne lase în gura tunelului, ca pe niște prigorii uitate în cuiburi. Cum, necum, trebuie să scap eu și din capcana asta și-atunci să te ții, Olmazule!... Luminam pereții cu toate lanternele. Nu dădeam peste nici o urmă. Numai din loc în loc, cîte o șuviță subțire de apă se scurgea fără zgomot. Nici murmurul acela domol nu se mai auzea. Poate că pămîntul se pregătea acum să rîdă în hohote de noi. Ei, Olmazule, Olmazule!... Și totuși — cum de n-o văzusem pînă atunci? — într-unul din pereți am dat peste o deschizătură. Un fel de ușă pitică.

— Te prind de nas, Vasile, dacă dau peste tine aici! s-a răstit comandantul.

— Aș vrea s-o văd și pe asta! am rîs eu...

Ne-am oprit în fața ușii. O încăpere mică — n-ar fi avut loc mai mult de doi, trei oameni în ea — cu tavanul sprijinit pe niște curmezișuri de lemn. Dezertorul nicăieri. Într-un colț, o laviță. O ieșitură din mal, cu o scîndură putredă deasupra, numai bună să te așezi și să te odihnești. Ana a dat roată încăperii, cu lanterna aprinsă. Drept în fața laviței, un cufăr de fier.

— Ăsta e, a strigat Modavu. Apropiați-vă!

L-am ascultat. Pe Olmazu îl uitasem. O să-și dea el cu pumnii în cap, cînd o să afle peste ce-am dat.

Două lacăte mari ca pumnul, țineau capacul. Am săltat neputincioși din umeri.

— Ce-a fost greu am îndeplinit. Acum nu ne mai rămîne decît să ieșim din tunel, să facem rost de un ferăstrău de tăiat fierul și mîine, în zori, să ne întoarcem. Taina pergamentului nostru e aproape dezlegată.

Glasul lui Marin avea clătinări domoale, iar ochii îi sclipeau metalic. Am lăsat cufărul să mai doarmă o noapte sub pămînt și ne-am grăbit spre ieșire. Cu puțin înainte de gîtuitura tunelului, tavanul se prăbușise, acoperindu-ne trecerea. Mi s-au înmuiat genunchii. Ana și-a lăsat capul în jos. Comandantului i-au alunecat două broboane de sudoare de pe frunte. Primele două le-am văzut eu. După aia nu m-am mai uitat.

101

— Acum ce facem, Modavule? l-am întrebat. Tu m-ai băgat aici, tu să mă scoți.

— Asta te frămîntă pe tine, Buică? Simplu ca bună-ziua. Trebuie să existe și-o a doua ieșire. Mergem înainte.

— Și dacă această a doua ieșire despre care vorbești tu, o fi înfundată și ea? am continuat eu cu răutate.

— Găsim noi o soluție. Mă tem însă că Olmazu...

Nu-și isprăvi gîndul. Și Ana și eu am înțeles ce voia să spună. Aici a început răutatea mea.

— Cine l-a pus să rămînă în urmă?!...

Marin și-a mutat lanterna din mîna dreaptă în stînga, s-a uitat la mine întins, apoi mi-a dat o palmă și mi-a întors spatele.

— Hai să ne grăbim, Ana. Trebuie să dăm de veste în sat.

Mie nu mi se mai adresa. Părea că nu mai exist. M-am luat după ei. N-aveam încotro. Știam că am greșit, dar cum să-mi repar greșeala?... Au încercat să leg vorbă cu ei. Nu mi-au răspuns. Mi s-a părut mie? Nu, nu mi s-a părut; lumina lanternelor a început să pălească. La capătul tunelului am dat peste niște trepte săpate în pămînt. Nici Ana Miroslav n-a mai vorbit. Colțul gurii ei era umbrit de un zîmbet trist. După puțin am înțeles că dunga de lumină se strecura printr-o deschizătură de scîndură, mișcată de la locul ei. A împins-o Modavu cu capul. Am ieșit în încăperea de dedesubt a morii. Gîndul lui rămînea tot la Vasile Olmazu. N-a zîmbit pentru izbîndă. Bănuiala alungată pentru o clipă se încăpățîna să rămînă la intrarea tunelului, ca un cîine care se face covrig pe un preș...

◆

(va urma)

DESCOPERIRILE lui Emil

LITORAL

Foto: GH. VINȚILĂ

'71

Exilat din Roma, în anul 8 al acestei ere, meridionalul cu profil de efigie, pe nume Publius Ovidius Naso își deplîngea singurătatea printre geții ținuturilor boreale ale Pontului: «*Măcar gonit din țara în care mă născusem* — se lamenta cîntărețul iubirilor gingașe — *să fi avut eu parte de-un loc mai omenos: dar nu* — continua poetul, poate convins, poate numai din dorința de a convinge — *în fundul lumii eu zac, pe malul mării, în veșnică zăpadă de-a pururi îmbrăcat...*»Panorame deșertice, cîmpii fără stăpîn semănate doar de suliți vrăjmașe, marea biciuită de duhuri eoliene și bărbile îngreunate de chiciură ale băștinașilor întruchipau imaginea unui sumbru tărîm pe care însăși natura părea să-l fi hărăzit exilului și dezolării. Această mare care ne leagănă matern zilele de vacanță a devenit obiect de dispută lirică peste milenii, un milion și jumătate de turiști într-o singură vară polemizează astăzi cu dramatica viziune ovidiană întorcînd Pontul Euxin de la țărmul exilului la cel al ospitalității.

Priviți o plajă în miezul fierbinte al verii, la Năvodari sau Mamaia, la Costinești sau Mangalia și veți avea revelația unui adevărat ritual al Soarelui a cărei dogoare pare să se preschimbe în umanitate topită deopotrivă în trupuri armonioase, cu brațele spre cerul înalt, și în bronzul statuilor; tînguioasa melopee a Ponticelor se pierde în fundalul sonor dominat de veselia zgomotoasă a copiilor și nimic, nici măcar zborul planat al pescărușului nu exprimă mai solemn setea de perspective decît această exuberanță a copiilor pe plajele litoralului. Țărmul încruntat al Pontului a devenit, grație unor intense eforturi constructive, un țărm generos căutat de oameni și corăbii. Acest pămînt, etern învăluit în foșnetul mării, își recheamă vechile mituri dăruindu-le miraculoasă întrupare: cu ce ar fi mai tulburătoare, de pildă, legenda argonauților decît această salbă de stațiuni mirifice răsărite în numai un deceniu și jumătate? Pe vechiul loc al unor așezări spontane, nespecializate, propice mai de grabă unei temerare explorări decît unei deconectante călătorii de agrement, se naște un mapamond în miniatură popularizat în imagini de toate agențiile turistice ale lumii.

Mitul tinereții fără bătrînețe își găsește întruchiparea în apele vii ale Tekirghiolului și în reputatele sanatorii ale Eforiei și Mangaliei; iar în strugurii Murfatlarului turiștii pot găsi în întregul ei farmec legenda lui Dyonisos, descins, se pare, de pe aceste meleaguri.

Păstrîndu-și memoria Istriei în inspirate comori solare, acest pămînt își cheamă cetățile prezentului cu nume de zei și de stele. Numai în vecinătatea *Mangaliei* a izbucnit, în ultimul timp, o adevărată constelație de stațiuni: *Saturn*, *Venus*, *Neptun* și *Olimpul* aflat încă în febra construcției. Aș numi *Năvodarii* cetate a Soarelui, sub semnul căruia vor exulta anul acesta peste 30 000 de copii români și străini; aș pune apoi sub semnul Luceafărului complexul de odihnă de la Costinești ospețind 25 000 de tineri în cuprinsul acestei veri și ne-ar fi suficient să acoperim cu scăpărări astrale o întreagă boltă cerească. Măiestria lui Hefaistos pare să fi înnobilat spiritul constructorilor care s-au întrecut în a ne oferi adevărate surprize arhitectonice: bungaloburi și vile cu elemente de stil maur, hoteluri cu curți interioare aducînd în memorie mănăstirile noastre de pe valea Oltului, ori sugerînd forme inedite, de șarpe sau fagure, imense cupole adăpostind piscine cu apă de cleștar, toate numai vacanță, toate numai îndemn la o mare și necurmată sărbătoare. Sub ochiul scrutător peste milenii al lui Ovidiu s-a petrecut aici o neînchipuită de el metamorfoză; cînd zilele și nopțile fierbinți ale litoralului se sfîrșesc în miezul nostalgic al toamnei, cînd statuile se lasă ocrotite de frigul iernii cu scînduri negeluite și cînd vine de departe o adiere de vînt sarmatic, îi văd mantia fluturînd pe deasupra esplanadelor și-i ghicesc uimirea întreagă și adîncă.

Frumusețile litoralului stau mărturie grăitoare puterii de creație a arhitecților și constructorilor noștri, stau mărturie ospitalității și grijii acestei țări pentru ca, de la cele mai fragede mlădițe la vîrsta tîmplelor ninse, să ne putem bucura pe deplin de comorile generoase ale Soarelui și ale Mării.

CONSTANTIN NOVAC

1 **La tot pasul, arhitectură modernă.**

2 **Corturile multicolore alcătuiesc mici așezări romantice.**

3 **Artiști și arhitecți au concurat la crearea ambianței de pitoresc și modern pe întreg litoralul.**

4 **În cetatea Soarelui — Năvodari — își petrec vacanța în această vară 30 000 de copii.**

5 **Așa arată toate plajele litoralului din iunie pînă la sfîrșit de septembrie.**

6 **O găleţică cu apă, nisip din belșug, puțină imaginație și... gata castelul Ilenei Cosînzene.**

7 **Îmbietoare, valurile de zmarald cheamă la joacă deopotrivă pe copii și părinți.**

8 **Instantaneu diurn, pe una dintre nenumăratele plaje ale litoralului.**

9 **La plimbare...**

10 **Mici «navigatori»**

11 **O stea din constelația de stațiuni a litoralului românesc: Venus.**

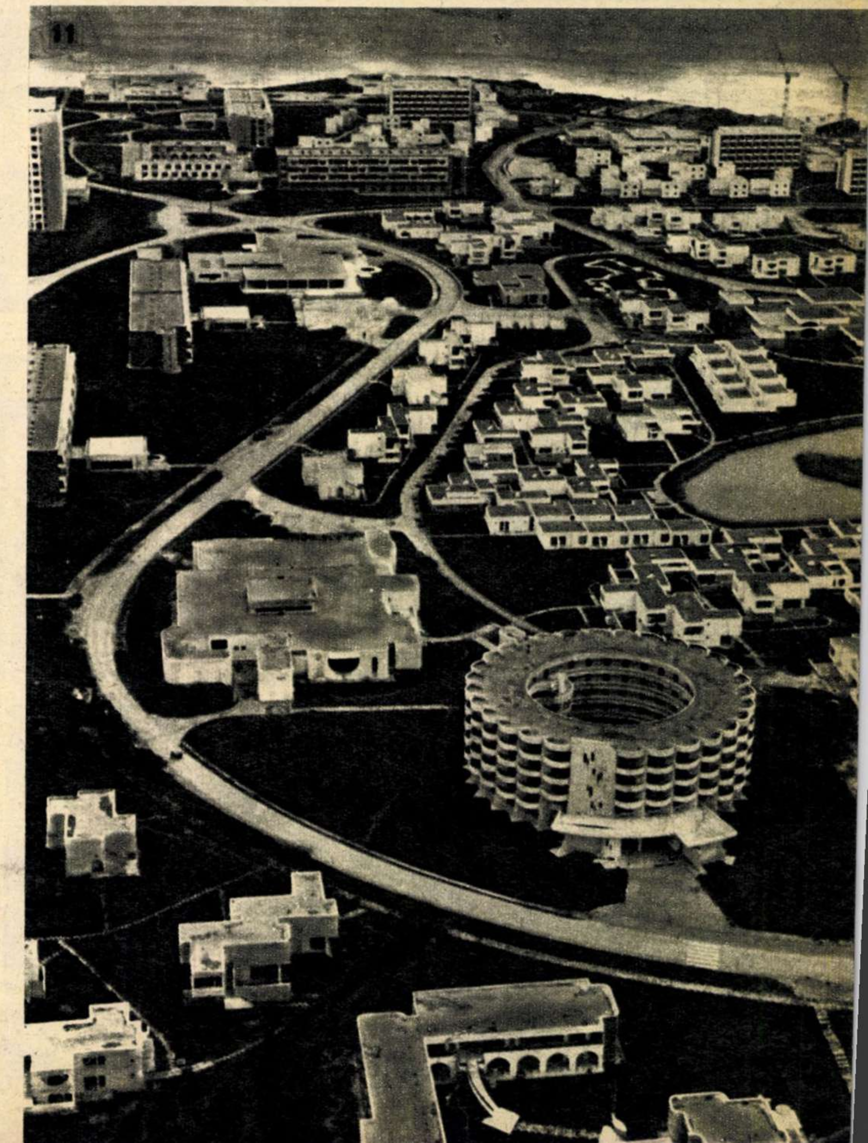

1048

„Vulpoiul șiret”

AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS

Scenariu și desene:
RADU MARIAN

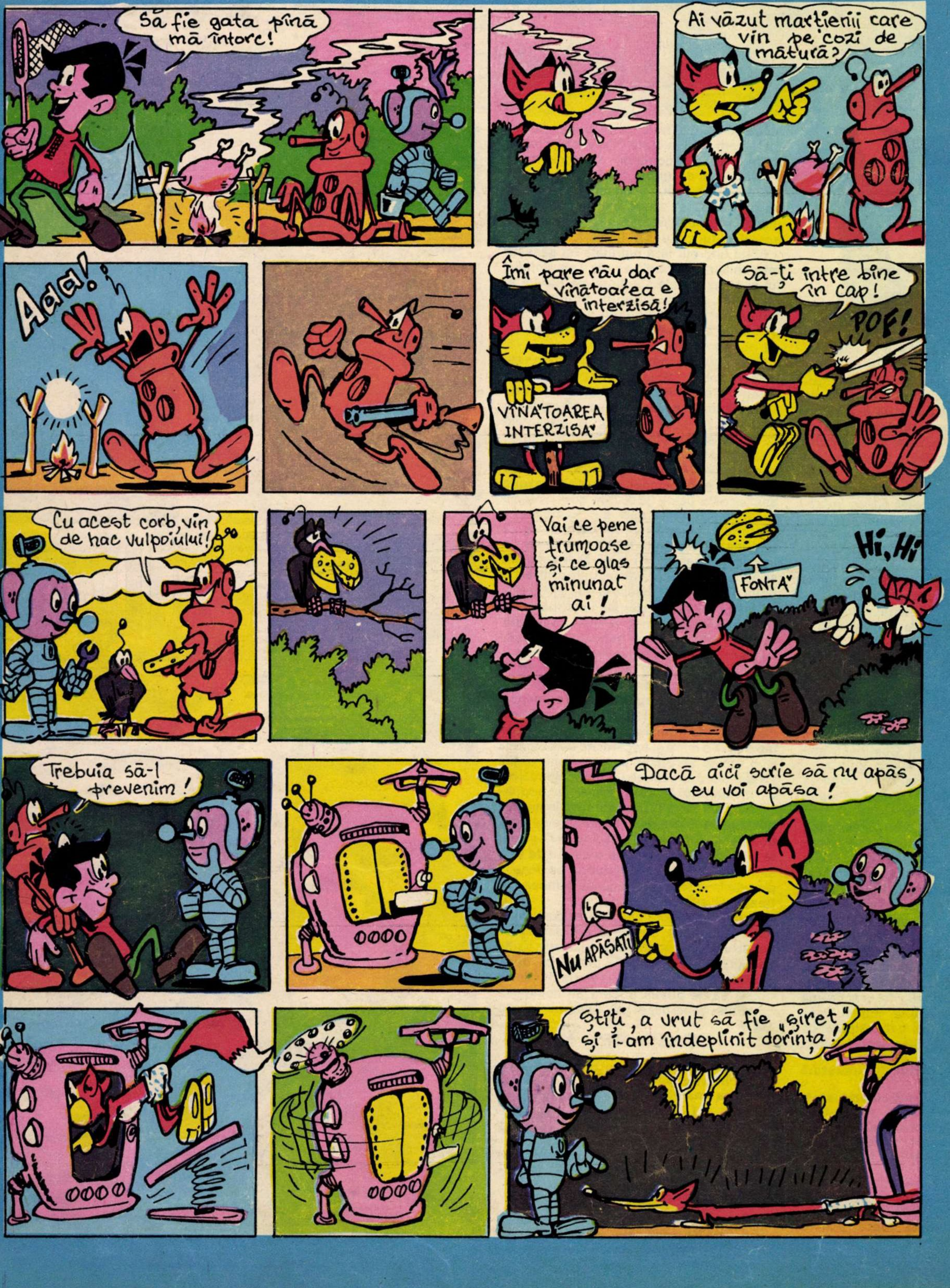
Să fie gata pînă mă întorc!
Ai văzut marțienii care vin pe cozi de mătură?
Aaa!
Îmi pare rău dar vînătoarea e interzisă!
VÎNĂTOAREA INTERZISĂ
Să-ți intre bine în cap!
POF!
Cu acest corb, vin de hac vulpoiului!
Vai ce pene frumoase și ce glas minunat ai!
FONTĂ
Hi, Hi
Trebuia să-l prevenim!
Dacă aici scrie să nu apăs, eu voi apăsa!
Nu APĂSAȚI
Știți, a vrut să fie „șiret” și i-am îndeplinit dorința!

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.

Redactor șef: Mihai Negulescu; Redactor șef adjunct: Ovidiu Zotta; Secretar general de redacție: Ioan Donca. Adresa redacției: București, Piața Scînteii nr. 1. Căsuța poștală 4132. Tel. 17 60 10.
Editura Scînteia. Tiparul C.P.C.S.
Redactor artistic: Vintilă Mihăescu; Tehnoredactor: Lucia Sicomaș.

30

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 29 IULIE
1971, ANUL V (201),
16 PAG., 1 LEU

Bun venit PARTICIPANȚILOR LA TETRATLON!

Din sumar:

- CONSTELAȚIA PIONIERIEI - MUNICIPIUL București
- PE SUB ARCUL DE TRIUMF AL MĂRII

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

SPORT ȘI PRIETENIE

Principalul eveniment sportiv al săptămînii acesteia are ca protagoniști tineri de vîrsta voastră, pionieri din mai multe țări, reuniți la București într-o întrecere pasionantă. Tuturor le adresăm un călduros: BUN VENIT!

Aflat la cea de a XV-a ediție, Tetratlonul atletic internațional «Prietenia» este o competiție care îmbină armonios performanța sportivă cu sentimentul solidarității, al stimei și dragostei reciproce dintre copiii țărilor participante, dintre copiii întregii lumi.

În timp ce revista noastră pleacă la tipar, micii atleți din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Franța, Finlanda, Mongolia, Polonia, Ungaria și U.R.S.S. fac cunoștință cu frumusețile Capitalei și își continuă antrenamentele.

Sîmbătă, 31 iulie a.c., la ora 9 dimineața, pe Stadionul Tineretului, vor începe întrecerile. Numeroase premii, diplome, medalii și trofee (Cupa «C.I.M.E.A.», cupa «Swiath Mlodych» ș.a.) vor răsplăti pe cei mai buni.

Începînd cu actuala ediție, organizată sub egida Consiliului Național al Organizației Pionierilor din R.S. România se instituie Cupa «Cutezătorii». Acest trofeu se va acorda anual echipei care, indiferent de poziția sa în clasamentul final, va realiza cea mai frumoasă autodepășire (cel mai mare spor de punctaj față de propriul rezultat în ediția anterioară).

Întrecerile, la care vă invităm să asistați în număr cît mai mare, cuprind următoarele probe: înălțime, lungime, 60 m plat, minge de oină. Echipele sînt compuse din cîte doisprezece concurenți băieți și fete, provenind din aceeași școală. România va fi reprezentată, după cum știți, prin pionierii Liceului nr. 2 din Ploiești.

Atît lor, cît și membrilor celorlalte echipe, le adresăm calde urări de izbîndă.

Dincolo de rezultatele pe care le vor dobîndi fiecare dintre ei, marea victorioasă a unei asemenea întîlniri sportive tinerești va fi, fără îndoială, Prietenia între copiii lumii.

Mihai NEGULESCU

Nota redacției

La 1 august, în jurul orei 17, pe stadionul Republicii din București, va avea loc — în pauza unui meci internațional de fotbal — festivitatea de premiere a echipelor și a tinerilor atleți învingători la Tetratlon.

Intrarea tuturor copiilor este liberă. La revedere, pe Stadionul Republicii!

vară pionierească

JUDEȚUL BISTRIȚA-NĂSĂUD

Oricine va face o vizită la Casa de copii școlari din Prundu Bîrgăului va fi impresionat de curățenia și ordinea care domnesc acolo. Pretutindeni este prezentă hărnicia copiilor: la sere, în grădina cu zarzavaturi, în livadă. Multe ore plăcute de sport le oferă micul lor stadion cu terenurile de fotbal, volei și baschet. De aceea, fetele și băieții îl îngrijesc și-l înfrumusețează mereu.

CLUJ

Treisprezece pionieri au pornit într-o expediție pionierească, cu plutele pe Mureș. Cînd au ajuns în dreptul comunei Vințul de Jos, jud. Alba, apele umflate ale rîului amenințau recolta de grîu. Expediționarii n-au trecut mai departe. S-au oprit să ajute...

Peste puțin timp, pe adresa consiliului județean a sosit următoarea adresă:

Cooperativa agricolă de producție
Vințul de Jos, jud. Alba
Nr. 843/1971

Către Consiliul Municipal al Organizației pionierilor Cluj

Prin prezenta, conducerea C.A.P.-ului Vințul de Jos aduce sincere mulțumiri «Expediției pionierești» din orașul Cluj, care în trecere pe rîul Mureș s-a oprit pentru a acorda ajutor la strîngerea recoltei de grîu amenințată de revărsarea rîului.

Grupul a muncit cu entuziasm și apreciem că a contribuit la salvarea unei recolte de peste 30 000 lei.

Președinte C.A.P.
Vințul de Jos la 8 iulie 1971

BĂILE TUȘNAD, JUD. HARGHITA.

Răspunzînd chemării C.N.O.P. pionierii și școlarii au pornit cu entuziasm la reamenajarea terenurilor de sport și la înfrumusețarea parcurilor din localitate. Cei mai mici au participat cu hărnicie la strîngerea florilor de soc, flori care după ce se vor usca vor spori cantitatea de plante medicinale adunate de elevii școlii.

TIMIȘOARA

Corespondentul nostru, Ion Petrescu ne transmite: «Parcurile orașului răsună de glasurile copiilor care își dovedesc priceperea de iscusiți grădinari. Udă florile, amenajează noi spații verzi, curăță aleile. V-aș invita să vedeți, să vă convingeți. Azi «Parcul rozelor» își merită cu prisosință denumirea.

Succese s-au consemnat și la strînsul plantelor medicinale: pionierii și școlarii din comunele Pișchia, Masloc și Gătaia au predat aproape 400 de kg!

BĂLĂNEȘTI–BUZĂU

Corespondenta noastră, Luminița Stanciu ne transmite: «Acum, în vacanță, mergem în excursii, ne jucăm, sîntem veseli dar nu uităm că sîntem pionieri și că acest titlu ne obligă să întreprindem acțiuni frumoase, spre folosul tuturor. Astfel, din excursia pe care am făcut-o în pădurea din apropiere ne-am întors cu sacii plini de plante medicinale. Am făcut și o fotografie, pe care v-o trimitem ca să ne cunoașteți».

JUDEȚUL DOLJ, ȘCOALA GENERALĂ–LEU

Pe lîngă ajutorul dat cooperativei agricole, la recoltarea cepei și a roșiilor, pionierii din comună au adunat 504 kg mușețel, 70 kg cornul secării și alte plante medicinale.

Imaginea fotografică i-a surprins și la combaterea dăunătorilor de pe culturile de cartofi.

ȘCOALA GENERALĂ–VELA

Prezenți alături de părinți, pe ogoarele C.A.P.-ului, școlarii au dat un ajutor prețios la recoltarea grîului, a mazării și inului. Continuînd activitatea de muncă patriotică și-au concentrat forțele în parcul din centrul comunei și în grădina școlii. Aici, după ce au curățit aleile de frunze au plantat flori noi, de sezon, înfrumusețînd în felul acesta locurile.

Cu toate că au fost foarte ocupați cu treburile pe care le-au avut în sat, nu au uitat nici de strînsul plantelor medicinale. Sînt bucuroși că pînă acum au adunat și 40 kg flori de mușețel.

LUNI
MARȚI
MIERCURI
JOI
VINERI

Astăzi, pionieri - mîine, utecişti

Oaspeții obișnuiți ai Casei de Cultură a Tineretului din sectorul IV sînt pionieri și uteciști prezenți la numeroase acțiuni culturale, artistice și sportive.

De astădată, în prezența tovarășului Virgiliu Radulian, președintele Consiliului Național al Organizației Pionierilor, peste o sută de purtători ai cravatelor roșii au ascultat cu interes deosebit cuvîntul tovarășului Constantin Petculescu, cercetător științific la Institutul de Studii Istorice și social politice de pe lîngă Comitetul Central al P.C.R., despre «Tradițiile glorioase de luptă ale tineretului din patria noastră».

Foto text: E. FUNDULEA

PE SUB ARCUL DE TRIUMF AL MĂRII

de locotenent colonel **ADRIAN MIERLUŞCĂ**

Cutezătorii mărilor ▲

Ca în fiecare an, de ziua lor, vor trece pe sub acest arc temerarii marinari ai României socialiste. La sărbătoarea lor, din prima zi a lunii august, vor fi prezenţi conducătorii iubiţi ai partidului şi statului nostru, mii şi mii de oaspeţi ai litoralului. Străjuitorii fruntariilor de apă ale patriei vor raporta comandantului suprem al armatei române, tovarăşului Nicolae Ceauşescu, că respectă şi îndeplinesc cum se cuvine cerinţa de a obţine în instruire şi educare rezultate tot mai valoroase.

De ziua lor, marinarii vor primi şi de astădată, cu bucurie şi căldură, salutul delegaţiei reprezentînd «cravatele roşii» din Mangalia. Pionierii, sub ochii cărora au înflorit, printre altele, cele mai recente creaţii ale Rivierei româneşti — Jupiter, Venus, Saturn — vor transmite cu acest prilej angajamentul lor de a nu-şi precupeţi eforturile la învăţătură şi disciplină, pentru a se alinia cît mai demn în flancul vredniciei, alături de fraţii lor mai mari, care le ocrotesc cu arma în mînă liniştea lor şi a patriei.

La un anume ceas al dimineţii, 21 salve de artilerie îşi vor uni «glasul» lor cu al sirenelor de pe navele aliniate de-a lungul litoralului, vestind începutul serbărilor mării. Pe puntea navei-comandant vor urca oaspeţii de seamă şi, în prezenţa lor, a tuturor celor de faţă, în explozii de petarde şi-n euritmie de culori îşi va face apariţia însuşi zeul mărilor, Neptun patronul tradiţional al jocurilor marinăreşti. Sub sceptrul său, înfăţişat printr-un trident, străveche unealtă pescărească, se adună, potrivit mitologiei antice, forţele mării şi ale văzduhului, făgăduind marinarilor drum liniştit şi rodnic în peregrinările lor pe ape. Cu tridentul său, imaginarul Neptun va da semnalul de începere a jocurilor şi admirabilelor demonstraţii marinăreşti.

Acestor serbări prilejuite de ziua marinei le vor da strălucire cu prezenţa lor toţi cei ale căror succese se înscriu cu majuscule în jurnalul de bord al anului 1971. Vor fi prezenţi, astfel, în uniformele lor sclipitor de albe, ostaşii de pe navele de luptă; cei care prin lansările de rachete de exerciţiu, lansările de drăgi, mine, torpile şi grenade, prin tragerile de artilerie şi alte activităţi ale pregătirii de luptă au adus unităţilor şi marilor unităţi calificative bune şi foarte bune.

Printre aceşti vulturi ai mării, pe epoletul cărora, lîngă însemnele gradului, strălucesc cele ale demnităţii şi onoarei ostăşeşti, se află şi sergentul Vasile Serdaru. Cererea de primire în rîndul membrilor de partid a scris-o după ce rezultatele obţinute în instruirea echipajului său au fost apreciate ca excelente. În apropierea sa, se va afla la sărbătoarea marinarilor, caporalul Gheorghe Roşu, unul dintre cei mai buni artilerişti, obişnuit să încheie fiecare tragere asupra ţintelor marine cu calificativul **foarte bine.** Lîngă caporalul Roşu se va afla soldatul Mihai David, semnalizator cotat cu locul I pe marea unitate, la concursul de specialitate încheiat recent. Şi umăr lîngă umărul său va fi prezent soldatul David Dobre, cel mai bun radiotelegrafist dintr-un divizion de nave. Gîndurile lui Dobre se îndreaptă spre ziua cînd va sustine examenul de admitere la scoala navală de ofiţeri activi «Mircea cel Bătrîn».

Vor fi prezenţi la jocurile patronate de Neptun şi marinarii subordonaţi căpitanului de rangul 3, Gheorghe Cucu. Vin aducînd cu ei imaginea proaspătă a ultimei misiuni executate pe mare. Misiune dificilă în condiţii vitrege de timp. Cînd hidrolocatorul le-a furnizat ultimele date despre apariţia ţintelor submarine au tresărit de la soldatul timonier la comandantul navei. O comandă scurtă şi din lansatoare au pornit într-un vuiet asurzitor grenadele. În punctul unde s-a semnalat «submarin inamic» ciocane de apă înnegrită s-au ridicat la cîţiva metri deasupra mării. A fost numai un exerciţiu. Dar dacă în locul acela s-ar fi aflat într-adevăr un submarin inamic, soarta lui n-ar fi fost mai uşoară...

Nu vor lipsi, desigur, de la serbările mării nici curajoşii marinari din unitatea de nave unde munceste ca secretar al organizaţiei de partid, căpitanul de rangul 2 Matei Boca. Cele 10 zile petrecute recent în larg, cu antrenamente şi exerciţii desfăşurate ziua şi noaptea pe mare liniştită sau în plină furtună, i-a călit şi mai mult, adăugîndu-le pe chipuri şi în priviri pe lîngă aura încercărilor bărbăteşti şi caratele experienţei. Tunarii, telemetriştii, dragorii şi minerii submarini îi poartă respect pentru reuşita în misiunea îndeplinită şi soldatului timonier George Georgescu. Acest tînăr, cu ochii de culoarea sinelii a visat de cînd era pionier să ajungă marinar, să conducă vapoare, să cutreiere mările şi oceanele lumii. Deocamdată a ajuns un timonier de nădejde. După trecerea în rezervă se va încadra în marina comercială şi va naviga pe mări şi oceane.

Cînd de pe puntea navei-comandant vor răsuna cuvinte de felicitare, adresate marinarilor pentru succesele în munca lor nobilă şi aspră, vor vibra de mîndrie şi glasurile scafandrilor de sub comanda căpitanului de rangul 3 Gheorghe Ludovic. Într-o scrisoare primită recent de comandantul marinei, semnată de directorul complexului hidroenergetic şi de navigaţie «Porţile de Fier» în care se aduc mulţumiri scafandrilor pentru o misiune deosebit de grea, executată la adîncimi de 30—33 m, la grătarele turbinelor 2,3 şi 4 ale hidrocentralei, se spune: «contribuţia adusă de militari la realizarea obiectivelor economice confirmă legătura trainică ce există între armată şi popor, înţelegerea misiunii încredinţată de către comandantul suprem, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, armatei noastre».

Răspunsul puternic, bărbătesc şi ostăşesc totodată: «Servesc Republica Socialistă România!» va zvîcni din mii de piepturi, îl vor da cei de pe navele dragoare, cei de pe vînătoarele de submarine, cei de pe vedetele torpiloare, cei de pe remorchere...

Ecoul acestui «Servesc Republica Socialistă România!» va vibra la fel de puternic în inimile marinarilor din flota comercială, ale muncitorilor, tehnicienilor şi inginerilor din porturi şi şantiere navale, de pe pescadoarele româneşti, care cutreieră mările şi oceanele lumii. Toţi marinarii de pe cele 54 de insule plutitoare de sub tricolor românesc, care realizează schimb de valori materiale cu ţările de pe 5 continente ale pămîntului, toţi cei peste 3 500 de bărbaţi curajoşi de pe aceste nave moderne, deprinşi să taie furtunile cu seninătate, să se strecoare printre gheţurile Nordului, ori prin vîrtejurile pustiitoare ale cicloanelor, înscriind prezenţa României Socialiste în circuitul valorilor lumii, sînt alături de ceilalţi marinari români, alături de întregul popor, vibrarea demnă a cuvintelor «Servesc Republica Socialistă România!»

Cravatele roşii în vizită pe bricul „Mircea" ▼

CONSTELAȚIA PIONIERIEI

MUNICIPIUL

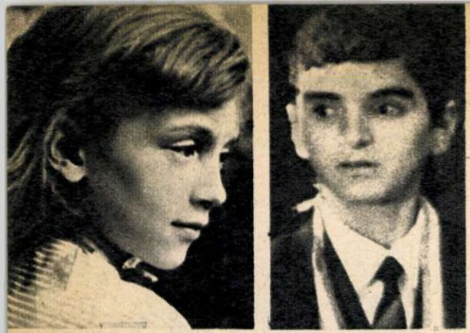

DOI PREMIANȚI

Mihaela Opriș, Școala generală nr. 188 — premiul I la concursul de literatură, ediția 1971.

Radu Papazian — cîștigătorul marelui premiu individual Minitehnicus '70. Invenția lui a fost trimisă la Tîrgul Internațional de invenții ale elevilor de la Tokio.

Carte de vizită

---

79 657 — purtători ai cravatelor roșii,

---

94 unități distinse cu diploma «Unitate fruntașă».

---

682 detașamente cărora li s-a decernat diploma «Detașament fruntaș».

---

6 693 pionieri distinși cu diploma și insigna «Pionier de frunte».

---

21 800 trese albastre și 21 700 trese galbene atribuite pionierilor.

---

70 de reviste școlare.

---

25 787 pionieri care activează în cercuri.

---

1 215 cercuri științifice și tehnico-aplicative.

---

24 medalii de aur la concursul Minitehnicus.

Omagiu pionieresc adus eroilor clasei muncitoare căzuți la Doftana

Ca de obicei, marile serbări pionierești sînt deschise de fanfara Școlii generale nr. 39.

Fabricile, uzinele și instituțiile capitalei își deschid cu drag porțile celor mai mici oaspeți — pionierii.

Pionierii bucureșteni au deseori bucuria de a se întîlni cu tovarășul DUMITRU POPA, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei. În fotografie, un aspect de la însuflețita întîlnire ce a avut loc la Expoziția cu lucrări tehnice și artistice de la Palatul pionierilor.

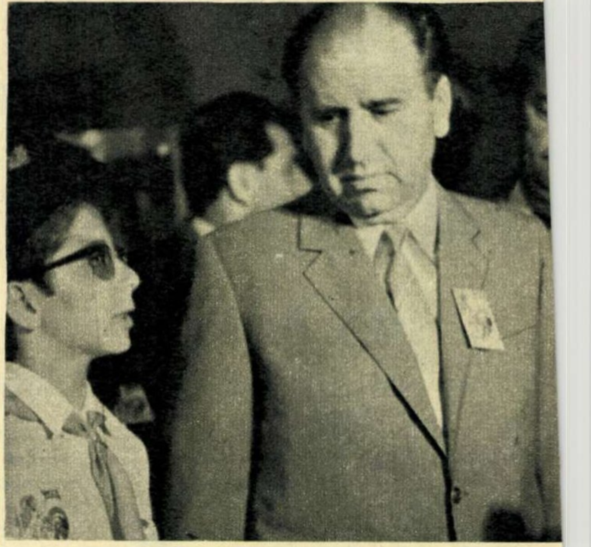

O dată cu bucuriile acestor zile, voi, pionierii, nu ați uitat să fiți prezenți, alături de întregul nostru popor, și participați la munca de stringere a spicelor, la culesul fructelor, la stringerea plantelor medicinale, la amenajarea terenurilor de sport, la înfrumusețarea străzilor și a cartierelor. Cu succesele activității voastre veți întîmpina cea de a II-a Conferință Națională a Organizației pionierilor, prin fapte, veți adăuga un plus de strălucire la această vară fierbinte, pionierească. «Faceți ca munca voastră în școală să fie la nivelul cel mai înalt. Notele voastre să fie cît mai bune, disciplina voastră de școlari — exemplară. Numai în felul acesta, răspundeți cu cinste grijii partidului pentru voi».

Prof. EUGENIA MĂNDIȚĂ,
Președintele Consiliului Municipal
București al Organizației Pionierilor

SECTORUL 1

OMAGIU PARTIDULUI

Rep.: Dacă v-aș întreba care a fost cea mai frumoasă acțiune pionierească, din acest an, la care v-ați opri tov. președintele **Ana Cazacu?**

A.C.: Cred că la impresionantul marș pionieresc, la care au participat peste 1 000 de pionieri, cu popasuri la locuri legate de lupta și activitatea comuniștilor sau, poate...

Rep.: Continuați...

A.C.: ...la întîlnirea pionierilor de la Școala generală nr. 17 cu scriitorul Dumitru Almaș, în care s-au evocat episoade emoționante din istoria poporului și a partidului nostru, sau... la acțiunea pionierilor care au organizat expoziții cu documente și fotografii ce reprezentau figuri de eroi ai clasei muncitoare, sau... la vizitele pionierilor la Muzeul de istorie a Partidului Comunist Român.

Rep.: sau...

A.C.: ...la atîtea și atîtea acțiuni pe care le-au făcut pionierii pentru cunoașterea tradițiilor glorioase de luptă ale clasei muncitoare, pentru sărbătorirea semicentenarului Partidului Comunist Român.

SECTORUL 2

CÎNTEC JOC ȘI... GHIOCEI

Într-o zi s-a răspîndit o veste: «au apărut niște ghiocei!» Nu era primăvară. Nici nu era nevoie, fiindcă «ghioceii» aveau cravată roșie și erau îndrăgostiți de teatru. Toți s-au sfătuit și au hotărît să înființeze un club — «Ghioceii teatrului»! De atunci, 50 de pionieri îl frecventează cu regularitate și cunosc o mulțime de lucruri interesante despre teatru, despre arta scenei.

Dacă vă întrebați cum de au apărut «ghioceii» tocmai aici, aflați că Festivalul teatrului școlar a acordat un mare premiu Sectorului 2 deci, au găsit «terenul» favorabil. De asemenea, au și tovărășia iubitorilor de dansuri de la Școala generală nr. 40, a fanfarei pionierești de la Școala generală nr. 39 și a altor numeroși pionieri, prieteni ai artelor.

SECTORUL 3

PAGINI GLORIOASE DE ISTORIE

1 200 de pionieri urcă spre muzeul Doftana. Se deschid porțile cele mari și coloana se apropie de zidurile înalte și cenușii. Copiii intră. Străbat săli reci, coridoare întunecoase, se opresc în fața celulelor și ascultă zguduitoare evocări despre lupta comuniștilor din anii grei ai ilegalității.

Departe de aceste locuri, în Sud, la Călugăreni, alți 600 de pionieri îmbrăcați în costume de epocă reînvie pagini înscrise de vitejia românilor sub Mihai Vodă Viteazul...

Peste tot, pe unde poposesc, la Mărășești ca și la Alba-Iulia, ori în București, pionierii rememorează ani glorioși din lupta poporului nostru pentru libertate, înalță cîntece și versuri de fierbinte recunoștință partidului făuritorul patriei noastre de azi.

SECTORUL 4

3 602 DE PRIETENI AI ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII

...activează în cadrul celor două sute de cercuri tehnico-aplicative și științifice din școlile sectorului. Dovada cea mai grăitoare a activității lor este «Expoziția pionierilor și școlarilor», care întrunește peste 1 500 de exponate ce vorbesc despre îndemînare, talent și pasiune.

Toți acești copii păstrează proaspătă bucuria momentului în care colegii lor Marius Bozică și Sorina Bozică de la Școala generală 70 au primit premiul pentru lucrarea «ceasul sincronizator», cînd Teodor Roman și Dan Calișca de la Școala generală 89 au fost distinși cu un alt premiu pentru robotul construit de ei, cînd elevul Radu Papazian de la Școala generală 70 a obținut în cadrul concursului Minitehnicus '70 marele premiu individual și Brevetul de inventator Minitehnicus acordat de clubul Minitehnicus-Cutezătorii, pentru invenția sa — detector al pierderilor de gaze în conducte — lucrare care a fost trimisă și la Tîrgul internațional de invenții de la Tokio ce se va ține în toamna acestui an.

BUCUREȘTI

PENTRU TOȚI COPIII CAPITALEI

Răspunzînd chemării Consiliului Național al Organizației Pionierilor, pionierii și școlarii din sectorul 2 au pornit cu entuziasm la înfrumusețarea unui loc de agrement de care se vor bucura toți pionierii Capitalei — complexul cultural-sportiv «Sirena». Pînă acum, copiii au efectuat peste 1 500 de ore de muncă patriotică la nivelarea terenurilor de joacă, la plivitul buruienilor, la greblatul plajei și al aleilor.

HĂRNICIE PIONIEREASCĂ

TRANDAFIRII

Peste 10 000 de trandafiri și arbuști ornamentali au fost sădiți de pionierii sectorului 3 în grădinițele școlilor și în parcuri, cu prilejul «Săptămînii primăverii».

GRĂDINILE UNDE ALTĂDATĂ POEȚII...

...George Bacovia și Tudor Arghezi își regăseau clipe de odihnă și liniște sînt azi îngrijite de pionierii Școlilor generale nr. 111 și 120. Pomii și florile de aici sînt adeseori martorii simpozioanelor literare organizate de copii, ca semn de cinstire a creației poeților.

160 000 DE ORE

...de muncă patriotică au depus într-o săptămînă pionierii sectorului 8 la îngrijirea spațiilor verzi și a parcurilor, la îngrijirea florilor de pe peluzele din fața blocurilor.

LA C.A.P. GLINA

...pionierii sectorului 4 au cules mazărea de pe 10 ha, au recoltat 20 t de morcovi, au plivit 4 ha de culturi legumicole și au cules 4 t de cireșe. În tot timpul muncii au fost deosebit de harnici și veseli, ne-a mărturisit tov. Gh. Florea, primarul comunei.

PAGINI REALIZATE CU CONCURSUL CONSILIULUI MUNICIPAL BUCUREȘTI AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
REDACTOR: LIDIA NOVAC.

PALATUL PRIMĂVERII

Sus, pe dealul Cotrocenilor, înconjurat de copaci bătrîni stă maiestuos palatul tinereții veșnice. Palatul pionierilor nu de mult și-a sărbătorit cei două zeci de ani de activitate dar, lumea pe care o reprezintă este întotdeauna mai tînără — lumea cravatelor roșii. Spre această lume vin zilnic mii de pionieri bucureșteni, dornici să înțeleagă și să cucerească tărîmurile științei și ale tehnicii, să deslușească tainele culorilor și ale versurilor, grația baletului și măiestria sportivă. Aici se pregătesc și, încrezători, fac primii pași spre afirmarea talentelor și aptitudinilor lor în viață.

Clubul sportiv
CUTEZĂTORII

Carmina Popescu, cea mai tînără membră a Clubului sportiv «Cutezătorii».

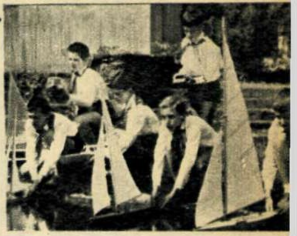

Start, sub privirile constructorilor.

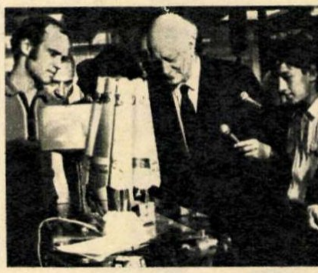

«Îmi amintesc cu plăcere de cei mai tineri iubitori ai științei și tehnicii pe care i-am întîlnit la expoziția «Minitehnicus '70» —

HENRI COANDĂ

SECTORUL 5

ÎN PRIM PLAN - ATLETISMUL

Am aflat că pionierilor din sector le merge vestea de buni sportivi. Tov. președinte **Vasile Dăscălița,** puteți să ne răspundeți de ce?

V.D.: Poate pentru că în toate acțiunile sportive am antrenat un număr mare de copii...

Rep.: De exemplu?

V.D.: Deschiderea festivă a anului sportiv pionieresc, care adună de fiecare dată, cca. 8 000 de copii, marșurile pionierești la care au fost antrenați 12 000 de pionieri sau crosul care a dat startul pentru 17 000 de pionieri ori, succesele de care se bucură invitațiile noastre de «drumeție în ospeție» în județele Argeș, Timiș, Neamț și Brașov ori, poate succesele de care s-au bucurat intrecerile din cadrul diviziei de atletism ale pionierilor...

Rep.: Ce aveți acum în prim plan?

V.D.: Pentru că sîntem în «Anul atletismului pionieresc», în prim plan este... atletismul.

SECTORUL 6

CĂUTĂTORII DE COMORI

Pe cărările pădurilor, prin holdele cîmpiilor sau printre uriașele uzine ale orașelor, pionierii au pornit să caute comori...

Așa au căutat «Licuricii» în inima muntelui Făgăraș, comorile poveștilor de demult. Și au văzut nunta muntenească, s-au legănat în doina ascultată la focul oierului, au mîngîiat iia bunicii și au adus în muzeu chimirul și ceaunul moșului, vechi de aproape două secole. Multe muzee, ca cele de la Școlile generale nr. 137, 141 și 123, păstrează rare obiecte etnografice din Munții Făgărașului, din împrejurimile Brașovului, sau ale Bacăului.

Grupul care s-a numit «Pandurii lui Tudor» — cei mai isteți din Școala generală nr. 146, cutreieră cărările Parîngului și cu siguranță vor veni cu desaga plină de surprize.

Poate că au și găsit comoara cea mare! Dacă nu, pionierii știu s-o făurească; ies primăvara la plantarea puieților, la săditul florilor; vara la strînsul spicelor.

Si așa, mîinile și iscusința lor dau la iveală comori noi, contemporane — hărnicia pionierească!

SECTORUL 7

„ODĂ MUNCII“

Freamătul marilor uzine, miracolul mașinilor și al muncii au stîrnit întotdeauna interesul copiilor. Și cum vîrsta pionieriei este vîrsta la care vrei să știi totul, pionierii au pășit în uzine, să vadă, să învețe, să muncească.

La «Electrotehnica» este bine cunoscut grupul celor 20 de pionieri de la Școala 191. La CESAROM, micii mozaicari de la Școlile generale nr. 166, 174, 160, 152 sînt socotiți «de-ai casei». Tot așa micii tipografi și legători, care au învățat atîtea din tainele meseriei, încît au și legat primele cărți. Alții, care s-au socotit atrași spre munca științifică, au asaltat cu întrebările lor Institutul de seruri «Pasteur». Azi fac observații la microscop, comparații, analize. Așa, pionierii au devenit de-ai casei, în uzină, în fabrică în laborator. De aceea, nu-i de mirare cînd afli că de aici începe dragostea lor de muncă. Gînd înscris, de-altfel, de un grup de mici mozaicari de la Școala generală 198 în impresionanta lucrare «Odă muncii».

SECTORUL 8

HĂRNICIE

Într-un scurt dialog cu tov. **Constantin Buduru,** președintele Consiliului, printre altele, l-am întrebat:

Rep.: După părerea dv., care este calitatea indispensabilă a pionierului?

C.B.: Hărnicia! Hărnicia la învățătură și... în tot ceea ce face.

Rep.: Pionierii dv. au această calitate?

C.B.: Da, și o dovedesc. Răspunzînd acțiunii «Școala noastră ca o floare» pionierii și școlarii au efectuat 28 000 ore de muncă la înfrumusețarea școlilor, a grădinițelor și a împrejurimilor.

Rep.: În ce alte domenii și-au mai manifestat hărnicia?

C.B.: În activitatea pe care o desfășoară cele 209 cercuri cu diverse profiluri.

Rep.: Și ce au realizat?

C.B.: Expoziția în care s-au adunat cele mai valoroase lucrări ale pionierilor. Expoziția a fost clasată pe primul loc pe Capitală.

Rep.: Deci, hărnicia a fost răsplătită! Felicitări!

BINE AȚI VENIT!
SZERETETTEL VÁRUNK!

Foto: LENGYEL MIKLÓS

REPORTER CLUB CUTEZĂTORII

În tabăra PRIETENIEI

Am în față un manifest al prieteniei pionierești, scris pe hîrtia vacanței într-un emoționant jurnal tipărit, de opt foi: «Flori la Olteni». Autori, un mănunchi de copii români, maghiari, germani, sîrbi și de alte naționalități, reuniți la Olteni — Covasna, într-o tabără-premieră. O tabără-etalon mai degrabă, pentru că, timp de două săptămîni, acești tineri ambasadori ai ținuturilor patriei au demonstrat că, dincolo de deosebirile de limbă maternă, copilăria în țara noastră alcătuiește oricînd, sub soarele idealurilor socialiste, un curcubeu îngemănat de culori și vrajă, de energii și visuri. Jurnalul de bord al acestui itinerar stă mărturie în cele trei limbi ale micilor săi cronicari că la Olteni, în primele zile ale lui Cuptor, s-a vorbit în cel mai ales grai pionieresc, alcătuit în mod firesc din vocabulele frăției, romantismului, fanteziei inițiativei.

...Focurile de tabără și-au mai lăsat doar amprenta de cenușă pe pajiștea c lîngă Olteni, corturile s-au strîns, castanii din curtea castelului foșnesc nostalgic

Dar în continuarea melodiei acelor zile, zeci și zeci de inimi bat în ritmul amint rilor, zboară spre acea porțiune de vacanță ancorată acum în cele opt foi tipărit în care, ca printr-un ochean magic, se reconstituie la nesfîrșit cotele înalte ale un prietenii ce le va depăși desigur vîrsta.

MIRCEA SÎNTIMBREAN

PARFENIE MARIANA — Tulcea

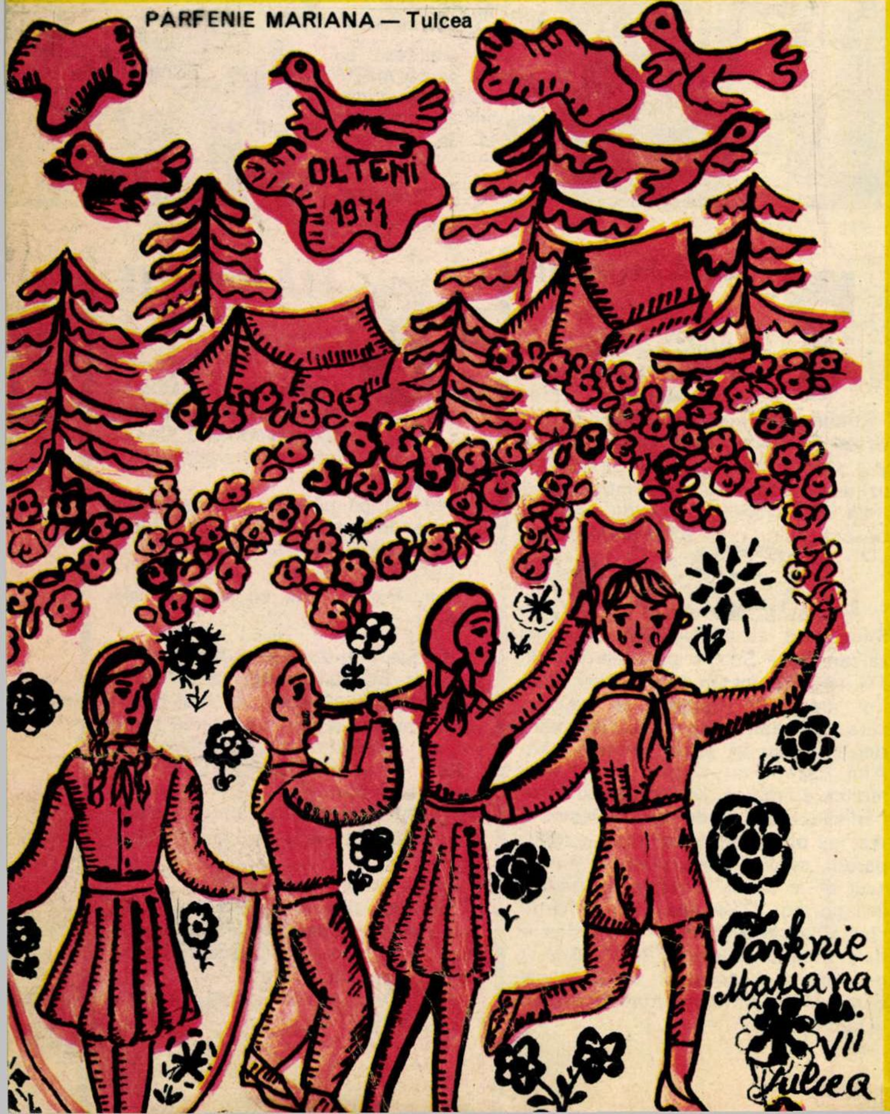

4

PE DOUĂ ROȚI

Ne-am dat jos din tren. Întuneric, necunoscut. Obosiți, nu știam în ce parte să o apucăm. «Bodoc», aceasta era ultima escală și gara la care trebuia să așteptăm autobuzul taberei.

Așteptăm cîteva minute. Nimic. La colțul unei clădiri din gară, o bătrînică; o întreb cît e pînă la tabără și spune că sînt doi kilometri. Am stat ce am stat, dar, vorba ceea, mai bine dormi într-un cort, în tabără, decît pe o valiză în gară. O luăm pe jos, spre tabără. O trăsurică trece pe lîngă noi; bucurie!!!

— Hei, nu ne luați și pe noi?

— Unde mergeți?

— La tabăra Olteni!

Am ajuns în tabără. Nimeni! Nimic! De undeva, un licăr de lumină. Parcă s-a văzut un cort... Am pornit într-acolo. Se aude o voce:

— Cine sînteți? (Ce să spunem?...)

— De unde veniți??

— De la Suceava!

— De la Suceava??

Și, la farurile unei mașini, ne-am așternut în două corturi și ne-am culcat. Acum, fiindcă sîntem în fața voastră, dragi prieteni, ca niște aventurieri în necunoscut, vrem să facem cunoștință:

CRISTINA, DIDINA, FELICIA și FLORIN de la Suceava

DAN RUSU — Sibiu

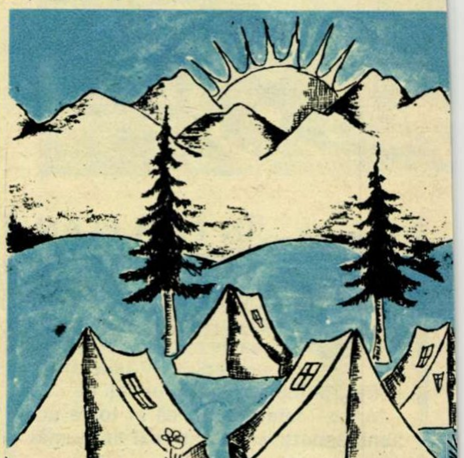

CRISTINA CALANCEA — Suceava

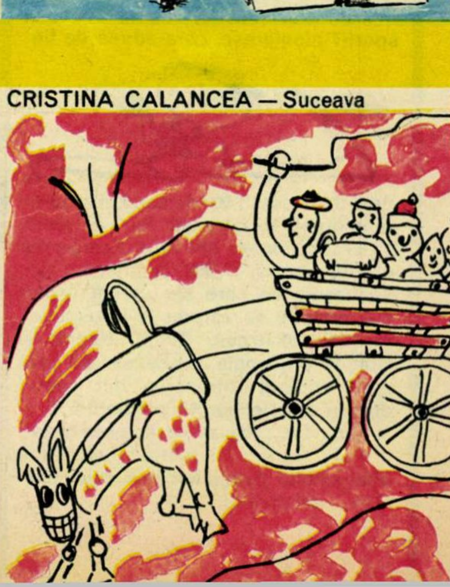

SPRE CEL DINTÎI PAS

Am pornit... Trenul aleargă pe drumuri de fier. Stau la geam şi privesc. Picuri mărunţi lunecă şi se joacă pe geamul aburit. Cerul rămîne întunecat şi rece. Trenul aleargă printre păduri şi lanuri. Pămîntul se întunecă încet şi undeva, departe, se aude explozia înfundată a tunetelor. Biciurile orbitoare ale fulgerelor sfîşie cenuşiul de ape...

Începe lupta gîndurilor în pas cu ritmicul dans al roţilor. Stau şi ascult. Mă gîndesc şi privesc. Sînt liniştit, fiindcă ştiu că alerg spre un vis al meu. Alerg spre primul pas în lumea literelor.

Stau şi privesc şi aud începutul...

ION SUCIU, cl. a VII-a,
Uioara de Sus, jud. Alba

SECERIŞ

Traducere din limba sîrbă

Seceriş, seceriş!
Sub albastru-acoperiş,
Trec combinele pieptiş,
În curciş şi-n curmeziş.

Nici un spic oricît de mic,
Nu-şi găseşte ascunziş
Pe şes larg, pe povîrniş,
Seceriş, seceriş!

SINIŞA MARTINOVICI,
Şcoala generală nr. 8,
Timişoara

BUCHETE DE STELUȚE

Seara a coborît alene aruncîndu-şi vălul cenuşiu peste vîrfurile dealurilor din jur. Sus, pe o culme, bătrîni, tineri şi copii din satul Băţanii Mici, s-au adunat alături de pionieri în jurul focului de tabără. Flăcări roşietice îşi trimiteau puzderii de scîntei sus, către înaltul cerului. Din cînd în cînd, buchete de steluţe zburătoare se răspîndeau în noapte, purtînd cu strălucirea lor, bucuria şi fericirea noastră. Mai sus decît ele însă, urcau cîntecele şi rîsetele copiilor. Cîte poezii, cîte jocuri, cîtă voioşie s-au adunat acolo! Şi printre noi era o prezenţă care ne-a adus mai aproape lumea basmelor. Flora néni, fiica scriitorului Benedek Elek. Şi atunci, o dată cu dînsa, cîte chipuri de poveste n-am desprins din jarul şi căldura focului, cîte gînduri de frumoasă amintire nu ne-au umplut inima cu imaginile acestor locuri şi acelor oameni minunaţi!

ALINA OBROCEA, cl. a VI-a,
Bucureşti

«DORMIȚI LINIȘTIȚI!»

E noapte. Au adormit şi florile. Pe aproape, bătrînul Olt îşi murmură eternul poem al nemuririi... Deasupra tuturor sclipesc şăgalnic stelele minuscule, luminînd ultimele pîlpîiri ale focului de tabără, al cărui fum se ridică lin spre înălţimi, ca şi gîndurile pionierilor care l-au aprins.

Aşezată între zidurile castelului de pe Olt, tabăra Olteni, învăluită în mantia tuciurie a întunericului, pare o cetate antică cu ulicioare pavate, cu iarbă şi colibe tăcute. Dar, datorită întunericului opac care domneşte peste tabără, teama îşi lasă amprentele în sufletele celor mai fricoşi. Deodată, printre corturi răsună aproape imperceptibil paşii unei «santinele». E pionierul Papp Francisc care veghează somnul celorlalţi elevi. Şi pentru a-i linişti, el şopteşte trecînd printre corturi: «Dormiţi liniştiţi»! Dormiţi liniştiţi!»

Şi ca printr-un miracol, în urma acestor cuvinte, printre cei mici pătrunde siguranţa. În timp ce paşii pionierului de serviciu se aud din ce în ce mai slab, liniştea se lasă molcom peste tabără.

DOINA POLOGEA, cl. a VII-a A,
Liceul Unirea, Tg. Mureş

PLOAIA ȘI REDACȚIA NOASTRĂ

Ce-o fi avînd ploaia cu redacţia noastră nu ştiu, numai că se vede că şi-a permis a ne «deranja». Mai întîi, totul a fost ceva «firesc», o uşoară adiere de vînt, urmată de o avalanşă de ploaie. Ne-am mutat, mai puţin redacţia noastră, ai căror redactori credeau încă în acel «firesc». Dar n-a fost chiar aşa. A venit acea dimineaţă mohorîtă, ploioasă, fără cer albastru, fără soare. O dimineaţă al cărei element comun era apa. Apă pe terenul de fotbal, în club, în redacţia noastră. Ce trist arăta ! Pustie! La mesele unde altădată se citea, se scria, se desena — nimeni. Chiar şi lucrările noastre, rodul muncii de cîteva zile, lipseau. La un moment dat am crezut că gazeta taberei a încetat să mai fie proiectată. Numai că ne-am înşelat. Redacţia noastră continua să existe. În vechiul castel unde ne mutasem, reîncepea aceeaşi muncă entuziastă a reporterilor, fotoreporterilor, desenatorilor şi a tuturor celor ce nu cunosc ce înseamnă noţiunea de «a sta degeaba».

GHEORGHE TRUŢĂ,
Şcoala generală nr. 1, Călui,
com. Oboga, jud. Olt

PAROLA

Doi băieţi stăteau în poartă.
— Stai! şi zi parola-ndată!
Celălalt se fîstîci,

Dar pe dată se gîndi:
— Stai puţin, puţin de tot,
C-am uitat parola-n cort.

CAMELIA MORARU, cl. a VI-a,
Şcoala generală nr. 1, Hîrlău,
jud. Iaşi

Casa cu poveşti

În dimineaţa aceea, spre mirarea noastră, soarele se arată voios. În curtea Liceului nr. 1, era zarvă mare. Pionierii plecau în excursie.

Cîmpurile scăldate în rouă ne întîmpinau pretutindeni, spunîndu-ne parcă «bună dimineaţa!». După vreo oră de drum ajungem la Băţanii Mici. De la poartă o alee străjuită cu brazi ne conduce la Casa memorială Benedek Elek. În bătaia vîntului, cetinile foşneau ciudat. Parcă îngînau zvonuri de poveste veche, veche. Ajungem în faţa clădirii. Între coloane ne întîmpină sub nimbu-i de păr alb, o «zînă bună», cu ochii albaştri, albaştri şi glasul cald — este Flora neni, fiica scriitorului. Îi sărim înainte, o îmbrăţişăm, îi oferim flori, urări de bine, viaţă lungă şi luminoasă. Împreună vizităm casa muzeu. Vedem cărţi vechi scrise de Elek Apó, cum îi spun oamenii de pe aici, atingem masa de lucru, la care scriitorul îşi aşternea pe hîrtie gîndurile, tocul său şi ultima scrisoare pe care n-a terminat-o pentru că moartea l-a răpit pe neaşteptate. Basmele şi povestirile lui au dăinuit însă peste ani, încîntînd generaţii şi generaţii de copii.

Cînd soarele era la amiază, ne-am despărţit cu greu de casa care ne-a prilejuit o întîlnire cu Feţi frumoşi şi zîne, de casa în care fiecare lucru spune o poveste.

MIHAELA ROŞU, cl. a VII-a,
Şcoala generală — Motru, jud. Gorj

CRINII

Am coborît pe o planetă
învăluită-n întuneric
Acolo, datorită ceţii,
oamenii nu vedeau.
Am venit de pe o altă lume
şi oamenii de pe planeta ta
s-au minunat de crinii
ce-i purtam.
Am rămas acolo,
iar crinii mei
au risipit ceaţa.
Pentru că venisem de pe o planetă
pe care creşteau multe flori albe:
umanism, dreptate, frăţie, joc.

IRINA VAINOVSKI, cl. a VII-a,
Şcoala generală nr. 77, Bucureşti

FLORI LA OLTENI
OLTSZEMI VIRÁGOK
LUCRĂRI REALIZATE ÎN TABĂRA DE CREAȚIE OLTENI-COVASNA, 1971

Coperta «revistei de vacanţă» editată în tabăra de la Olteni — Covasna cu concursul binevoitor al redacţiilor ziarelor judeţene «Cuvîntul nou» şi «Tükör», din oraşul Sf. Gheorghe

EXPEDIȚIILE „CUTEZĂTORII“

De pe cărările de piatră ale munților, ca și de pe acelea de apă ale Deltei, zilnic ne sosesc la redacție, trimise de către expediționari, zeci de scrisori, vederi și telegrame, prin care sîntem informați despre mersul «Expedițiilor».

«Dragă redacție — ne scriu cele zece fete, membre ale echipajului «*Ioan Corvin*» (Școala generală nr. 9, Hunedoara) — ne aflăm de cinci zile în expediție, pe cărările Munților Apuseni. Am străbătut aproape 300 kilometri pe jos, prin locurile cutreierate altădată de Horia, Cloșca și Crișan, de Avram Iancu, am admirat peisajul de basm oferit de aceste plaiuri și am strîns un bogat material documentar. Expediția noastră se desfășoară în cele mai bune condiții. Sîntem toate sănătoase și bine dispuse.»

SPOR

Experimentul BC

Într-unul din numerele trecute ale revistei v-am prezentat, la modul teoretic, marile avantaje ale practicării înotului. Revenim din nou, de data aceasta cu un exemplu concret, cu un interesant experiment în acest sens.

Pînă la începutul acestui an, din cei 60 de elevi (băieți și fete) ai claselor a III-a B și C (actualmente clasele a IV-a B și C) de la Școala generală nr. 49 din București, numai cîțiva (cinci sau șase) știau să înoate. Restul, adică marea majoritate, nu intraseră niciodată într-o apă care să le treacă mai sus de genunchi. Nu de mult însă i-am văzut pe toți copiii aceștia, de 9—10 ani, sărind cu curaj și mișcîndu-se cu dezinvoltură într-un bazin cu apa adîncă de cîțiva metri.

Cum de-a fost posibil ca în cîteva luni (de iarnă și primăvară) elevii din aceste clase să reușească să învețe nu numai să se țină la suprafața apei, ci să înoate excelent, folosind, fiecare, cîteva stiluri? S-ar putea spune că i-a favorizat... norocul. Norocul, concretizat în construcția bazinului olimpic acoperit din parcul «23 August», la 500 m distanță de școala lor, dar mai ales în inițiativa lui **Constantin Bușu**, profesor de educație fizică.

Propunîndu-și să demonstreze «pe viu» tuturor (dar mai ales vouă, elevilor) efectele tonice ale înotului asupra organismului uman, la începutul celui de al II-lea trimestru, profesorul Constantin Bușu a mutat orele de educație fizică a două dintre cele patru clase a III-a de la această școală, din sala de sport și de pe terenuri, în... bazin. Astfel, în timp ce elevii din clasele a III-a A și D continuau să-și facă programul de educație fizică «pe uscat», colegii lor de la B și C și-l făceau în... apă.

Care au ieșit mai cîștigați? Evident, «norocoșii» din clasele B și C. La sfîrșitul anului școlar, cînd s-a tras linie și s-a adunat, s-a constatat că înotătorii, în comparație cu colegii lor, aveau un evident avans din toate punctele de vedere: și-n ceea ce privește dezvoltarea fizică generală, și-n ceea ce privește rezistența la îmbolnăviri (pe parcursul celor două trimestre nici unul dintre acești elevi nu a absentat din cauză de boală) și chiar în ceea ce privește notele din catalog. Ca să nu mai vorbim despre faptul că unii știau acum să înoate, ceilalți temîndu-se încă de apa adîncă.

Ce-a urmat? O adevărată «năvală» a celor mai mulți elevi de la această școală spre bazinul de înot care, în această vacanță, a fost luat cu asalt. Toți vor să învețe înotul, toți vor să-l practice.

De ce v-am relatat acest experiment? Pentru a vă dovedi, încă o dată, că înotul merită toată atenția din partea voastră. Mai ales acum, în timpul vacanței de vară. Vreți să creșteți mai repede și mai mult în înălțime, în greutate chiar, să vă dezvoltați capacitatea toracică, vreți să vă destindeți și să vă fortificați în așa fel încît să începeți viitorul an școlar complet restabiliți și refăcuți? Dacă da, atunci învățați și practicați înotul, în bazine (acoperite sau nu), în lacuri, în rîuri. Nu vă aventurați însă de unii singuri (apa fiind, după cum bine se știe, foarte periculoasă), ci sub supravegherea profesorilor, antrenorilor, a părinților pe care vă recomandăm să-i solicitați, să vă ajute în acest sens. Procedînd așa, veți avea prilejul să descoperiți voi înșivă care sînt deosebirile între elevii celor patru clase mai sus amintite, între cei care practică și cei care nu practică acest minunat sport.

Secvențe din finala națională a «Tetratlonului prieteniei.»

Dintre cele 7 zile de cînd ne aflăm pe cărările munților, în ținutul Pădurenilor, 5 au fost ploioase — ne scrie comandantul echipajului «*Măgurelul*» (Boșorod, Hunedoara). Cu toate acestea am străbătut deja 12 sate, parcurgînd 80 kilometri pe jos, tot timpul la peste 700 m altitudine, îndeplinindu-ne în întregime obiectivele propuse. Deși cam obosiți, membrii echipajului sînt sănătoși, bine dispuși și hotărîți să se situeze la «înălțime» și în celelalte 7 zile care ne-au mai rămas de petrecut în munți. Din înălțimile Bucegilor, căpitanul echipajului «*Scoica fermecată*» (Gornești, Mureș) ne transmite salutări, informîndu-ne că expediția se desfășoară cu succes, obiectivul propus — studierea relicvelor marine — fiind îndeplinit în bune condiții. Membrii echipajului «*Șoimii 12*» (Tătărani, Dîmbovița), pe lîngă numeroase date despre buna desfășurare a expediției, ne informează și despre o pasionantă «bătaie» cu bulgări de zăpadă, acum, în mijlocul verii. Pentru că pe crestele Leaotei, unde s-au urcat ei, a nins ca-n... plină iarnă.

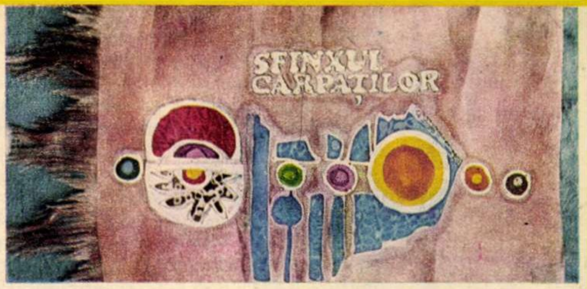

Am spicuit doar cîteva vești dintre multe altele. Ne oprim aici deoarece toate celelalte sînt la fel, informîndu-ne despre buna desfășurare a expedițiilor, despre clipele de neuitat petrecute de expediționari de-a lungul itinerarelor, despre marile lor bucurii, despre micile necazuri, dar mai ales despre buna lor dispoziție pe care nici unii n-au pierdut-o pe drum.

Urîndu-vă din nou deplin succes, vă atragem încă o dată atenția, stimați expediționari, să fiți ponderați, să vă luați, în fiecare clipă, toate măsurile necesare pentru a evita orice accident, cît de mic. Așteptăm, în continuare, să primim de la voi vești, mereu bune, îmbucurătoare.

C. PĂLTINEANU

CUPA „CUTEZĂTORII" LA FOTBAL

Clasamentul la 23 iulie 1971

1.	«SPORT PIONIERESC» Șerbeni, Mureș	132 puncte
2.	«F.C. URANUS» Bezdead, Dîmbovița	123 „
3.	«VIITORUL» Cungrea, Olt	116 „
4.	«VIITORUL» Bujoru, Teleorman	108 „
5.	«FLAMURA PIONIEREASCĂ», Budești, Ilfov	104 „
6- 7.	«VOINȚA» Chiheriu de Jos, Mureș	89 „
6- 7.	«PANDURII» Bărbuceni-Prundeni, Vîlcea	89 „
8.	«VICTORIA» Brazi, Prahova	85 „
9.	«SPERANȚA» Săvîrșin, Arad	82 „
10.	«SILITORUL», Bolintin-Deal, Ilfov	80 „
11-12.	«UNIREA» Văleni, Dîmbovița	76 „
11-12.	«RACHETA» Bezdead, Dîmbovița	76 „
13.	«AVÎNTUL» Nichiteni-Coțușca, Botoșani	75 „
14.	«ȘOIMII» Cășeiu, Cluj	72 „
15.	«VOINȚA» Pîrșani-Pielești, Dolj	71 „
16.	«SPERANȚA» Ciolănești, Teleorman	67 „
17.	«SPERANȚA», Valea Dragului, Ilfov	59 „
18.	«SPORTUL» Bogdănești, Bacău	58 „
19.	«PARTIZAN» Izvoarele, Ilfov	49 „
20.	«DORINȚA» Războieni, Neamț	48 „
21-22.	«SPORTING» Vințul de Jos, Alba	47 „
21-22.	«FLAMURA» Saldabagiu, Bihor	47 „

NOTA REDACȚIEI

Atragem atenția căpitanilor de echipă că ștampila (însoțită de semnătura unei oficialități locale) trebuie aplicată pe fața foii de arbitraj, iar nu pe verso, cum au trimis cîteva echipe. Rezultatele neștampilate și nevizate corect nu se iau în considerație.

În competiție se află acum 172 echipe.

împotriva celor 3 „S"

10 MINUTE PENTRU SĂNĂTATEA VOASTRĂ

Cine sînt acești trei «S»? Niște dușmani de temut ai omului societății moderne, cu care el trebuie să lupte continuu. Primul «S» este sedentarismul, **lipsa de mișcare. Cauzele ei? Multiple, printre care, în primul rînd, din ce în ce mai numeroasele mijloace de transport pe care tehnica, într-o vertiginoasă dezvoltare, ni le pune la dispoziție: tren, autobuz, automobil, tramvai, lifturi... Ba chiar și scări rulante în marile magazine sau în pasajele subterane. Toate acestea reduc considerabil efortul nostru fizic pe care-l depunem pentru a ne deplasa dintr-un loc în altul, ceea ce e împotriva firii, împotriva evoluției noastre milenare, caracterizată de mișcare. Al doilea «S» este** suprasolicitarea, **fizică sau intelectuală, determinată de cerințele tot mai mari ale dezvoltării societății, și aceasta capabilă să ne creeze neplăceri dacă nu este controlată, dirijată și compensată în măsură suficientă. Al treilea și ultimul «S» se referă la** supraalimentare **— care, în mod paradoxal, poate avea asupra noastră repercusiuni la fel de grave ca și ceilalți „S" în situațiile în care nu ne luăm măsuri de** precautie.

Convinși **că doriți să aflați** cum **pot fi combătuți acești** trei **«S» care ne pîndesc și ne «atacă» zilnic, ne-am adresat profesorului de educație fizică** Constantin Bușu, **de la Școala generală nr. 49 din Capitală, autorul unor interesante studii în acest sens, făcute pe bază de teste cu elevi de vîrsta voastră. Dînsul vă recomandă 7 lecții cuprinzînd exerciții fizice de înviorare a cîte 10 minute fiecare, cîte una în fiecare dimineață, lecții pe care le vom publica începînd cu acest** număr.

PRIMA LECȚIE

EXERCIȚIUL 1: **25-30 secunde de mers alternînd cu o ușoară alergare în jurul camerei în care locuiți.** EXERCIȚIUL 2: **din poziția de plecare — stînd depărtat, brațele pe lîngă corp (fig. 1 a) — ridicarea pe vîrfuri cu ducerea brațelor diagonal în sus prin lateral, capul ușor pe spate (fig. 1 b); coborîrea brațelor și călcîielor cu o ușoară lăsare a capului în jos și ducerea umerilor înainte; observații: la timpul 1 se face o inspirație bună pe nas, iar la timpul 2 o expirație forțată pe gură; exercițiul va fi executat lent, în doi timpi, de 4—5 ori, la circa 1 m de fereastra larg deschisă.** EXERCIȚIUL 3: **din poziția de plecare — stînd, cu brațele întinse deasupra capului (fig. 2 a) — îndoirea trunchiului înainte, cu ducerea palmelor pe sol (fig. 2 b); revenirea în poziția de plecare; observații: se execută în doi timpi de 4—5 ori.** EXERCIȚIUL 4: **din poziția de plecare — stînd depărtat cu mîinile pe șold (fig. 3 a) — îndoirea trunchiului spre stînga cu arcuire de două ori (fig. 3 b); aceeași mișcare spre dreapta; observații: se execută în 4 timpi, de 4—6 ori.** EXERCIȚIUL 5: **din poziția de plecare - stînd cu vîrfurile picioarelor apropiate și cu mîinile pe șold (fig. 4 a) - 4 sărituri ca mingea pe loc; 4 sărituri cu depărtarea și apropierea picioarelor (fig. 4 b); observații: se va executa în 8 timpi, de 3—4 ori, în ritm vioi.** EXERCIȚIUL 6: **din poziția de plecare — stînd depărtat cu brațele pe lîngă corp (fig. 5 a) — ducerea brațelor pe șold cu o ușoară îndoire înapoi a trunchiului, capul lăsat ușor pe spate și cu ridicarea pe vîrfuri (fig. 5 b); revenirea în poziția de plecare cu lăsarea capului ușor înainte; observații: mișcarea se execută în 4 timpi (la timpii 1-2 cu inspirație profundă pe nas, iar la timpii 3-4 cu expirație pe gură), prelung, 4—5 ori.** EXERCIȚIUL 7: **din poziția de plecare — pe spate, culcat, cu brațele întinse pe lîngă corp (fig. 6 a) — îndoirea genunchilor la piept (fig. 6 b); coborîrea lentă a picioarelor pe sol; observație: se execută în 4 timpi de 5—6 ori.** EXERCIȚIUL 8: **alergare ușoară în jurul camerei (sau a locului unde se execută exercițiile) timp de 10—15 sec., apoi, încet, trecerea la mersul obișnuit cu balansarea liberă a brațelor, timp de 5—10 secunde.**

CONSTANTIN BUȘU,
profesor.

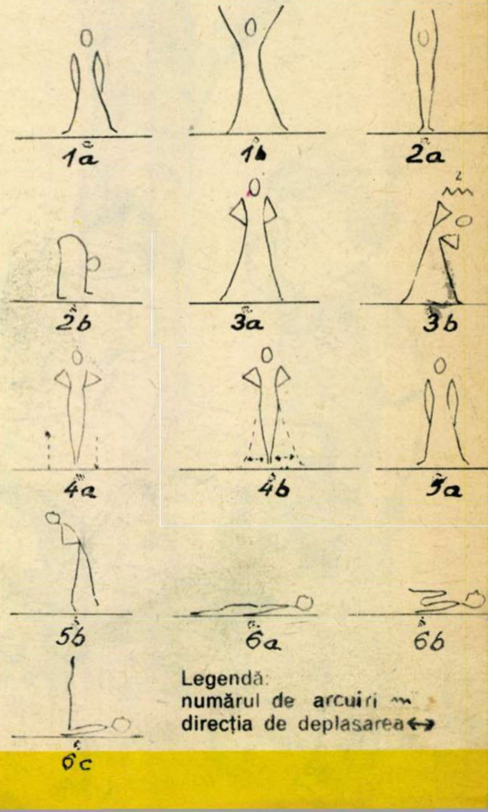

Legendă:
numărul de arcuiri
direcția de deplasarea

La Palatul pionierilor din București una din activitățile duminicale ale copiilor se desfășoară în cercul de literatură. Aici se întîlnesc copiii-poeți săptămînă de săptămînă, în cîteva grupe și vîrste, spre a-și ști din versurile lor, a analiza poezii din opera unor mari poeți, clasici și contemporani, români și universali. Pionierii care vin la acest cerc, vizitează muzee și colecții de artă, audiază concerte, văd împreună spectacole teatrale și coregrafice. Un an de zile e o perioadă lungă în viața unui cenaclu. Cînd a venit pentru prima oară, *Mirela Ionescu* (11 ani) și-a deschis un caiet care începea cu versul «Cro-cro-cro croncăne cioara», pînă cînd, a irupt într-o zi cu o poezie din altă vîrstă. *Letiția Dinu* (10 ani), a parcurs cu trudă și tenacitate de furnică distanța de la jocul cu «pisicuțele» la poiana în care a cules «florile» de fața: o fetiță sîrguincioasă, activă, cu un ochi critic, foarte util colegelor din grupa mică. *Iulia Stoica* are, la 13 ani, un creion perpetuum-mobile, care acoperă — caiete? nici gînd! — foi și petece de hîrtie, zmîngălindu-le pe o parte, pe alta, uneori transversal, alteori în spirală, încît, uneori i-ar trebui un Champollion ca să-și descifreze propriile hieroglife, alteori cîțiva detectivi ca să-și descopere manuscrisele rătăcite. Transcrise însă firesc, poeziile *Iuliei Stoica* sînt limpezi, proaspete, precum acest «*Bărăgan*»

VERONICA PORUMBACU

Bărăgan

Ascultam înmărmurită
în mijlocul cîmpiei
vuietul tainic al mărilor,
vuietul înalt al grînelor.
Îți cîntă ție, țară,
o mare dincoace de mare,
o mare galbenă
o mare albastră.
Și ele-ți închină
imnuri solemne,
Îți cîntă în șoapte
și zi și noapte,
o mare galbenă,
o mare albastră,
o mare cîntă,
o mare e cîntec.

IULIA STOICA,
Școala generală 156

Florile patriei

Cu fiecare zi, cu fiecare ceas;
Se nasc petale noi, zburătoare.
Toate se-naltă spre același țel:
un cer fără margini,
plin de poezia pură
a stelelor.
Cîte din petale n-au căzut secerate, în luptă,
cîte din ele n-au căutat în zadar s-ajungă la țintă,
cu ochi ce-au văzut mai mult decît alții,
și care pînă la urmă și-au pierdut vederea!
Dar din dorința de zbor, de victorie,
se nasc alte petale

LETIȚIA DINU,
Școala generală 188

Ce sînt eu?

Ce sînt eu?
Sînt rîndunica
ce-și clădește cuibul.
Sînt făclia
de curînd aprinsă.
Sînt clipocitul nerăbdător al apei.
Sînt pomul ce-a înflorit.
Sînt un om trecător!...
Rîndunica va zbura departe,
Clipocitul apei va fi dus de valuri,
Florile de pe ramuri se vor risipi la primul vînt.
Ce sînt eu?
Sînt un om trecător
ce primește totul
și vrea
să lase în toate
o urmă a sa.

MIRELA IONESCU,
Școala generală 103

CORIGENT LA NATURALE

SCHIȚĂ de ALEXANDRA TÎRZIU

Îndată ce am intrat în curte, mi-am dat seama că se întîmplă ceva de neînțeles: Cristi stătea pe bancă lîngă tanti Consuela și se prefăcea că numără vișinile din vișin. Era chiar foarte încordat; tanti Consuela și mai încordată decît el, se prefăcea că alege orez; Fresy, cîinele lor blond, privea cu indiferență o pisică enorm de prefăcută. Deci toată lumea se preface, mi-am spus, începînd și eu să număr picăturile de ploaie inexistente de altfel.

— Eram absolut convins că varza-i o plantă furajeră, îmi spune Cristi după un timp, cu un aer destul de revoltat, chiar jignit. Adevărul e că din nou rămăsese corigent la naturale. Numai că asta i se poate întîmpla oricui, atîta timp cît varza n-are de gînd să devină o plantă furajeră.

În clipa aceea, într-un chip absolut miraculos apare o fată complet necunoscută la prima vedere. Imediat Cristi îmi propune o scurtă plimbare, numai că eu n-aveam de gînd să mă plimb tocmai acum.

— Este Manuela, nepoata, explică tanti Consuela. Își face vacanța la noi.

— Vacanță plăcută, îi urez eu politicos.

— Nu prea văd cum, îmi răspunde, așezîndu-se pe banchetă, exact în fața lui Cristi.

— Eram absolut convinsă că varza-i o plantă furajeră, spune ea hodoronc-tronc.

— De unde pînă unde? se miră Cristi.

— Așa, din cauza iepurilor.

— Asta-i bună, se vede că nu prea te pricepi la naturale.

— De fapt, sînt corigentă.

— Adevărat? Nu înțeleg cum pot oamenii să rămînă corigenți la o materie atît de simplă.

— Nu toți rămîn. Ai auzit de omag?

— Bineînțeles.

— Ei bine, cunosc pe cineva care habar n-are ce este omagul și cu toate acestea n-a rămas în viața lui corigent la naturale.

— Imposibil!

— Sau ibis. Ce este ibisul?

— Nu-i cine știe ce. Există specii mult mai complicate.

— Te referi la obligeană sau la verbiană, nu?

— Exact.

— Eram sigură. Totuși profesoara mea nici nu vrea să audă de asemenea termeni. Înțelegi? Vrea să învăț mai întîi ce este cu varza.

— Nu-i nici o filozofie.

— Știu, este o legumă.

— Dacă vrei, putem învăța împreună. Sînt destul de tare la naturale. În viața mea nu mi-am făcut probleme din cauza unei verze.

Pot să vă spun că eram perplex. Discuția la care asistam mă făcea să urlu. Nu l-aș fi bănuit pe Cristi de atîta tupeu. Vorbea cu siguranța unui premiant. Și în plus mă ignora complet tratîndu-mă ca pe ultimul repetent, tocmai pe mine, care n-aveam decît un singur 5 și doi de 6. Drept care Manuela nu mi-a aruncat nici măcar o singură privire. Ce mai, eram un om pierdut.

— N-aș vrea să-ți strici vacanța din cauza mea, îi spune ea lui Cristi, care insista din ce în ce mai mult să învețe împreună, zilnic, chiar acolo sub vișin.

— Exagerezi, Cristi, sar eu deodată. Ce rost are să-ți pierzi vacanța, repetînd o materie care niciodată n-a fost o problemă pentru tine? Nu m-aș amesteca dacă n-aș fi corigent la naturale.

— Și tu? mă întreabă Manuela, privindu-mă, în sfîrșit, cu foarte mult interes.

— Pentru a doua oară.

— Fantastic. Tot din cauza verzii?

— Tot.

— Și cum e?

— Groaznic.

— Oricum, alții se distrează și noi doi trebuie să tocim.

— Personal, n-am nimic împotrivă să tocim împreună. Mai ales că sînt deja în temă și în nici un caz nu m-aș sacrifica.

Culmea e că Manuela a acceptat imediat. Am stabilit chiar și orele în care vom învăța, bineînțeles, sub vișinul meu. Adevărul e că sacrificiul nu mi se părea exagerat și apoi n-aveam de gînd să duc gluma prea departe. Doar pînă în ziua în care Cristi, s-ar fi decis să accepte că varza n-are de gînd să devină ea însăși furajeră.

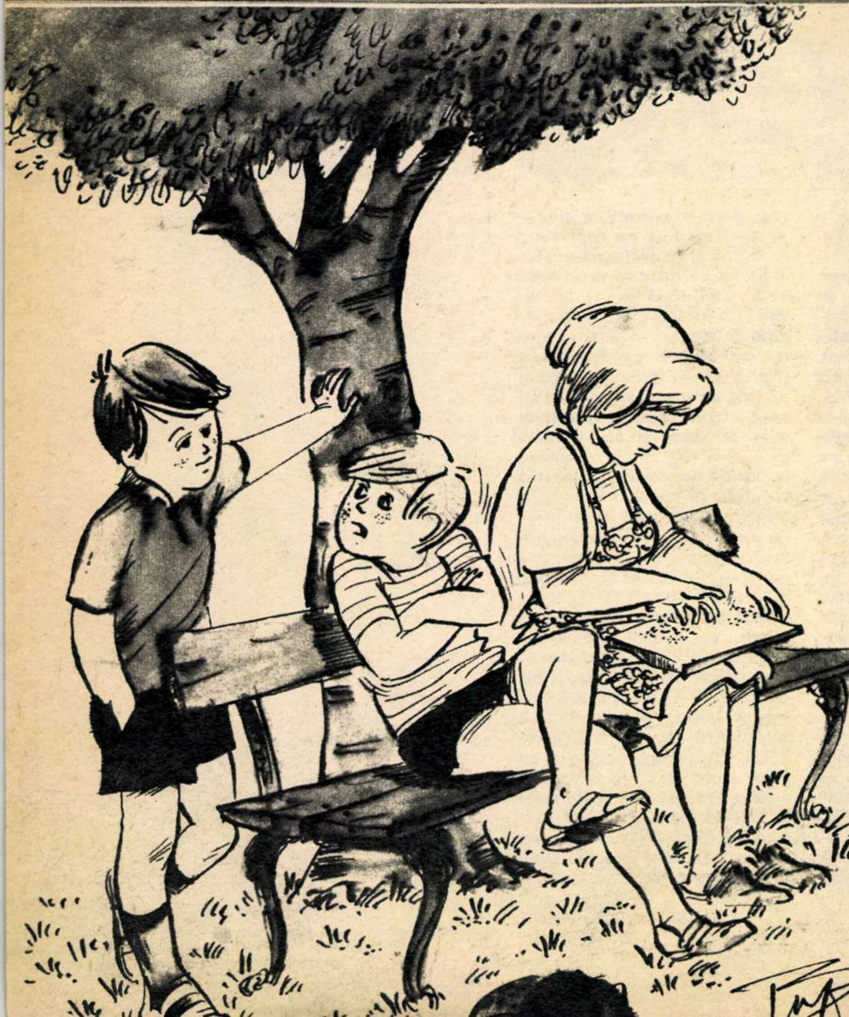

desen de ZAHARIA BUZEA

ȘOIMII carpaților

20

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: În marșul lor spre Orășel, Șoimii Carpaților se întîlnesc cu Vultur, galopînd singur prin pădure și astfel își dau seama că Ursul Pitic și Pătru au fost atacați de hitleriști. La marginea Orășelului, la Poarta Veche a Cetății, Unchiul Matei și Onișor stabilesc planul de luptă.

Scenariu: PETRE GHELMEZ
Desene: OFELIA DUMITRESCU

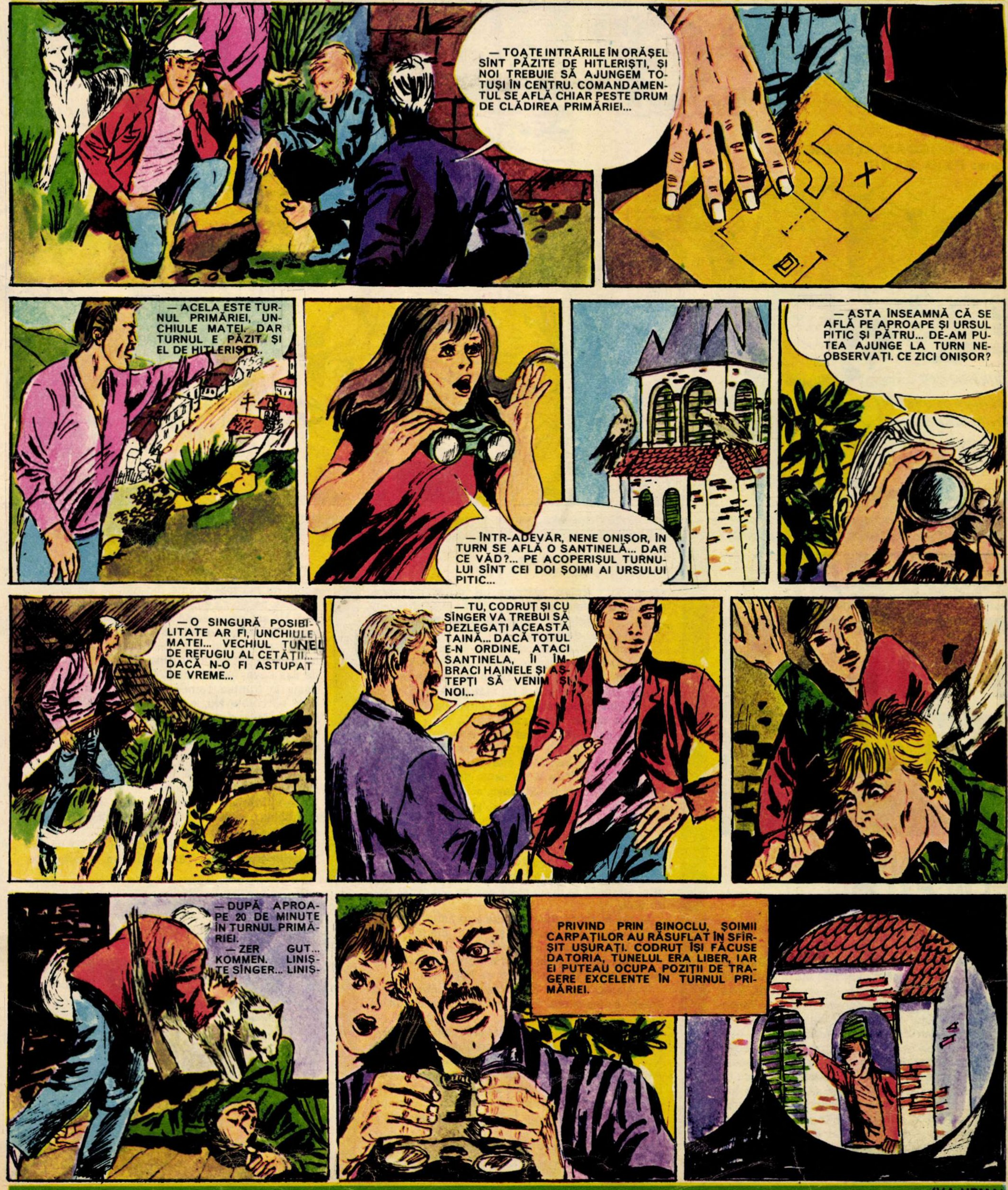
— TOATE INTRĂRILE ÎN ORĂȘEL SÎNT PĂZITE DE HITLERIȘTI, ȘI NOI TREBUIE SĂ AJUNGEM TOTUȘI ÎN CENTRU. COMANDAMENTUL SE AFLĂ CHIAR PESTE DRUM DE CLĂDIREA PRIMĂRIEI...
— ACELA ESTE TURNUL PRIMĂRIEI, UNCHIULE MATEI. DAR TURNUL E PĂZIT ȘI EL DE HITLERIȘTI...
— ÎNTR-ADEVĂR, NENE ONIȘOR, ÎN TURN SE AFLĂ O SANTINELĂ... DAR CE VĂD?... PE ACOPERIȘUL TURNULUI SÎNT CEI DOI ȘOIMI AI URSULUI PITIC...
— ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ SE AFLĂ PE APROAPE ȘI URSUL PITIC ȘI PĂTRU... DE-AM PUTEA AJUNGE LA TURN NEOBSERVAȚI. CE ZICI ONIȘOR?
— O SINGURĂ POSIBILITATE AR FI, UNCHIULE MATEI... VECHIUL TUNEL DE REFUGIU AL CETĂȚII... DACĂ N-O FI ASTUPAT DE VREME...
— TU, CODRUȚ ȘI CU SÎNGER VA TREBUI SĂ DEZLEGAȚI ACEASTĂ TAINĂ... DACĂ TOTUL E-N ORDINE, ATACI SANTINELA, ÎI ÎMBRACI HAINELE ȘI AȘTEPȚI SĂ VENIM ȘI NOI...
— DUPĂ APROAPE 20 DE MINUTE ÎN TURNUL PRIMĂRIEI.
— ZER GUT... KOMMEN. LINIȘTE SÎNGER... LINIȘ-
PRIVIND PRIN BINOCLU, ȘOIMII CARPAȚILOR AU RĂSUFLAT ÎN SFÎRȘIT UȘURAȚI. CODRUȚ ÎȘI FĂCUSE DATORIA, TUNELUL ERA LIBER, IAR EI PUTEAU OCUPA POZIȚII DE TRAGERE EXCELENTE ÎN TURNUL PRIMĂRIEI.

(VA URMA)

VACANȚELE unui tînăr liniștit

EFECTUL „G”

Scenariu: BOGDAN ALEXANDRU
Desene: PUIU MANU

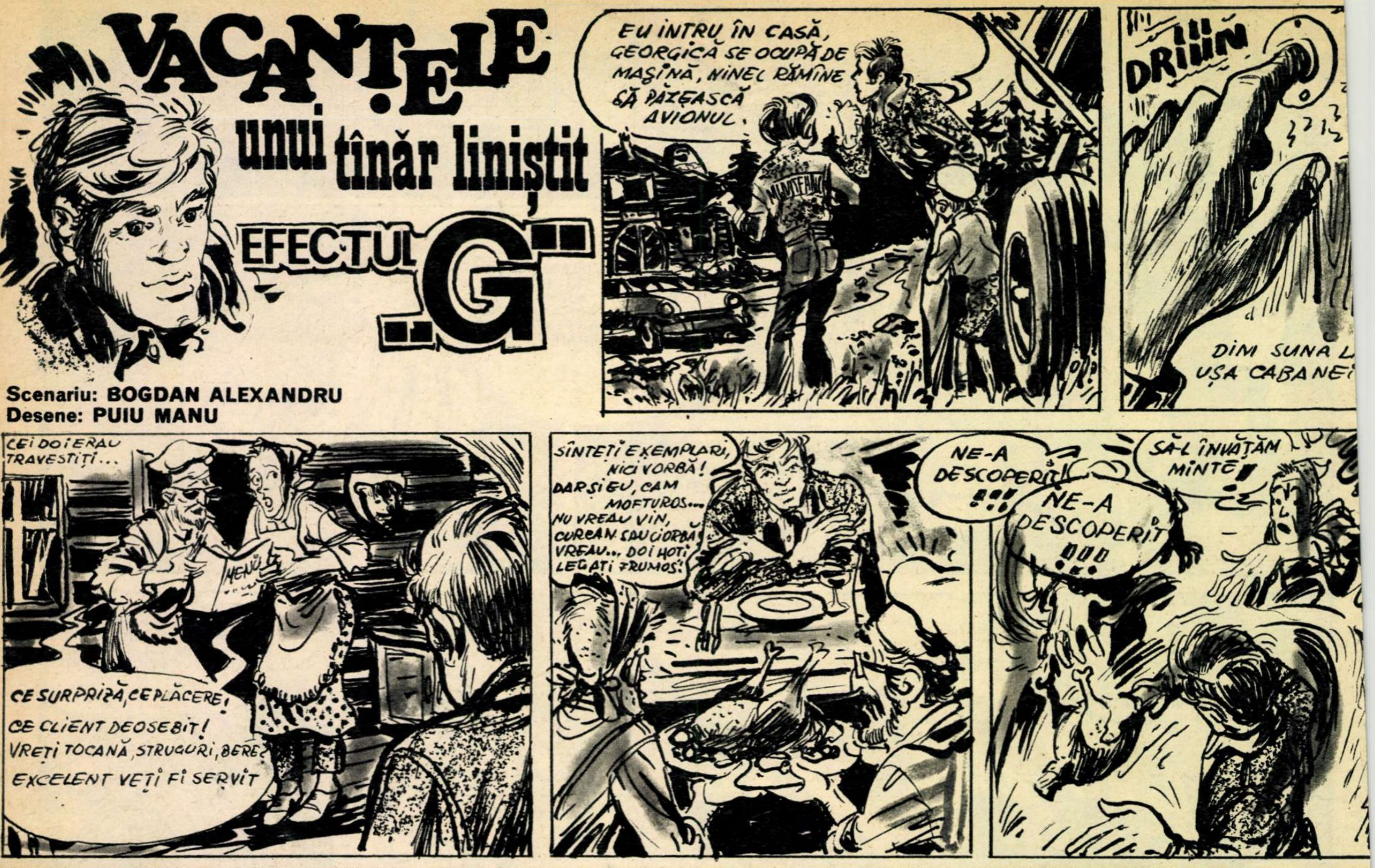
EU ÎNTRU ÎN CASĂ, GEORGICĂ SE OCUPĂ DE MAȘINĂ, NINEL RĂMÎNE SĂ PĂZEASCĂ AVIONUL.
DRIIIN
DIN SUNA L
UȘA CABANEI
CEI DOI ERAU TRAVESTIȚI...
MENIU
CE SURPRIZĂ, CE PLĂCERE! CE CLIENT DEOSEBIT! VREȚI TOCANĂ, STRUGURI, BERE? EXCELENT VEȚI FI SERVIT
SÎNTEȚI EXEMPLARI, NICI VORBĂ! DAR ȘI EU, CAM MOFTUROS... NU VREAU VIN, CURCAN SAU CIORBĂ VREAU... DOI HOȚI LEGAȚI FRUMOS!
NE-A DESCOPERIT!!!
NE-A DESCOPERIT!!!
SĂ-L ÎNVĂȚĂM MINTE!

CONSTANTIN GEORGESCU

TAINA pergamentului

ROMAN FOILETON

CAPITOLUL XVI

Însemnările din jurnalul lui Mitică Buică nu se opreau aici. Dacă ne vor mai sta la îndemînă, poate că le vom continua. Deocamdată, însă, ne oprim. Dispariția lui Vasile Olmazu și descoperirea cufărului din tunel pe de o parte, iar pe de alta strădania aceluiași Vasile Olmazu de a veni în ajutorul tovarășilor săi pe care îi socotea blocați sub pămînt, iată două treburi deosebit de importante, a căror desfășurare trebuie cu tot dinadinsul povestită. Aș zice să ne oprim întîi asupra lui nea Nicolae Milandru și a băiatului, mai cu seamă că noi știm că Ana, Marin Modavu și Mitică Buică au izbutit să iasă cu bine din tunel. Vă amintiți că pe primii doi i-am lăsat cioro-

văindu-se. Acum stăteau pe două pietroaie mari, unul în fața celuilalt, cu bărbiile sprijinite în coate și coatele pe genunchi, încercînd să născocească o dezlegare.

— Spune și dumneata ceva, încearcă Vasile să-l scoată din muțenie pe Niculae Milandru.

— Hm. Să spun ceva. Ușor de zis, se dovedi destul de arțăgos omul de alături. Aș spune că meriți un toc de bătaie mă, Olmazule. Să dormi pe burtă măcar două săptămîni!...

Se vede că răspunsul nu-i fu tocmai pe plac băiatului, altfel nu s-ar fi ridicat de pe piatră și nu i-ar fi dat roată de cîteva ori.

— Lasă asta, făcu el un semn de renunțare din mînă. Ce facem cu Modavu și cu Mitică și cu Ana Miroslav?

— Eu de unde să știu?

— La cîte știi dumneata, ar trebui să-ți treacă și așa ceva prin minte!...

Ca să iasă din încurcătură, omul își aprinse o țigară — i se uscase tutunul — pufăi de cîteva ori, apoi se ridică și dădu și el ocol de cîteva ori pietroiului.

— Hai în sat să dăm de știre oamenilor. Cu cazmale și cu lopeți facem niște găuri din loc în loc și se lasă cîte unul cu frînghia să...

— Nici vorbă, țîșni băiatul de pe pietroiul lui. Acum stătea față în față și se înfruntau.

— Atunci spune tu, zise omul ridicîndu-și umerii a neputință. la comanda; eu te ascult ca pe sergent, în armată...

— Dacă dăm de știre în sat și facem gropi cum susții dumneata, se poate prăbuși tavanul și-n alte locuri și-atunci crezi că mai dăm peste ei? Afară de asta, se mai pot întîmpla două lucruri: Dacă îi găsim totuși cînd o să vadă Marin Modavu cum stă treaba, eu trebuie să mă ascund în gaură de șarpe, ca să nu-mi întindă pielea pe băț!

— Te scap eu.

— Asta s-o crezi dumneata. Nici directorul

școlii nu mă mai scoate din mîinile lui! Și-afară de asta, să zic că eu izbutesc să scap cu fața curată. Un sat întreg de bărbați au să scormonească tunelul în lung și-n lat, să dea peste mai știu eu ce-o fi ascunzînd și afurisitul ăsta de tunel. Și totul să se petreacă din vina mea? Nu, nici vorbă de așa ceva, nea Niculae. Parcă te văd pe dumneata în fruntea oamenilor: «Săpați aici, cotrobăiți dincolo!» Nu, nici vorbă de așa ceva, nea Niculae Milandru, își repetă Vasile vorbele spre o mai deplină siguranță, nu cumva una dintre ele să fi scăpat urechilor celuilalt, și strigîndu-i numele întreg.

— Mă, Vasile, neică, tu ești comandantul. Poruncește și eu îndeplinesc. Am intrat în horă, hai s-o jucăm ca lumea! După ce isprăvim treaba, mă plătesc eu de datorie și în fața ta! Altfel nu se poate!...

— Ascultă, nea Niculae. Noi trei, fără Ana, am fost într-o zi la moș Tănase Onosa, la herghelie.

— Așa.

— Abia găsise Marin Modavu pergamentul. După cîte-mi aduc aminte, am stat acolo două nopți. În prima noapte, moș Tănase ne-a spus povestea lui Tandalică, aia cu Lacul-Odăii.

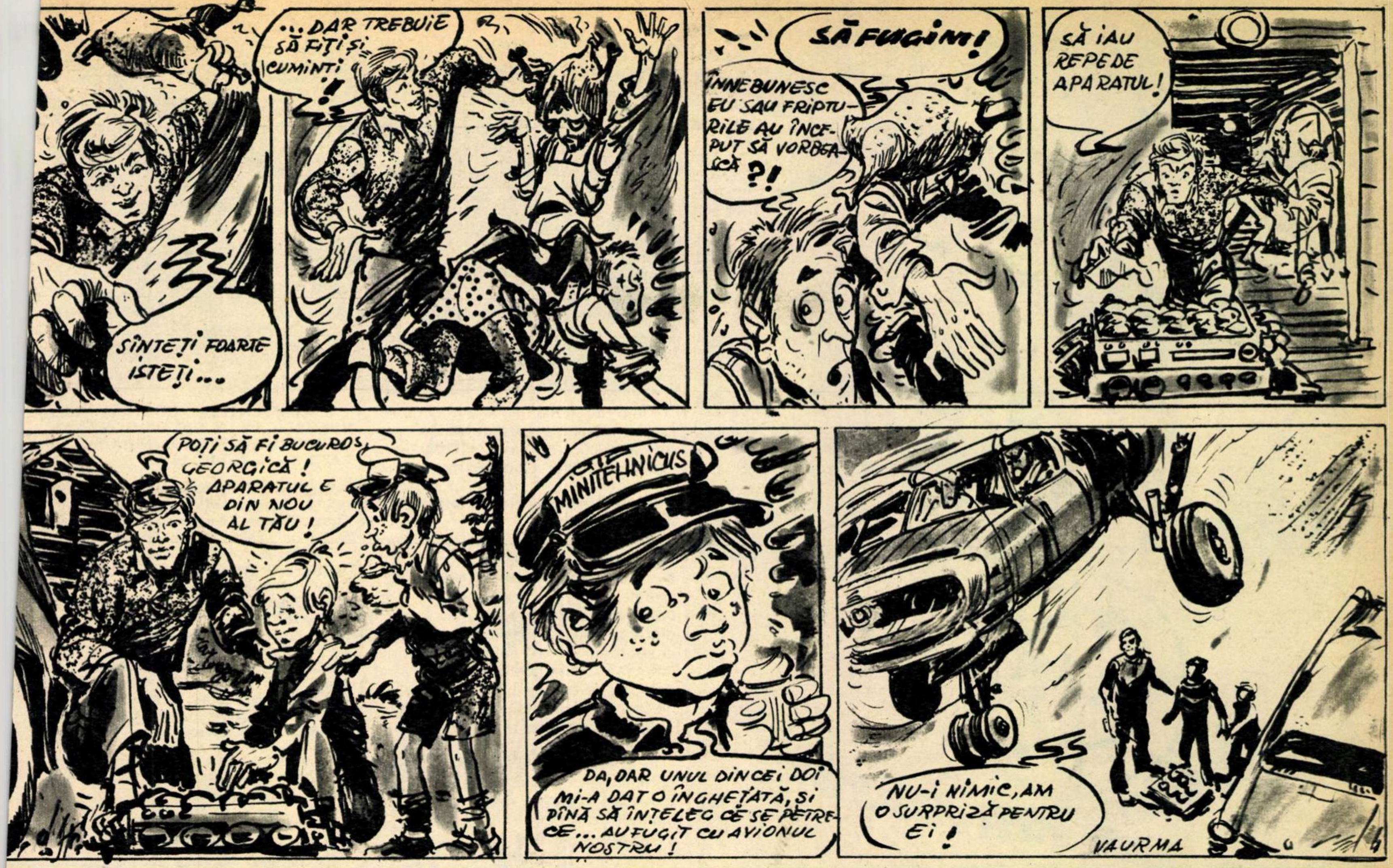
SÎNTEȚI FOARTE ISTEȚI...
...DAR TREBUIE SĂ FIȚI ȘI CUMINȚI!
SĂ FUGIM!
ÎNNEBUNESC EU SAU FRIPTURILE AU ÎNCEPUT SĂ VORBEASCĂ ?!
SĂ IAU REPEDE APARATUL!
POȚI SĂ FI BUCUROS, GEORGICĂ! APARATUL E DIN NOU AL TĂU!
MINITEHNICUS
DA, DAR UNUL DIN CEI DOI MI-A DAT O ÎNGHEȚATĂ, ȘI PÎNĂ SĂ ÎNȚELEG CE SE PETRECE... AU FUGIT CU AVIONUL NOSTRU!
NU-I NIMIC, AM O SURPRIZĂ PENTRU EI!
VA URMA

104

— O știu.

— Foarte bine. Dar ascultă-mă și nu mă mai întrerupe. În cea de-a doua, ne-a povestit despre moara grecului de pe vremea cînd era el copil.

— Ăsta le știe pe toate, nu se putu abține Nicolae Milandru, dovedind și o urmă de invidie.

— Asta zic și eu, a continuat băiatul fără să se mai supere. De vreme ce cunoaște istoria tunelului, cred că el ne poate ajuta. Nu se poate să nu fi tras cu coada ochiului, înainte de-a închide grecul porțile. Te-ncumeți să mergi cu mine pînă la herghelie?

— Așa, de-a dreptul peste cîmp?

— Păi, cum?

— E al dracului de departe. Ne prinde noaptea pe drum.

— E lună plină; știu eu.

— Parcă numai tu ai ști. Mă, că deștept te mai crezi! Și dacă nu se-nseninează, ce te faci? Ești tu comandant, dar ia seama și la ce-ți spune un soldat de rînd. Așa se cuvine. Mergem în sat. Tu rămîi la margine, după salcimi. Eu mă duc la grajduri și le spun că-mi trebuiesc doi cai. Îmi dă Iancu Fotea, că i-am făcut un leagăn pentru nepotu-său și nu i-am luat nici un gologan. Așa e între oameni. Iau caii, vin la tine și într-un ceas de vreme sîntem la Tănase Onosa.

— Și dacă dai pe la mine pe-acasă ori pe la altul? își arată băiatul neîncrederea.

— Așa gîndești tu despre Niculae Milandru? Apăi să știi că eu am obraz mă, neică! O dată ce l-am pus la bătaie... Și ca să fii cu inima împăcată, află că nici mie nu-mi priește să dau ochi cu femeia. O iau pe după grădini. Hai să mergem, că-ți povestesc eu pe drum...

Au ieșit în poteca de la malul Ialomiței. Barca a rămas răsturnată pe-o coastă în fața colibei. Nu-i mai interesa. Niculae Milandru mergea înainte. Din vreme în vreme — pe distanțe scurte — alerga. Așa se înțeleseseră: să grăbească la

105

mers. Lipăiau cu tălpile goale pămîntul zbicit al cărării, încercînd să ajungă din urmă lumina care pălea. Lîngă păduricea de salcîmi, Vasile Olmazu s-a oprit să-l aștepte. După ce l-a văzut

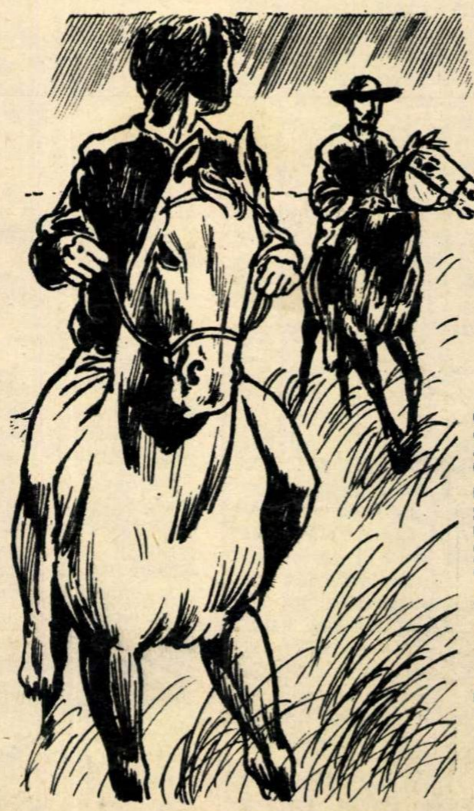

Desene de VASILE OLAC

106

îndepărtîndu-se, băiatul s-a cățărat într-un salcîm înalt printre crengile cele mai de sus. Își luase această măsură de prevedere, ca în cazul unei «trădări» nimeni să nu-l poată găsi. Povestea cu bocancii lăsați de nea Niculae pe malul apei, nu i se părea suficient de convingătoare. «Ca să scape de gura nevestei, dă vina pe mine» gîndea Olmazu, cercetînd cu privirea cîmpul pînă dincolo de grajduri. Tovarășul său s-a dovedit «cinstit» și lui i-a crescut inima. L-a urmărit cum se pierde ca o mogîldeață printre acoperișurile de țiglă roșie, cum apare alături de altă mogîldeață — de bunăseamă că nu putea fi altul decît Iancu Fotea — nu-i putea distinge care era unul și care celălalt, dar cu siguranță că discutau aprins, fiindcă mogîldețele aici se apropiau, aici se depărtau — după care, la un scurt răgaz au apărut și caii. Niculae Milandru s-a repezit într-un trap rostogolit spre păduricea de salcîmi și Vasile Olmazu a început să coboare domol, alegîndu-și crengile, ca să i se pară timpul cît mai scurt.

Întregul drum pînă la herghelia mînjilor de doi ani, n-au mai scos o vorbă. Fiecare scormonea cu precauție în gînduri, străduindu-se să le deslușească și pe ale celuilalt, lucru aproape imposibil de realizat. Om în toată firea, cu mai bine din jumătate din păr cărunt, Niculae Milandru se temea de privirile tăioase ale lui Tănase Onosa. «Ce-o să spună, văzîndu-ne?» își chinuia el gîndul. Vasile răscolea cu totul alte întrebări: «O să vrea să vină cu noi?» Sau: «Marin îi este stră-strănepot. Trebuie să vină»... Cînd s-au apropiat de prispa casei, ducînd caii de căpestre, primul gest al băiatului a fost să se frece la ochi. Marin Modavu stătea de vorbă cu moș Tănase Onosa, împungînd cu privirea înserarea care se lăsa. Bătrînul i-a privit zîmbind uscat.

— Ce, Milandrule, ai dat și tu în patima căutătorilor de comori?... după care a început să rîdă în galopuri.

(va urma)

ÎN CĂUTAREA „VULPILOR”

Lîngă Sibiu, la tabăra republicană de la Sălişte, a avut loc finala campionatului republican de «vînătoare de vulpi». Peste 200 de pionieri, fete şi băieţi din toate judeţele ţării, s-au prezentat la start, în căutarea celor trei «vulpi» (ascunse cu grijă) ce îi chemau pe frecvenţa de 3,5 MHz. Pentru a permite concurenţilor să-şi dovedească întreaga iscusinţă, concursul s-a desfăşurat în trei manşe, pe terenuri diferite. În vederea clasamentului au contat cei mai buni timpi realizaţi în două manşe.

La fete, cel mai bun timp (29 minute) şi titlul de campioană republicană a fost obţinut de pioniera *COCA ŢIFUI*, membră a Casei pionierilor Braşov. Pe locul II s-a clasat pioniera *MIHAELA CURELARU*, Şcoala generală Gîrcina, judeţul Neamţ care a reuşit să găsească cele trei vulpi în 30 minute. *EUGENIA PAPUC*, Şcoala generală nr. 18 Craiova, a obţinut locul III, cu timpul de 35 minute.

Pe echipe, titlul de campioană republicană a revenit *ECHIPEI JUDEŢULUI NEAMŢ*, formată din: *RODICA VAMARU*, *MIHAELA CURELARU* şi *ANA ANDREI*, eleve ale Şcolii generale din comuna Gîrcina. Ana Andrei a realizat şi cel mai bun timp al concursului, 12'. Această echipă, după ce la campionatul de anul trecut obţinuse locul IV, sub îndrumarea tovarăşului profesor *PAUL CORFU*, s-a antrenat serios reuşind ca anul acesta să urce pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. În continuare, locurile II şi III au fost ocupate de reprezentativele judeţelor Braşov şi Bihor.

La băieţi, atît titlul de campion republican la individual, cît şi cel pe echipe, a fost cîştigat de reprezentanţii judeţului *PRAHOVA*. Aceştia, antrenaţi de tovarăşul profesor *LUCIAN BĂLEANU*, Y091F, s-au prezentat la start cu receptoare foarte bine puse la punct, ceea ce i-a ajutat să repereze precis poziţia «vulpilor» şi să le găsească în timpul record de 13 minute.

Locul I şi titlul de campion republican a revenit lui *CORNELIU DRAGOMIR*, Liceul nr. 2 din Ploieşti, cu 26 minute, urmat pe locul II de *ADRIAN IONESCU*, Liceul I.L. Caragiale Ploieşti cu 27 minute. Pe locul III s-a clasat *SORIN IACOB*, reprezentantul judeţului Buzău, cu timpul de 30 minute. Al treilea component al echipei campioane republicane este *CRISTIAN BĂNICĂ*, de la Şcoala generală Bărcăneşti.

Pe echipe, locul II a revenit echipei judeţului Bihor, iar locul III reprezentativei Timişului.

C. POPESCU
Foto: PAUL POPA

ÎNTRECEREA NAVO-MODELELOR

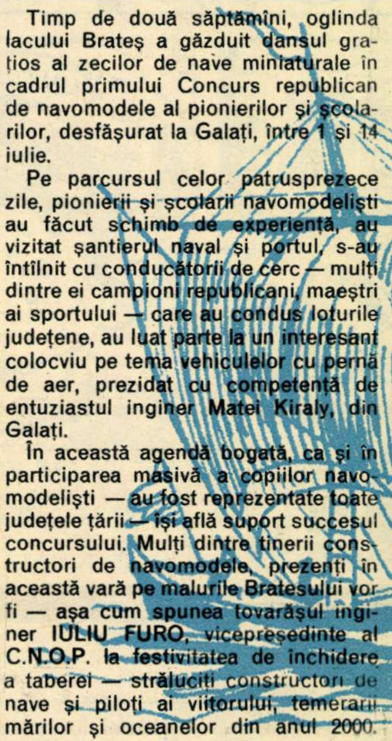

Timp de două săptămîni, oglinda lacului Brateş a găzduit dansul graţios al zecilor de nave miniaturale în cadrul primului Concurs republican de navomodele al pionierilor şi şcolarilor, desfăşurat la Galaţi, între 1 şi 14 iulie.

Pe parcursul celor patrusprezece zile, pionierii şi şcolarii navomodelişti au făcut schimb de experienţă, au vizitat şantierul naval şi portul, s-au întîlnit cu conducătorii de cerc — mulţi dintre ei campioni republicani, maeştri ai sportului — care au condus loturile judeţene, au luat parte la un interesant colocviu pe tema vehiculelor cu pernă de aer, prezidat cu competenţă de entuziastul inginer Matei Kiraly, din Galaţi.

În această agendă bogată, ca şi în participarea masivă a copiilor navomodelişti — au fost reprezentate toate judeţele ţării — îşi află suport succesul concursului. Mulţi dintre tinerii constructori de navomodele, prezenţi în această vară pe malurile Bratesului vor fi — aşa cum spunea tovarăşul inginer IULIU FURO, vicepreşedinte al C.N.O.P. la festivitatea de închidere a taberei — străluciţi constructori de nave şi piloţi ai viitorului, temerarii mărilor şi oceanelor din anul 2000.

Ing. N. STĂICULESCU

CLASAMENTELE CONCURSULUI REPUBLICAN DE NAVOMODELE AL PIONIERILOR ŞI ŞCOLARILOR, GALAŢI, 1—14 IULIE 1971.

MACHETE: 1. Valeriu Mitrofan, Galaţi. 2. Doru Mănăici, Galaţi. 3. Albert Oprea, Braşov. Menţiuni: Ion Bosînceanu, Suceava; Nicolae Marin, Ialomiţa.

VELIERE «J»: 1. Vasile Petrache, Bucureşti. 2. Costel Sandu, Galaţi; 3. Relu Foca, Maramureş. Menţiune: Anghel Basalis, Galaţi.

VELIERE «M»: 1. Nicolae Raţă, Galaţi. 2. Cristian Popescu, Vîlcea. 3. Manole Vintilă, Galaţi. Menţiuni: Grigore Molnar, Hunedoara; Marian Stoichici, Brăila.

AUTOPROPULSATE CIVILE: 1. Gheorghe Pop, Sălaj. 2. Nicolae Sclipei, Bucureşti. 3. Nicolae Pandele, Galaţi. Menţiuni: Dorin Lupulescu, Gorj; Emil Floroiu, Brăila.

AUTOPROPULSATE MILITARE: 1. Lucian Neagu, Galaţi. 2. Cristian Răducanu, Vîlcea. 3. Ernest Romanciuc, Hunedoara. Menţiuni: Mircea Bucur, Cluj; Nicolae Ghenciulescu, Dîmboviţa.

AEROGLISOARE
1. Valentin Caluianu, Galaţi.

DIPLOMA pentru cel mai tînăr navomodelist: Mihai Radu, Dîmboviţa.

Realizînd la toate probele un total general de 484 puncte, locul I şi titlul de campioană republicană la navomodelism a revenit echipei judeţului GALAŢI. Locurile II şi III au fost ocupate de echipele judeţului HUNEDOARA şi a municipiului BUCUREŞTI.

Echipajul clasat pe locul 1 la campionatul republican.

● Apele Dunării și ale Mării Negre din cele mai vechi timpuri au fost folosite drept căi de transport pentru mărfuri. Încă din secolul al VII-lea î.e.n., pe țărmul Dobrogei de azi iau naștere o serie de cetăți — orașe cum sînt Tomis, Histria și Callatis unde ancorau și se adăposteau atît corăbiile localnicilor cît și cele care veneau de departe cu mărfuri de tot felul. Mai tîrziu, romanii au luat în stăpînire porturile situate la țărmul Pontului Euxin și de pe malurile Dunării. Navele lor de comerț aduceau în porturile maritime și dunărene stofe, prețioase unelte de bronz, marmură și o seamă de obiecte de podoabă; ele încărcau cereale, pește, carne uscată, lînă, piei, brînză, sare, miere și ceară de albine.

● În secolul al XVIII-lea, navele corăbierilor munteni, numite pe atunci caiace, erau conduse de marinari localnici, care duceau mărfuri spre mai toate porturile dunărene.

MICRODOCUMENTAR
Navigația
ROMÂNEASCĂ

● În anul 1890 ia ființă la Turnu Severin primul șantier naval pentru vasele fluviale, iar cinci ani mai tîrziu un altul la Galați pentru vase maritime. În aceste șantiere cît și în alte două, înființate ceva mai tîrziu, la Giurgiu și Constanța, nu s-au construit decît sporadic vase comerciale de mici dimensiuni, cele mai multe dintre navele flotei române fiind comandate la șantierele navale din străinătate.

● O extraordinară dezvoltare au cunoscut șantierele de la Galați, Constanța, Brăila, Turnu Severin și Oltenița abia în anii construcției socialiste, cînd au fost înzestrate cu cele mai moderne utilaje. Astăzi cargourile maritime de 4 500 și 12 500 tone fac curse regulate pe tot cuprinsul Oceanului Planetar, transportînd mărfuri, minereuri și îngrășăminte, traulerele noastre brăzdează apele Atlantice pentru a pescui heringi, stavrizi, toni și alți pești oceanici. Navele mineraliere românești de 25 000 tone și cele petrolifere de 36 000 tone fac într-un an cîte 5–6 cicluri de transport (dus-întors). Navele românești sînt înzestrate cu instalații ultramoderne de radiogoniometrie, radiorecepție și radioemisie precum și cu dispozitive pentru măsurat distanțele și adîncimile.

În prezent, la șantierul naval se fac pregătiri pentru intrarea în construcție a cargourilor de 60 000 de tone.

Prin munca constructorilor de nave și a marinarilor români, pavilionul patriei noastre socialiste flutură pe toate mările lumii.

AUREL LECCA

PAGINA BĂIEȚILOR

Curierul caietelor

Pentru că foarte mulți cititori au cerut: «...să se aleagă un băiat care să corespondeze cu toți prietenii paginii», am fost ales eu — Sandu. Acum, la prima scrisoare, îmi dau seama că trebuie să mă prezint, mai bine-zis să-mi fac portretul... S-ar putea ca și de asta să depindă succesul meu și... prietenia voastră. Așa că, să știți: sînt șaten, înot bine și am trecut în clasa a VIII-a. În rest, semăn cu voi și pentru că nu-mi place să lungesc vorba, încep:

Ghiță Hîrciog și Ștefan Luca, Tulnici — Vrancea. **«De cîte ori ascultăm cîntece despre mare și valurile ei, de cîte ori citim cărți despre oceane și vapoare ne place să ne și închipuim că sîntem marinari». Am înțeles, vreți să deveniți marinari! Pentru aceasta după ce absolviți școala generală, adresați-vă cu toate întrebările voastre la NAVROM Galați sau NAVROM Constanța.**

Sandu Vasile, Balta Albă, Buzău. **«...să-mi publicați adresa, vreau să corespondez cu toți prietenii revistei». După cum vezi, te-am și ascultat dar, să nu te căiești, asta ți-o spun așa, fiindcă te cheamă Sandu... Fii atent, prietenii revistei sînt foarte mulți! Și dacă îți scriu toți, ce faci?**

Ionel Filip, Breaza, Prahova. **«La ce vîrstă mă pot înscrie la o școală de mecanici-auto și unde?» — Dragă Ionel, după 14 ani, adică peste un an, te poți înscrie la Școala profesională din Cîmpina, str. Griviței nr. 91.**

Pentru Valer Roșca, Tecuci, Marin Cucu, Arad și Arcadie Martinovici, Timișoara, **care ne-au cerut adrese de școli profesionale, le propunem: Școala de pe lîngă Combinatul siderurgic «Gheorghe Gheorghiu-Dej» — Galați; Școala de pe lîngă Uzina de vagoane — Arad; Școala de pe lîngă Uzina «Electromotor» — Timișoara.**

Virgil Drăguloiu, Slatina și Adrian Tiță, Seaca de Cîmp, Dolj. **«...la ce materii se dau examene pentru a ajunge actor?» — Să vă spun drept, m-am dus să mă interesez și cînd au aflat că sînteți într-a VIII-a, mi-au spus: «Întîi, toate materiile dintr-a VIII-a, apoi, liceul și după aceea mai treceți pe la noi!»**

Asta-i tot, deocamdată!

Emil

BUNA PURTARE ÎN 5 PUNCTE
PE STRADĂ

Dacă pe stradă ar exista semafoare ne-ar putea lesne semnaliza cu «da» ceea ce constituie bună purtare și cu «nu» pentru viceversa. Dar, fiindcă nu există, vă semnalăm noi cîteva reguli.

miau miau...
cotcodac
ăăăă
uhuhuu

1. Plimbarea în grup nu presupune neapărat și vociferare. Nu este necesar să-ți faci simțită prezența prin gălăgie și gesturi vizibile. Schimbul de impresii se poate face cu tot atîta valabilitate și cu voce scăzută.

VĂ ROG SĂ MĂ SCUZAȚI!

2. Nu împinge și nu alerga, pe stradă, ține seamă de aglomerație. Dacă totuși lovești pe cineva, grăbește-te să ceri scuze.

3. Dacă ceva îți place sau îți displace pe stradă, nu face comentarii cu glas tare. Și mai ales, nu face glume fără rost, cînd pe lîngă tine trece o fată. Prezența bărbătească nu înseamnă grosolănie.

4. Strada este a noastră, de aceea păstrarea curățeniei este obligatorie. Deci nu se aruncă hîrtii, coji de fructe, ambalaje de înghețată. Pentru aceasta există coșuri speciale.

5. În stația de autobuz așteaptă rîndul ca să urci. Nu izbi în stînga și în dreapta ca să fii primul și, evident, nu te repezi să ocupi un loc pe scaun, dacă în jur sînt oameni mai în vîrstă.

Există o civilizație a străzii care nu admite nici o manifestare de grosolănie sau huliganism. Și, dacă nu există semafoare, există o opinie publică care nu îngăduie abateri.

București, ora 8,30. Îl vedeți? În fiecare dimineață face cîte un raid prin piață pentru cumpărături! Deprins să dea ajutor părinților, el a preluat acum, în vacanță și sarcina aprovizionării. Deși fotbalist pasionat, Costel Șerban, elev în clasa a VII-a, își găsește totuși timp și pentru multe treburi gospodărești în care dă dovadă de multă competență.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

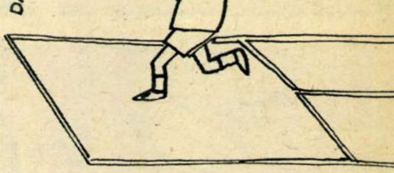

„VII" *

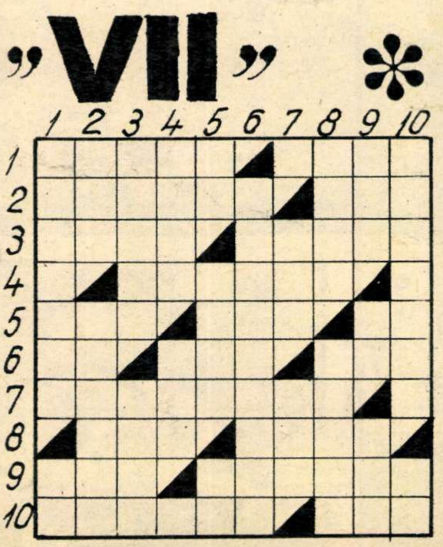

ORIZONTAL: 1. Personaj feminin din filmul «Haiducii lui Șaptecai». Rîndurile unei poezii; 2. Una din cele șapte ale lumii antice — Florar; 3. Poporul care a ridicat în antichitate statuia lui Zeus în sanctuarul de la Olimpia sau Colosul din Rodos, considerate printre cele șapte monumente celebre ale lumii antice — Binecunoscuți scriitori germani, autori ai basmelor «Albă ca Zăpada și cei șapte pitici» și «Cele șapte lebede»; 4. Renumit actor francez, care a jucat în coproducția româno-franceză «Șapte bărbați și o femeie»; 5. Șapte roman... amestecat! — Rîu din țara noastră lung de... 699 km! — Șapte de la început; 6. În sunetul goarnei — A cincea, a șasea și a șaptea din săptămînă! — Echipele noastre de handbal în șapte, deținătoare a numeroase titluri mondiale (sing.); 7. Cei șapte ani de acasă; 8. Produs lactat — Sprijină vița; 9. Între doi de șapte dă 49! — Pentru vitejia «celor 7 fii ai Vrancei», acest mare domn al Moldovei le-a dat în stăpînire cei 7 munți ai Vrancei; 10. Cinci... la șapte! S-a dus!

VERTICAL: 1. Merg pe șapte cărări (fem.) — Vas de pămînt; 2. Fluviu african cu șase cataracte — Țărmuri; 3. Românul are 7... în pieptu-i de aramă (fig. pl.) — Îmbinat; 4. A da buzna — Document; 5. Unitate de timp — Cetatea celor șapte coline — Sere!; 6) Șapte la șapte!; 7. Rînduială, tipic — Curelușă de meșină (pl.); 8. Pus în circulație — Salariu; 9) Creangă (poet) Tragere la sorți! — Merge cu șapte pe ecran!; 10. Înainte de a șaptea zi a săptămînii! — Nete!

Prof. Teodor AXIOTI

„Mat”

AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS

SCENARIU ȘI DESENE: Radu Marian

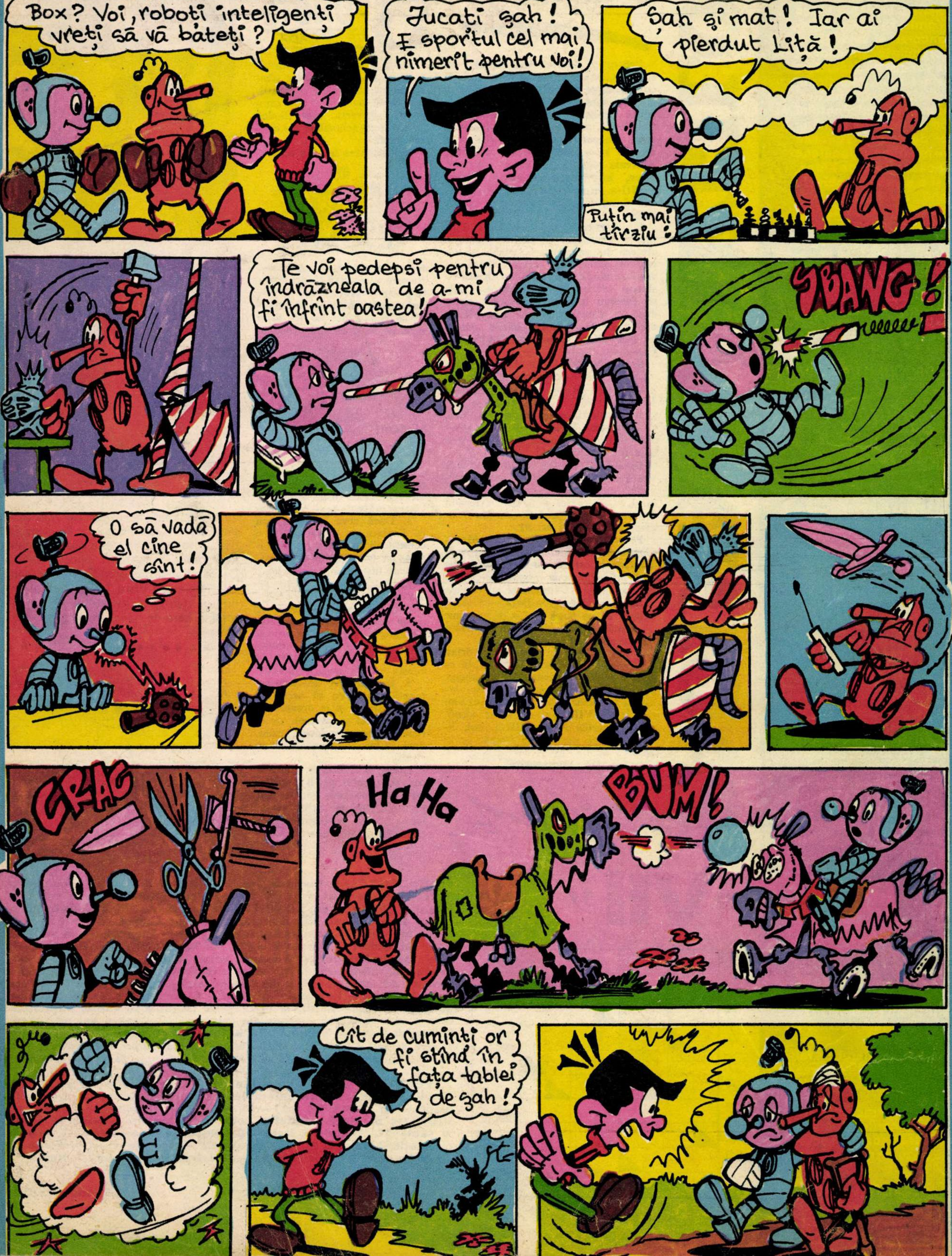
Box? Voi, roboți inteligenți vreți să vă bateți?
Jucați șah! E sportul cel mai nimerit pentru voi!
Șah și mat! Iar ai pierdut Liță!
Puțin mai tîrziu:
Te voi pedepsi pentru îndrăzneala de a-mi fi înfrînt oastea!
SBANG!
O să vadă el cine sînt!
CRAC
Ha Ha
BUM!
Cît de cuminți or fi stînd în fața tablei de șah!

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.

Redactor șef: Mihai Negulescu; Redactor șef adjunct: Ovidiu Zotta; Secretar general de redacție: Ioan Donca.
Adresa redacției: București, Piața Scînteii nr. 1. Căsuța poștală 4132. Tel: 17 60 10. Editura Scînteia. Tiparul C.P.C.S.
Redactor artistic: Pompiliu Dumitrescu; Tehnoredactor: Emil Petrovici.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

31

JOI, 5 AUGUST 202
1971, ANUL V
16 PAG., 1 LEU

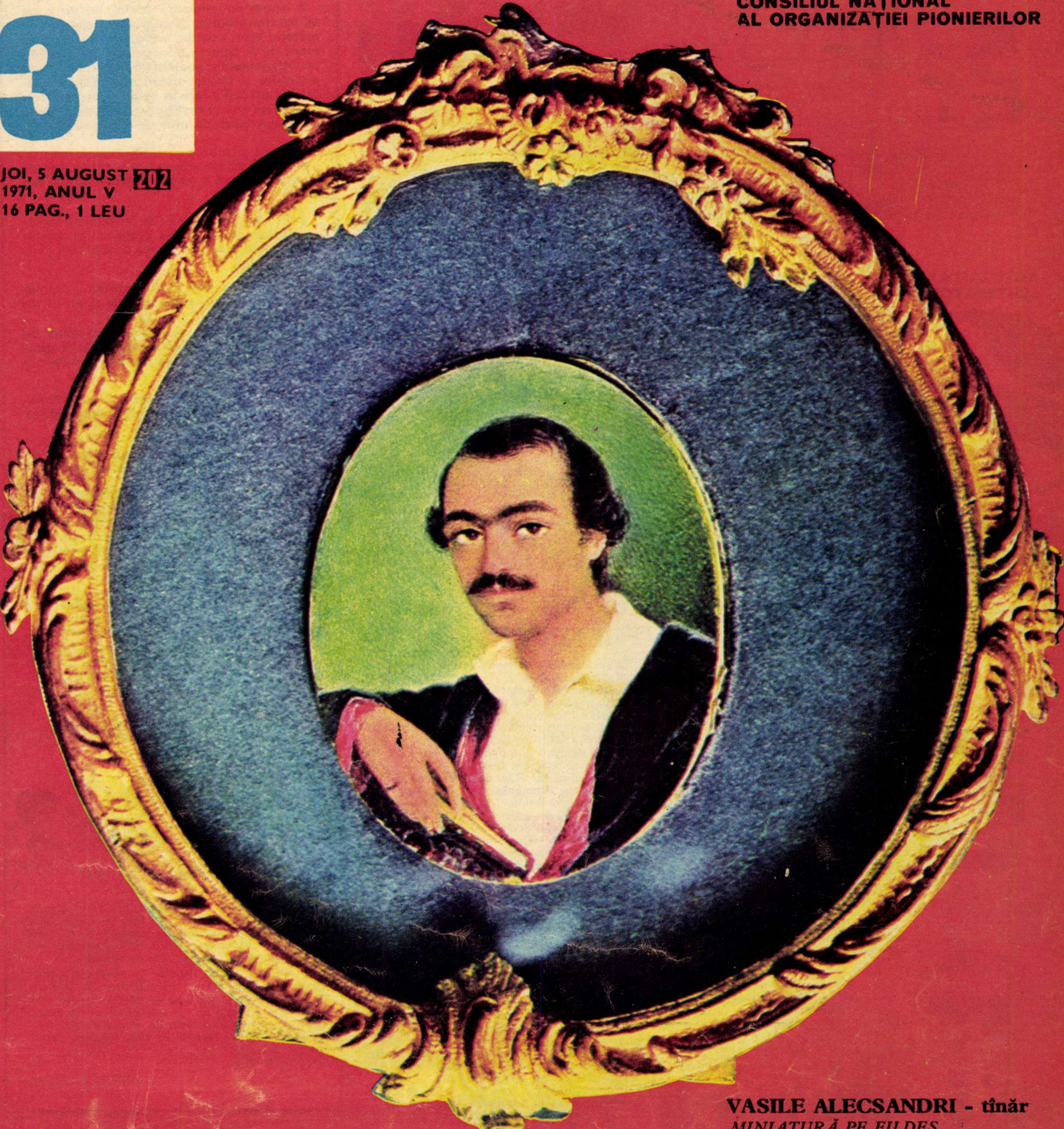

VASILE ALECSANDRI - tînăr
MINIATURĂ PE FILDEȘ

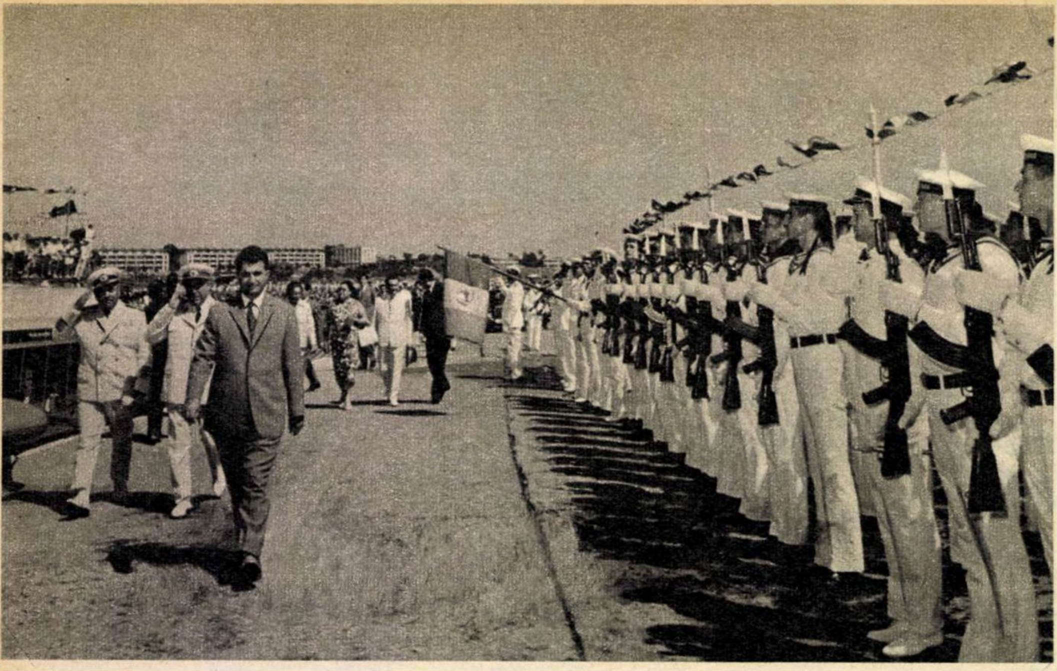

ACTUALITĂȚI «CUTEZĂTORII»

DUMINICA TRECUTĂ, ÎN PRIMA ZI A LUNII AUGUST, POPORUL NOSTRU A SĂRBĂTORIT ÎMPREUNĂ CU MARINARII PATRIEI TRADIȚIONALA ZI A MARINEI.

MANIFESTĂRILE CENTRALE ALE ACESTEI FESTIVITĂȚI S-AU DESFĂȘURAT LA MANGALIA, ÎN PREZENȚA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT, COMANDANTUL SUPREM AL FORȚELOR ARMATE ALE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA.

• LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI • LA ÎNCHIDEREA EDIȚIEI •

Aspect din timpul Conferinței internaționale a celei de a XV-a ediții a Tetratlonului prieteniei.

Pionierul **BOGDAN IONESCU**, căpitanul echipei României, aprinzînd flacăra Tetratlonului.

Sportivii și antrenorii, aliniați pe gazonul stadionului, cu cîteva clipe înaintea declanșării întrecerilor la cele 4 probe.

TETRATLONUL PRIETENIEI

Între 27 iulie și 1 august a.c., Bucureștiul a fost gazda celei de a XV-a ediții, jubiliare, a **Tetratlonului atletic internațional al prieteniei,** organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor. Tradiționala competiție atletică a pionierilor și copiilor desfășurată, sub egida **CIMEA** și **FMTD**, a întrunit de data aceasta delegați și concurenți din zece țări europene și asiatice: Bulgaria, Cehoslovacia, Finlanda, Franța, R.D. Germană, Mongolia, R.P. Polonia, România, Ungaria și U.R.S.S.

În cadrul Conferinței internaționale a Tetratlonului, care a premers competiției, a fost luată hotărîrea de a se acorda, în fiecare an, **Cupa «Cutezătorii»,** netransmisibilă, echipei care va realiza cea mai mare autodepășire a punctajului țării respective la finală în comparație cu ediția precedentă.

În întrecerile atletice, desfășurate timp de două zile pe Stadionul Tineretului din Capitală, **componenții echipei Liceului nr. 2 din Ploiești, care ne-au reprezentat țara, au avut o comportare foarte bună, reușind să se situeze pe primul loc pe echipe, cu 2 889 PUNCTE, cucerind astfel cupa FMTD. Cupa «Cutezătorii» a fost cucerită de către echipa R.S. Cehoslovace** care, după echipa noastră, a realizat cea mai mare autodepășire față de ediția a XIV-a desfășurată anul trecut la Sofia: **plus 357 puncte.** La individual compus, pe primele locuri s-au clasat: la fete — **DOINA SPÎNU** (România), cu **340 puncte,** iar la băieți — **BUIAMTOGTOU PASARVAM** (Mongolia), **cu 337 puncte.**

În numărul viitor vom reveni cu un amplu fotoreportaj de la întrecerile Tetratlonului.

CHEMARE

ADRESATĂ TUTUROR PIONIERILOR ȘI ȘCOLARILOR ȚĂRII DE CĂTRE UNITATEA DE PIONIERI A ȘCOLII GENERALE NR.56, BUCUREȘTI

Răspunzînd chemării partidului de a ne aduce contribuția, după puterile noastre, la mărețul efort creator al poporului, noi, pionierii de la Școala generală nr. 56 chemăm pe toți pionierii și școlarii țării să urmăm pilda părinților și fraților noștri mai mari, comuniști și utecișți, care în uzine și pe șantiere, pe ogoare sau în institute, săvîrșesc zi de zi glorioase fapte de muncă în folosul patriei.

Pionieri și școlari,

- **Să facem din ultima săptămînă a vacanței o săptămînă a muncii puse în slujba patriei!**

- **Să cerem conducerilor de școli să ne încredințeze nouă sarcina pregătirii gospodărești a localurilor în vederea deschiderii noului an școlar!**

- **Să reamenajăm și să pregătim grădinile din jurul școlilor, terenurile de sport și de joacă!**
- **Să împodobim și să pregătim sălile de clasă, laboratoarele, atelierele, sălile de gimnastică, școala întreagă pentru primele ore de curs!**

- **Să contribuim, sub conducerea profesorilor noștri, la recondiționarea și îmbogățirea materialului didactic!**

- **Să facem cît mai plăcută prima zi de școală pentru cei mai mici colegi ai noștri!**

- **Să continuăm a dovedi de-a lungul întregului an grija noastră pentru școala în care învățăm. Să cerem tuturor colegilor să respecte școala, pe profesorii și comandanții noștri, munca celor care ne creează minunate condiții pentru o copilărie fericită, pentru un viitor luminos!**

Pionieri, veniți cu toții să întîmpinăm cu fapte pionierești cea de a II-a Conferință Națională a Organizației pionierilor din Republica Socialistă România, să dovedim prin muncă dragostea noastră fierbinte, devotamentul față de patrie și popor, față de Partidul Comunist Român, părintele nostru drag.

Comandanta unității,
prof. ELISABETA GHEORGHIU

Președinta unității,
MONICA PODOLEANU

Redacția salută cu bucurie chemarea adresată vouă, dragi «cutezători», de către pionierii Școlii nr. 56 din București. Sîntem convinși că la rîndul vostru veți răspunde cu entuziasm și dăruire, prin frumoase fapte pionierești, acestei chemări.

Împletind bucuriile vacanței cu satisfacția muncii rodnice, porniți cu toții, cît mai degrabă, la lucru. Scrieți-ne despre planurile și faptele voastre concrete, atît redacției cît și pionierilor de la Școala generală nr. 56 (București, Bd. Republicii 209, sectorul 3). Paginile revistei vă sînt deschise. Deplin succes tuturor!

CUTEZĂTORII

MARELE NOSTRU CONCURS:

MINITEHNICUS

ediţia a-IV-a 1971

S-A ÎNCHEIAT

EXPO MINITEHNICUS
MINITEHNICUS

- **Deviza minitehnicienilor: UTILUL!**
- PESTE 50 DE EXPOZI- II DESCHISE ÎN TOATE UDEŢELE ŢĂRII ŞI ÎN CAPITALĂ
- **PESTE 9 000 DE PARTICIPANŢI**
- PESTE 6 000 DE LUCRĂRI
- **O PUTERNICĂ MIŞCARE MINITEHNICUS LA SATE**
- ***388 DE MEDALII DE AUR DECERNATE PREMIANŢILOR DIN JUDEŢE***
- **4 000 de diplome speciale acordate de redacţie participanţilor**
- ŞI FETELE AU UN CUVÎNT DE SPUS
- **PERSPECTIVE MAI MULT DECÎT OPTIMISTE PENTRU MINITEHNICUS**

URMĂRIŢI SITUAŢIA PE ŢARĂ A CONCURSULUI ÎN PAGINA A 15-a.

HUNEDOARA: de trei ori mai bine decît anul trecut!

Minitehnicus a pătruns în toate oraşele judeţului şi într-un mare număr de sate. Aceasta a permis deschiderea a 7 expoziţii Minitehnicus, însumînd 540 de lucrări.

Minitehnicienii s-au orientat către lucrări utile, acasă, în gospodărie şi la şcoală. Una dintre lucrări, amuzantă şi utilă în acelaşi timp, este o solniţă... electrică; împrăştie sarea atît de fin, încît nici n-o vezi decît după ce ţi se adună în palmă. Lucrarea a fost realizată de Adrian Niţu din Deva. Arătînd preţuire tradiţiei locale, Iosif Mureşan şi Nicolae Borzac din Brad au reconstituit macheta în stare de funcţionare a unui «şteamp» (dispozitiv de zdrobit minereul), cu care lucrau străbunii noştri la exploatările aurifere.

Din mulţimea de construcţii electrice şi electronice, atrag atenţia automodelul radio-ghidat «Fantomas», precum, şi căţelusul electronic «Zdreanţă».

ILFOV: puternică afirmare a copiilor de la sate

Numărul de lucrări de la sate a întrecut cu mult pe cel de la oraşe, în judeţul Ilfov. Acest fapt şi-a găsit materializarea în frumoasa expoziţie judeţeană ce a funcţionat în oraşul Giurgiu.

Vizitînd standurile expoziţiei te opreşti în faţa unor cunoscute nume: comuna Gălbinaşi, care prezintă în afară de agregate miniaturizate din domeniul agriculturii şi valoroase construcţii electrice şi electronice (o orgă de lumini, un dispozitiv de temporizare, un detector de cîmp magnetic); comuna Găujani care prezintă printre multe altele un tranzistormetru, un dispozitiv magnetic pentru variaţia intensităţii luminoase, un televorbitor; în fine o cunoştinţă din trecuta ediţie, satul Stejaru, deţinător a unor premii importante, care se prezintă cu nenumărate lucrări din domeniul agriculturii, radiofoniei şi electricităţii. 30 de comune şi sate din judeţul Ilfov şi-au prezentat lucrările la expoziţia de la Giurgiu.

BRAŞOV: 4 expoziţii judeţene

Din nou performanţe! 913 participanţi de la sate şi 408 de la oraşe au fost prezenţi în cele 4 expoziţii Minitehnicus, deschise în oraşele Braşov, Codlea, Făgăraş şi Oraşul Victoria.

Iată, de exemplu, o rampă de lansare a rachetelor, imaginată şi realizată de Ioan Travnicsek, bazată pe cunoştinţe temeinice de electronică şi mecanică. Comunele Hălchiu, Satu Nou si Sîmbăta de Sus sînt prezente cu o suită de receptoare pentru vînătoarea de vulpi, la construcţia cărora o contribuţie importantă au avut-o fetele. Tot fetele, cele din Bod de data aceasta, sînt pasionate radioamatoare. Ele ne oferă nenumărate receptoare radio cu unu, două şi chiar cu şase tranzistoare! Iar Mariana Drăgan din Codlea, preocupată fiind de problemele de circulaţie, ne oferă un semafor electric.

Băieţii prezintă lucrări de precizie; astfel cu ajutorul unui dispozitiv simplu Lucian Agafie din Braşov, poate determina gradul de fineţe şi îndemînare al mîinilor (atenţie deci, radiofonişti), la o asemenea probă!!).

Elevii Romi Bauer şi Daniel Dutcă din Braşov, utilizînd un selector de comenzi, un servomotor şi un radio, au construit o limuzină teleghidată care ascultă de toate comenzile constructorilor ei.

O adevărată întrecere a preciziei şi fanteziei ne oferă expoziţia de modelism de la Braşov, cu lucrări realizate sub îndrumarea profesorului Tiberiu Constantinescu. Printre multe noutăţi, avionul CESSNA *«172-F» construit de Zoltan Giro din Braşov atrage atenţia prin originalul sistem de comandă. Cu ajutorul unui autocnips, avionul se opreşte în aer şi îşi schimbă direcţia. Desigur, trebuie amintit modelul de vitrină a navei «Victoria» la care elevul Nichita Bogdan din Braşov a lucrat doi ani, întrecîndu-se pe sine în măiestrie şi fineţe.*

BAIA MARE: maeştrii electronişti

Elevii liceului din Tg. Lăpuş au construit după un proiect al lor macheta unei străzi prevăzută cu o celulă fotoelectrică ce supraveghează viteza miniautomobilelor. Aplicaţiile electronicii nu mai constituie de mult o taină pentru minitehnicienii din Baia Mare care, vă amintiţi, anul trecut ne-au prezentat o combină casnică — de invidiat! Acum însă, preocupările lor electronice s-au îndreptat spre muzică. Astfel, Rodica Stoicescu de la Şcoala generală nr. 12, din Baia Mare oferă vizitatorilor o orgă electronică. Un colectiv al şcolii din Băicuţ a executat un amplificator pentru sonorizări, necesar în laboratorul de fizică, iar Adrian Doroş din Baia Mare a construit un avometru foarte necesar şcolii. Iată şi lucrări mai simple, dar nu mai puţin utile: un ventilator portativ, instalat într-o simplă carcasă de lanternă, foarte util în vreme de caniculă. Şcoala generală din Nistru ne oferă un minipolizor necesar atelierelor mecanice care, de ce să nu o spunem, prin dimensiunile sale reduse, ar fi binevenit în orice gospodărie.

BISTRIŢA-NĂSĂUD: carturi la sate

Carturile construite de elevii Casei de copii din Prundu-Bîrgăului ca şi rachetele şi radioreceptoarele trimise de pasionaţii constructori aflaţi în comunele Budacul de jos, Feldru şi Reteag, sau aparatele de măsură executate cu mare precizie de membrii cercului radio al Casei pionierilor din oraşul Bistriţa, merită toate laudele.

Oraşul Năsăud participă cu un ingenios detector de incendiu şi un undametru, executate de **Ioan Enache, Floricel Mărgineanu** *şi* **Călin Dulubei.**

GALAŢI: pe Brateş cu 020 'E

GCEXNAV — Sub acest nume nou, dar cunoscut pretutindeni, grupa de cercetări şi experimentări navale ne prezintă în expoziţie o adevărată flotilă de perne de aer, construcţii utile de mare actualitate în ţara noastră.

Nu şti ce să admiri mai întîi la această expoziţie: lucrările miniaturale executate de cercul radio din Tecuci, despre care aflăm că a fost

(Continuare în pag. a 15-a)

CONSTELAȚIA PIONIERIEI

JUDEȚUL SIBIU

Măsura unei pasiuni

Cartea pionieriei din județul nostru înscrie nenumărate activități mult îndrăgite de copii și dintre acestea am spicuit cîteva care se află în paginile de față; sînt activități la care au participat copii români, germani și maghiari, strînși într-o adîncă prietenie, uniți în dragoste frățească. Ca să înțelegeți mai bine cît de mult își iubesc copiii din Sibiu locurile natale, vă voi povesti despre «căutătorii de comori», acțiuni în cadrul cărora, pionierii, sub îndrumarea profesorilor și a comandanților noștri au creat:

muzee școlare și colțuri muzeistice;

au cules cîntece și poezii din creația folclorică a județului;

Creația orală culeasă de pionieri a fost strînsă și tipărită într-un valoros volum, iar obiectele de etnografie colecționate, se află expuse în 45 de unități de pionieri;

Școlile din Boița, Galeș, Săliște, Scorei, Porumbacu de Jos, Cisnădioara, precum și altele se pot mîndri cu muzee școlare de o valoare documentară cu totul deosebită. Ca o recunoaștere a valorii lor, în satul Galeș și comunele Cristian, Boița și Cisnădioara, autoritățile le-au pus la dispoziție încăperi speciale fiind transformate în muzee sătești și comunale. Exponatele reînvie felul de viață, îndeletnicirile și străvechi obiceiuri ale oamenilor care au trăit în aceste locuri, arată că de veacuri, oamenii simpli, români, germani și maghiari au muncit laolaltă și au luptat împotriva împilării. Aceste muzee constitue adevărate pagini de istorie vie, de aceea mulți profesori își desfășoară lecțiile în cadrul lor.

Iată cîteva nume de pionieri care s-au evidențiat în această acțiune: Aurel Căpăleanu (Săliște), Maria Florea, Gheorghe Neamțu, Cornel Gheorghe (Porumbacu de Jos). De asemenea, un mare grup de pionieri români și germani de la Școlile generale din Cisnădioara și comuna Galeș. Copiii sînt mîndri de realizările lor și le arată cu plăcere celor care vin să-i viziteze. Adeseori, ei organizează în ambianța din incinta muzeului frumoase șezători. Acțiunea nu se oprește aci. Pionierii și-au îndrăgit îndeletnicirea de «muzeografi», iar această pasiune promite încă multe descoperiri de valori.

Apreciem munca acestor inimoși căutători, colecționari, valorificatori ai moștenirii folclorice. În acțiunile lor, copiii leagă prietenii durabile, își dezvoltă spiritul cel mai sănătos de muncă în colectiv cu toate trăsăturile pe care le implică aceasta. Rezultatele unor asemenea acțiuni colective le vedem apoi în tot comportamentul lor de acasă, de pe stradă, din școală, la învățătură.

ION POPA
Președintele Consiliului județean
Sibiu, al Organizației pionierilor.

ȘCOALA FRUMOSULUI

Despre bogăția și frumusețea cusăturilor populare și a țesăturilor de prin părțile Sibiului s-a dus vestea nu numai în țară, dar și peste hotare. Meșterițe vestite, care cunosc îndeletniciri străvechi, moștenite de la strămoși, le transmit în zilele noastre celor foarte tineri. O astfel de artistă din popor este și Maria Spiridon de la Avrig, care cunoaște în toate amănuntele arta cusăturilor și a țesutului. În jurul ei, pionieri ca Elena Stoica, Maria David, Elena Bădilă și alții urmează o adevărată școală a frumosului. Asemenea cercuri mai aflăm la Cîrtișoara și Gura Raiului.

PRIETENII LUI TIRISTOR

Vestiți în tot județul Sibiu sînt pionierii din comuna Ruși. Specialitatea lor este construcția de aparate de radio cu tranzistori. Ei au cîștigat mai multe premii și au prezentat rezultatul muncii lor la nenumărate concursuri și expoziții județene și interjudețene.

O orchestră cunoscută în Sibiu.

▲ Pe lotul școlar, munca pionierilor este întovărășită de rîs și voie bună (comuna Tilișca).

Și la școala generală din Laslea, pionierii spun prezent atunci cînd este nevoie de ajutorul lor. ▼

▼ Grupul de pionieri ghizi, colaboratori ai Muzeului Brukenthal.

DIN PROPUNERILE FĂCUTE DE PIONIERII SIBIENI LA PROIECTUL DE STATUT AL ORGANIZAȚIEI

● Fiecare detașament să aibă emblemă proprie și să poarte un nume (Delfin, Vulturul etc.).

● Pionierii să aibă dreptul de a participa la activitatea tuturor detașamentelor în cadrul unității, atunci cînd un detașament organizează o activitate care îi interesează.

● Fiecare pionier să planteze anual cîte un pom sau o floare pe care să le îngrijească.

● Fiecare pionier din detașament să organizeze și să conducă pe rînd cel puțin 1—2 activități pe an.

● Detașamentele claselor a VII-a și a VIII-a să aibă în grijă timp de un an școlar pe pionierii detașamentelor din clasa a II-a.

● În fiecare sîmbătă să se facă un careu pe unitate pentru a analiza rezultatele activităților desfășurate

● Cravatele și insignele pionierești să fie purtate la școală în mod permanent...

LA SECULARUL TURN AL CEASULUI

Muzeografii de la Brukenthal au hotărît să-și ia ajutoare din rîndul pionierilor. Aceștia au răspuns din toată inima. Iată-i acum la lucru. Nu numai că au cunoștințe din istoria orașului, dar știu să și povestească frumos. Pionierii Octavian Concă (Școala generală nr. 15) și Gerhardt Lutsch (Școala generală nr. 12) sînt adesea ghizi de serviciu în punctul numit Turnul Ceasului. Ținuta lor este întotdeauna impecabilă: cămașă albă, cravată roșie de pionier, insigna de ghid pe piept. De la ei poți afla întreaga istorie a Turnului, construit în secolul XIV, pentru apărarea Sibiului, precum și proveniența exponatelor aflate acolo — săbii, steme, armuri. Activitatea comună i-a legat pe acești doi pionieri într-o strînsă prietenie.

Sportul cu balonul rotund este favoritul nr. 1 al băieților de la Școala generală din Porumbacu de Jos.

EXEMPLUL CELOR DIN TĂLMACI

Una din cele mai frumoase baze sportive din județ, rod al hărniciei pionierești, se află la Școala generală din comuna Tălmaci. Terenurile de volei, baschet, fotbal, groapa de sărituri au fost amenajate de purtătorii cravatelor roșii. La ora aceasta s-a terminat, desigur și punerea zgurii. După exemplul celor din Tălmaci, pionierii din alte 20 de școli din județ și-au amenajat complexe sportive școlare.

FLĂCĂRILE FOCULUI DE TABĂRĂ

În ajunul marilor sărbători ale patriei, cît vezi cu ochii, pe dealurile Sibiului, începînd de la Ruși, Slimnic și continuînd spre Mediaș se aprind, pe înserate, la aceeași oră, în sunetele goarnelor, focuri de tabără. La lumina flăcărilor, copiii recită din cele mai frumoase poezii dedicate partidului, își ridică vocile în frumoase cîntece. De obicei, la aceste serbări sînt invitați membri ai Partidului Comunist Român care povestesc tinerilor ascultători momente impresionante din lupta revoluționară a clasei noastre muncitoare.

Obiectivul fotografic i-a surprins pe dansatori la o șezătoare în sat (Școala generală Tilișca).

MUNCIM ȘI CÎNTĂM ÎMPREUNĂ

În momentul de față, la C.A.P. Șura Mică, copiii români, alături de colegii lor germani și maghiari, plivesc în grădina de zarzavat și ajută la recoltarea fasolei verzi și a roșiilor. Pionierii din Slimnic și Tilișca lucrează și ei la C.A.P. ajutînd la strîngerea fructelor, iar cei din Poiana Sibiului colectează plante medicinale. Școala generală Noul Român (cu 4 clase) a raportat că a strîns 125 kg fructe de pădure și 50 kg plante medicinale. Din albumul unității Școlii generale din Amnaș aflăm că pionierii au strîns 500 kg plante medicinale, au lucrat 300 ore pe lotul școlii și 2 000 ore de muncă patriotică la C.A.P.

TRADIȚII LA MEDIAȘ

Cine poposește în zilele începutului de toamnă atunci cînd școlile abia își deschid porțile, în orașul Mediaș, poate asista la «Ziua cravatelor roșii». Fie că te afli la Școala generală nr. 1, fie la nr. 5 sau la oricare alta, ceremonialul acestei zile este de o solemnitate deosebită. Copiii mai mici se strîng în careu pionieresc pentru a primi cravata de pionier, în timp ce pionierii care devin utecIști le înmînează drapelul detașamentului, sub care, timp de 5 ani și-au desfășurat activitatea.

Este un moment unic, prin care viitorii utecIști predau ștafeta pionieriei celor care, primind cravata roșie se leagă să muncească și să învețe, să fie credincioși poporului și partidului comunist.

Carte de vizită

33 683 pionieri (90% din totalul elevilor)

7 550 insigne științifice, tehnice, sportive și culturale

500 de cercuri științifice cuprinzînd 8 000 pionieri

730 formații artistice cu 23 000 participanți

580 de pionieri, cu peste 300 de lucrări, sînt înscriși la concursul Minitehnicus, ediția 1971

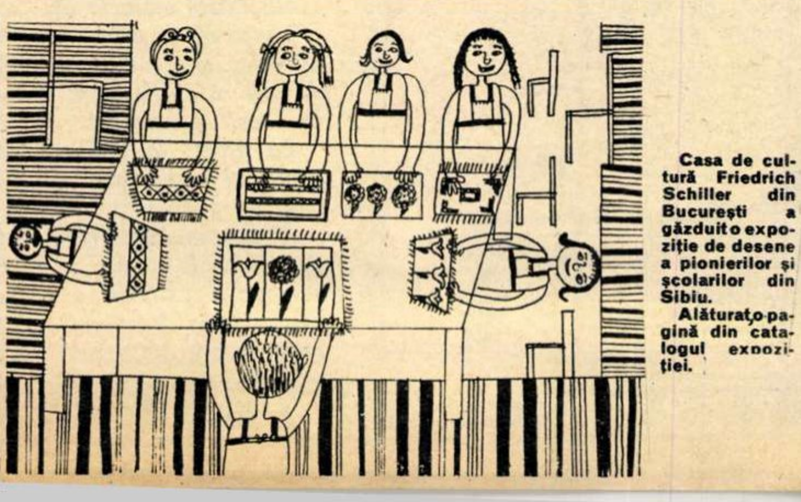

KULTURHAUS — FRIEDRICH SCHILLER — CASA DE CULTURĂ 6 IULIE - 24 IULIE

Casa de cultură Friedrich Schiller din București a găzduit o expoziție de desene a pionierilor și școlarilor din Sibiu.

Alăturat, o pagină din catalogul expoziției.

Marea confruntare a micilor cineaști

Vreme de patru zile, aici, la Sibiu aparatele de proiecție au «rulat» sute de metri de peliculă. O confruntare care ne-a oferit prilejul să admirăm fantezia, ingeniozitatea, talentul pionierilor pasionați ai filmelor de toate genurile: filme artistice, filme documentare, de reportaj. N-a lipsit nici filmul de animație.

Filmul care a înregistrat cel mai mare succes de public, care a trecut cu «brio» la examenul atît de exigent al juriului prezidat de regizorul *Geo Saizescu*, cucerind Premiul I și Diploma de popularitate a fost «*O glumă pe minut*» turnat de cineclubul «*Cibinum*» de la *Casa pionierilor* din *Sibiu*. De la prima pînă la ultima secvență filmul este, de fapt, aventura comică a unui băiat care pleacă să-și petreacă vacanța de iarnă. Cineclubul *Casei pionierilor* din *Oțelul Roșu (județul Caraș-Severin)* prezent la acest festival cu trei filme a reușit o performanță demnă de invidiat. Toate trei au fost premiate:

Din categoria filmelor documentare și de reportaje, remarcabil «*13 mai 1970*» — document emoționant despre eroicele zile de luptă împotriva furiei dezlănțuite a apelor Mureșului — prezentat de *Casa pionierilor* din *Tîrgu Mureș*. Sibienii însă se pot mîndri cu cele mai multe premii și diplome, ei sînt de fapt «veteranii» (primul cineclub pionieresc înființat în urmă cu 15 ani) cu o îndelungată experiență în a face film. «*Armonii*» (premiul II pentru filmreportaj) ne-a relevat o interpretă cu reale calități — pe *Marilena Popa*. Filmul constituie, totodată, și un prilej de a dezvălui spectatorului, atît cît se poate surprinde din zorii și pînă în apusul unei singure zile, imagini elocvente pentru frumusețea — «armoniile» — orașului Sibiu. Am întîlnit aici, la festival, pe *Vasile Caburgan* din *Galați*, vechi corespondent al revistei noastre. A venit la această competiție a tinerilor cineaști cu filmul-reportaj «*Duminică de primăvară*».

Premiul atribuit de A.C.I.N. este pe măsura calităților acestui film.

În revanșă față de anii trecuți, filmul de animație abordează stiluri mai diverse: desen animat, animație cu păpuși și chiar cu bețe de chibrituri. Cele mai apreciate și cu cea mai mare audiență la public au fost filmele timișorenilor «*Boul și vițelul*» (după cunoscuta fabulă, tratată la modul foarte modern și printr-un desen foarte reușit) și «*Gelozie*» — amîndouă obținînd premiul I. Sibienii au cucerit și aici un premiu II pentru «*Extensorul*» iar cineclubul «*Cutezătorii*» din *Cîmpulung-Moldovenesc*, premiul III pentru «*Pisoiul*», turnat după desen pe acetofan.

Ceea ce s-a remarcat cu osebire față de anii trecuți a fost faptul că, aici, la această sărbătoare a filmului pionieresc mult mai multe filme vorbesc despre copilărie, despre preocupările, pasiunile vîrstei voastre și chiar această pasiune pentru film e o dovadă a muncii, a talentului, a fanteziei voastre atît de bogate, a visurilor și idealurilor voastre transpuse artistic pe peliculă, fie ea în alb-negru sau în culori.

ILEANA PIȚA

Micii maeștri ai fluierului din comuna Axente Sever. ▼

GRUPAJ REALIZAT CU CONCURSUL
CONSILIULUI JUDEȚEAN SIBIU
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
REDACTOR: B. CARAGIALE

Vasile Alecsandri

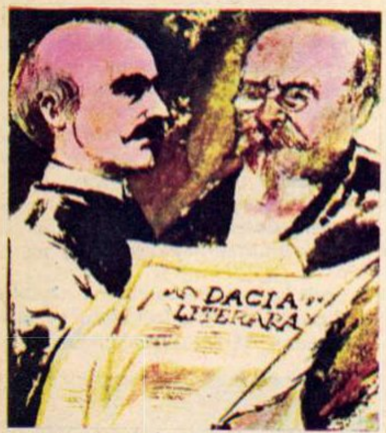

Vasile Alecsandri şi Mihail Kogălniceanu.

Luna trecută, la 21 iulie, s-au împlinit 150 de ani de la naşterea lui Vasile Alecsandri.

Biografia acestui mare scriitor-poet, dramaturg, prozator, se desfăşoară timp de şapte decenii, dintre care cinci se confundă cu însăşi istoria poporului român.

Vasile Alecsandri intră în arena socială la 19 ani, în 1840 şi rămîne, de-a lungul unei vieţi scriitor şi om politic; el este însăşi pilda artistului-militant, întruchipare a conştiinţei sociale a epocii lui.

> VASILE ALECSANDRI A ÎNTRUPAT ÎN SUFLETU-I GENEROS ŞI A EXTERIORIZAT CU MARELE-I TALENT TOATE ASPIRAŢIILE NEAMULUI NOSTRU. A FOST UNUL DIN CREATORII ROMÂNIEI MODERNE, ŞI PRIN PRESTIGIUL ŞI STRĂLUCIREA TALENTULUI SĂU A SIMBOLIZAT ÎNTREAGA EPOCĂ.
>
> **MIHAIL SADOVEANU**

Visuri, elanuri îndrăzneţe, mai binele pentru ţara sa, acestea erau zăcămintele de preţ din sufletul tînărului care se întorcea în ţară, în 1839, după o perioadă de 5 ani petrecuţi în Franţa, pentru studii. Depărtarea nu-l înstrăinase, ci dimpotrivă, îi sporise dorul de ţară şi de acţiune.

«Mare cîmp de lupte se întindea înaintea noastră» — notează V. Alecsandri la întoarcere.

Terenul pentru aceste lupte era pregătit. În 1840, Mihail Kogălniceanu — prietenul şi fostul lui coleg întru învăţătură la dascălul Gherman Vida, călugărul maramureşean care trecuse munţii, ducînd cu el Cronica lui Şincai *— editează la Iaşi* Dacia Literara. *Revista este oglinda înaltelor aspiraţii politice şi culturale ale epocii.*

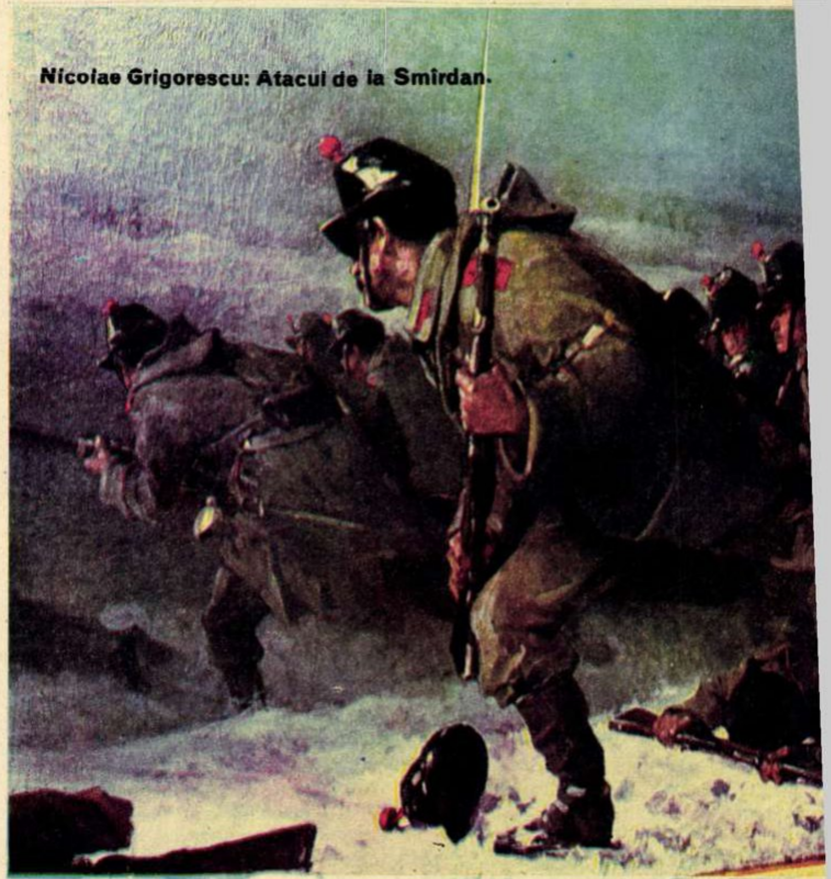

Nicolae Grigorescu: Atacul de la Smirdan.

Prima manifestare public
tînărului de 19 ani — num
lui la direcţia Teatrului Naţi
din Iaşi, împreună cu M. Kog
ceanu şi C. Negruzzi — un
talentul scriitorului cu înalta
ponsabilitate obştească. «Am
iectat să-mi fac din teatru
organ spre biciuirea năravur
rele şi a ridicolelor societăţi
noastre», spunea el, asumîndu-ş
grele răspunderi, începînd chia

cu necesitatea creării unui repertoriu original care să răspundă ţelului urmărit. Piesele lui Alecsandri cuceresc publicul: Iorgu de la Sadagura, Gahiţa Rosmarinovici, Chiriţa, Sandu Napoilă ultra-retrogradul, Clevetici ultra-demagogul sînt personaje care au corespuns total scopurilor satirice ale dramaturgului, răsplătindu-l pe deplin. Într-o scrisoare, autorul consemnează cu satisfacţie că la Iaşi se statornicise vorba, menită să stăvilească relele moravuri: «Băgaţi de seamă să nu vă pună Alecsandri într-o piesă».

Nu există moment din cronica românească a celei de a doua jumătate a secolului al XIX-lea de care să nu fie legat şi numele lui Vasile Alecsandri.

La 1848, la 1859, la 1877 scriitorul a dat glas aspiraţiilor maselor populare.

A slujit mişcarea revoluţionară din Moldova la Iaşi şi, nevoit să ia drumul exilului, a trecut în Transilvania împreună cu Costache Negri, Alecu Russo şi alţii,

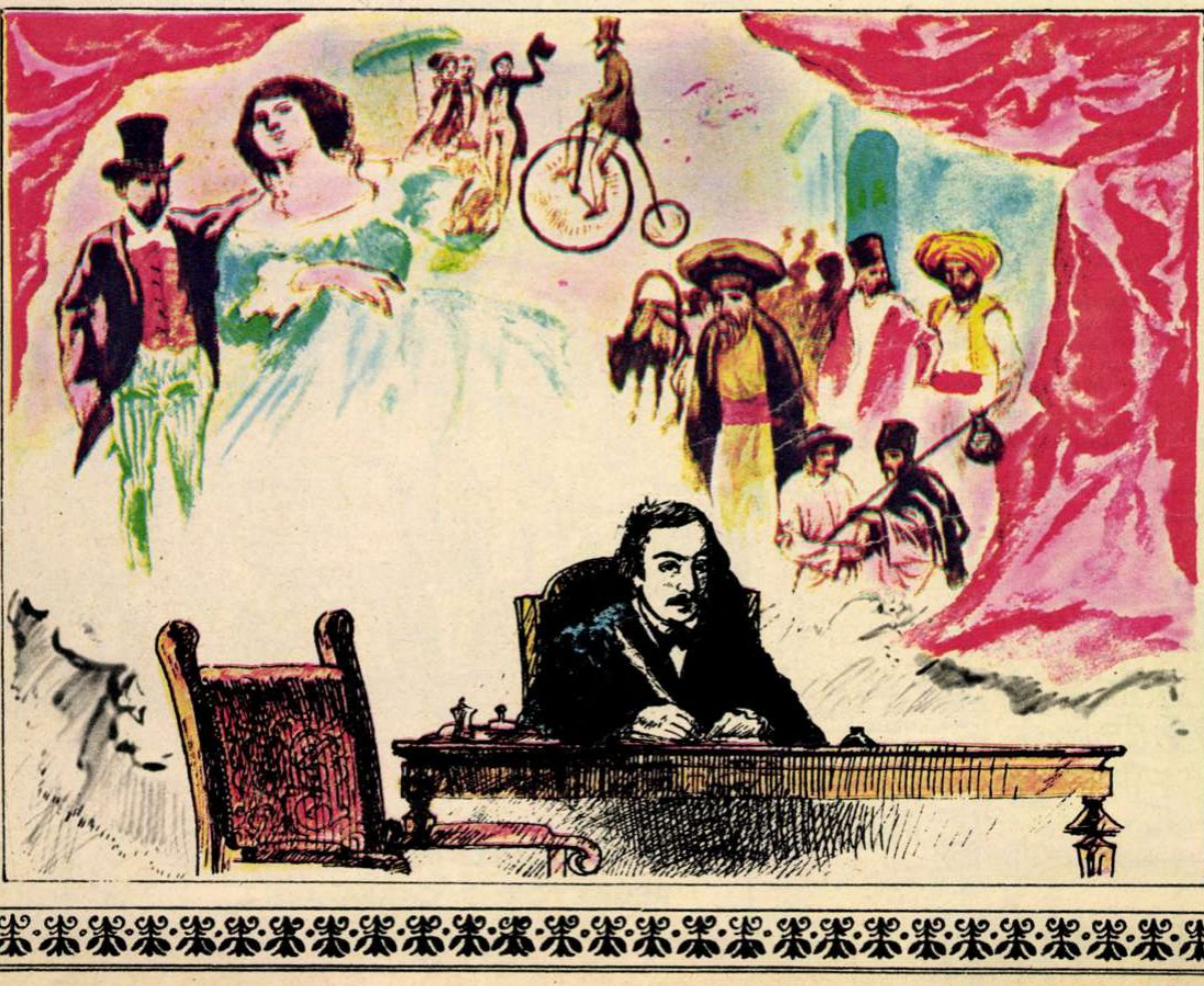

a, în 1877,
ații făuri-
ul Ostașii
de istorie
mulți
-l

se
e»
ndri.
viață
și sfîr-
gospo-
ui: aici
primă-
clima-

odă fru-
atale, dar
artistice,
Despot-
duziei —

, în proză,
simțea tot
istoric, de
nali: Ștefan
azul, Petru

Cuza, de

Ghica și N. Bălcescu.

Portretul pe care poetul îl face lui Nicu Bălcescu este dovada cea mai elocventă: «...toată persoana lui inspira simpatie și dor de împrietenire, simțiri la care el răspundea din partea-i printr-o frăție sinceră și statornică... Pe fruntea lui largă și curată se videau trecînd gînduri mărețe; în ochii lui limpezi și negri lucea o flacără tainică, ce părea a înota într-o rouă de lacrimi la cuvintele de patrie, glorie și independență națională.

Unirea și independența națională sînt alte două momente cruciale pe care Vasile Alecsandri le-a slujit cu pana scriitoricească și printr-o febrilă și neîntreruptă activitate diplomatică. Dezamăgit de situația politică și socială a țării,după înlăturarea lui Alexandru Ioan Cuza, Vasile Alecsandri

Rareș, ori de viteji comandanți de oști.

Izvorul acestei orientări artistice se afla undeva, în urmă, în momentul în care Vasile Alecsandri avusese revelația poeziei populare românești.

Era în anul 1842, cînd descoperă «apele neîncepute» ale creației lui. În nemuritoare pagini de proză artistică: «O primblare la munți,» «Românii și poezia lor,» *poetul descrie călătoria făcută împreună cu Alecu Russo pentru a cunoaște folclorul*

Uluiți de geniul artistic al poporului lor, entuziasmați, ei sînt hotărîți să le împărtășească lumii. Doine și balade precum și perla poeziei noastre: Miorița, *ies la lumină aduse din străfunduri de veac.*

Cucerit de frumusețea poeziei populare, Alecsandri începe să compună versuri de inspirație folclorică. Protipendada se scandalizează. Tînărul poet este ostracizat ca unul care își închina talentul poeziilor de colibă. Printre multele mesaje de prețuire din partea celor care simțeau la fel cu el, primește scrisoarea unei tinere femei: «Continuă cum ai început; cel mai frumos titlu de glorie la care trebuie să rîvnească un poet este acela de poet național și popular» — îi scria Elena Negri, și poetul citează cu smerenie aceste cuvinte, care concretizează însuși țelul creației sale.

În acest spirit al poeziei populare, scriitorul dă la iveală capodoperele artei sale: Legendele, Pastelurile *care sînt mărturie a înaltei prețuiri pe care bardul de la Mircești o acorda creației populare și limbii vorbite de popor pe care scriitorul o considera: ...«tezaurul cel mai prețios pe care-l moștenesc copiii de la părinți, depozitul cel mai sacru lăsat de generațiile trecute și care merită a fi păstrat cu sfințenie de generațiile ce-l primesc. Ea este cartea de noblețe, testimoniul de naționalitate al unui neam, semnul caracteristic prin care membrii aceleiași familii se recunosc în marea diversitate a popoarelor din lume.»*

DOMNICA FILIMON

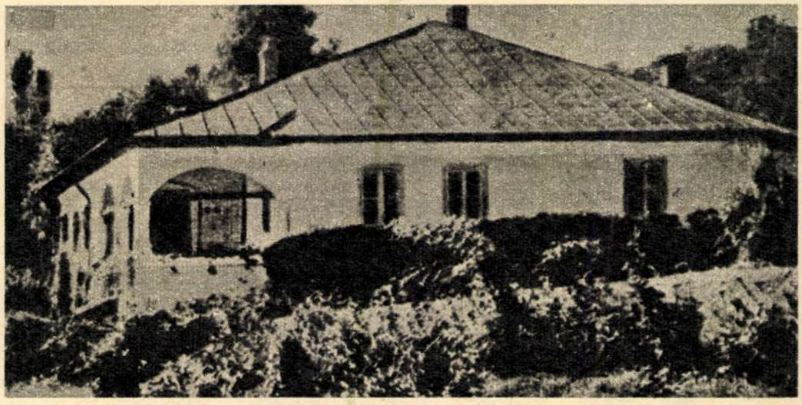
Casa din Mircești. Aici se retrăgea adeseori poetul pentru lungi perioade de creație și odihnă.

Lunca Siretului. Frumusețile acestor locuri au prins viață în nemuritoare pasteluri.

MICRO-DOCUMENTAR

În fotografii: Vasile Alecsandri și soția sa Elena Cozoni: tatăl și mama poetului. Despre tată, biografii spun că era un om energic, cu o mare putere de muncă, iubitor de cultură. Mama era delicată și sensibilă. Poetul i-a purtat toată viața o dragoste profundă.

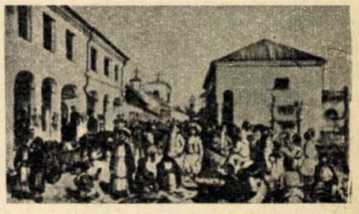
Iașii anului 1839, așa cum apare într-una din stampele vremii. Era anul cînd Alecsandri se întorcea de la studii din străinătate. Odată sosit la Iași, tînărul observă cu multă luciditate viața din jur, moravurile vremii, o întreagă societate roasă de contradicții, plină de contraste.

«Sus puterea egoistă, jos șerbirea și mizeria fără protecție și totul mișcîndu-se într-o atmosferă neguroasă de ignoranță» notează poetul.

- **Împreună cu Ion Ghica de care a fost legat printr-o strînsă prietenie.**

- **În mai 1878, Vasile Alecsandri primește la Mircești știrea că i s-a decernat premiul Societății pentru studiul limbilor romanice din Franța. Tema concursului fusese o poezie despre ginta latină. Alecsandri, aflat în plină maturitate a creației sale, scrie frumoasele versuri care se cunosc sub titlul «Cîntecul gintei latine».**

După premiere, poezia a fost pusă pe muzică de compozitorul italian Marchetti, la 22 mai 1878. Premiul a însemnat consacrarea internațională a unui scriitor român și a avut un ecou puternic.

La serbări, tinerele albaneze îmbracă pitorescul port popular.

Skanderbeg —
național albanez. Bu
P. Buneci.

Abia reușisem să trec
vistă priveliștea înălt
cînd, avionul survola p
betonată, încinsă de so
amiezii. Un aeroport nu
mare, dar cochet, marca
palmieri decorativi, a
ror evantaie nemișcate
reau desprinse din cărțile
povești orientale.

Aterizasem la Tirana.
PUBLICA POPULARĂ
BANIA, cu o suprafață de ci
28 700 km.p., este una din
rile cu relieful mediu cel m
ridicat din Europa. Altitud
nea medie a țării, de 714 me
deasupra nivelului mării, este

EXCURSIE PE GLOB

CALATORIND PRIN
ALB

de aproape două ori superioară nivelului continentului.

De-a lungul mileniilor, generațiile au săpat în piatră file de calendar, lăsînd posterității mărturii ale unor civilizații și dinastii pierdute undeva, în negura istoriei. În nordul țării, la **SHKODRA**, în sud, prin **KRUJA**, **TIRANA**, spre **SARANDA**, prin **BUTRINT** și **GJITOKASTRA**, în vest, la țărmul Adriaticii, poposind la **DURRES**, sau în est, spre **ELBASAN** și **POGRADEȚ** succesiunea timpului a semănat prin ere sumedenie de monumente. Memoria încearcă după o vreme să depene din șirul lung al amintirilor...

...**BUTRINT.** Printre zidurile vechii cetăți, ale căror temelii au fost ridicate de iliri cu peste două milenii și jumătate în urmă se mai aud parcă ecourile cutezătorilor înaintași. Pietre roase de curgerea timpului. Alte temelii, alte civilizații. În secolul V e.n., romanii restaurează, după un cutremur, bătrîna cetate, ce avea să servească drept avanpost pentru apărarea Romei. Canale, acoperite acum de stuf și papură, aduceau corăbiile încărcate la cheiurile cetății, descărcînd mărfuri și debarcînd meșteri, ce aveau să adauge Butrintului coloanele semețe, zeitățile din marmură, amfiteatrele în piatră, mozaicurile în culori vii, ce-și păstrează nealterată frumusețea chiar și după atîtea veacuri de frămîntări. Am poposit îndelung pe crenelurile Butrintului... Crepusculul, cu umbrele-i întinse, făcea parcă și mai maiestuoase ruinele anticei așezări.

De la Tirana, pe o șosea șerpuită, mărginită pe pereții stîncoși ai munților **DAJTI**, ne-am îndreptat spre **KRUJA**, vechea cetate de scaun a legendarului erou popular albanez, **GHEORGHE KASTRIOTA SKANDERBEG.** Drumul întretaie plantații de măslini seculari, sate în plin proces înnoitor, șantiere ale căror schele ascund în mantia de beton, sticlă și oțel, noi fabrici și școli. Locuri istorice, amintind de împotrivirea eroică a unui popor mic, dornic de libertate împotriva năvălitorilor.

Cînd am vizitat Kruja, unele construcții erau restaurate, altele erau în curs de restaurare. «Peste cîțiva ani — ne spunea directorul muzeului municipal — Kruja va arăta întocmai așa cum era pe timpul lui Skanderbeg».

Într-o zi de august, la puțin timp după ce soarele își trimisese primele raze spre pămînt, străbăteam în mașină împrejurimile orașului Shkodra. Smochinii încărcați, piersici purtîndu-și cu semeție fructele, defilau cu repeziciune făcînd loc miilor de hectare plantate cu viță de vie. Briza ușoară ne-a dat primele însemne ale apropierii de lacul Shkodra. Deodată, drumul începu să urce, lăsînd, de-o parte și de alta, uriași bolovani albi, de calcar. Printre ei, se profilau, parcă sădiți de mîna unor maiștri grădinari, chiparoșii care săgetau cerul,

← Pe aici va trece o nouă cale ferată.

n această toamnă, se
ia pe băncile școlilor
versităților albaneze
de elevi și studenți.

---

mense luminări verzi.
de trompetă ne-a
osirea în tabăra pio-
de la Shkodra. În
mineață eram oaspe-
copiilor veniți din nume-
districte ale Albaniei,
etreacă o parte a vacan-
împrejurimile minunate
cului Shkodra. Aleile ta-
răsunau de veselie, te-
ile sportive găzduiau
se partide de volei și
et între detașamente.
ul unei intilniri, pe du-
reia gazdele mi-au a-
multe întrebări despre
preocupările pionieri-
țara noastră, am aflat
cul cu impunătorii chi-
fusese amenajat chiar
pii. Pe loc, interlocutorii
i, scoși parcă abia a-
din retortele de bronz
Soarelui, au prezentat fără
un mic spectacol ad-hoc
lclor și cîntece revolu-
. Iar ca o surpriză și
lași timp omagiu, în
re nu a lipsit melodia
afir de la Moldova»...

din țara socialistă
m-au purtat printre
e argintate ale fabri-
grășăminte de la Laç,
ele noi ale Uzinei de
entru tractoare din Ti-
la Combinatul textil
Berat. La Vlőre, în sala de
omandă a Combinatului
chimic, muncitori tineri conduceau cu competență un proces lung de reacții din care simple minereuri se metamorfozau în utile produse.. M-am aflat printre țăranii înfrățiți de la Vishocice, într-o zi cînd o brigadă de copii de 14—16 ani din sat hotărîseră să meargă pe un șantier de muncă voluntară din apropiere pentru construcția unui nou tronson de cale ferată.

Mai tirziu, pe Șantierul național al tineretului de la Miraka am încercat stînca aspră,acolo unde 700 de tineri țărani, muncitori, studenți și elevi — durau pe vechiul drum al Ignatiei, ce lega pe timpuri portul Dűrres de Adrianopol, noul tronson al căii ferate Rogojina —Prejnas. Pe întregul traseu, 4 000 000 mc de pămînt și piatră trebuiau dizlocați; 15 tunele pe o lungime totală de 5 km vor străbate munții care răsunau ca o chemare a muncii, de răpăitul uneltelor, de exploziile ce săltau în aer rocile milenare.

Țara pare un șantier, iar locuitorii, de la mic la mare au îmbrăcat — cum o spune un popular cîntec albanez pentru copii — haine albastre. Peste tot se simt pașii înnoitori ai socialismului.

IOAN TIMOFTE

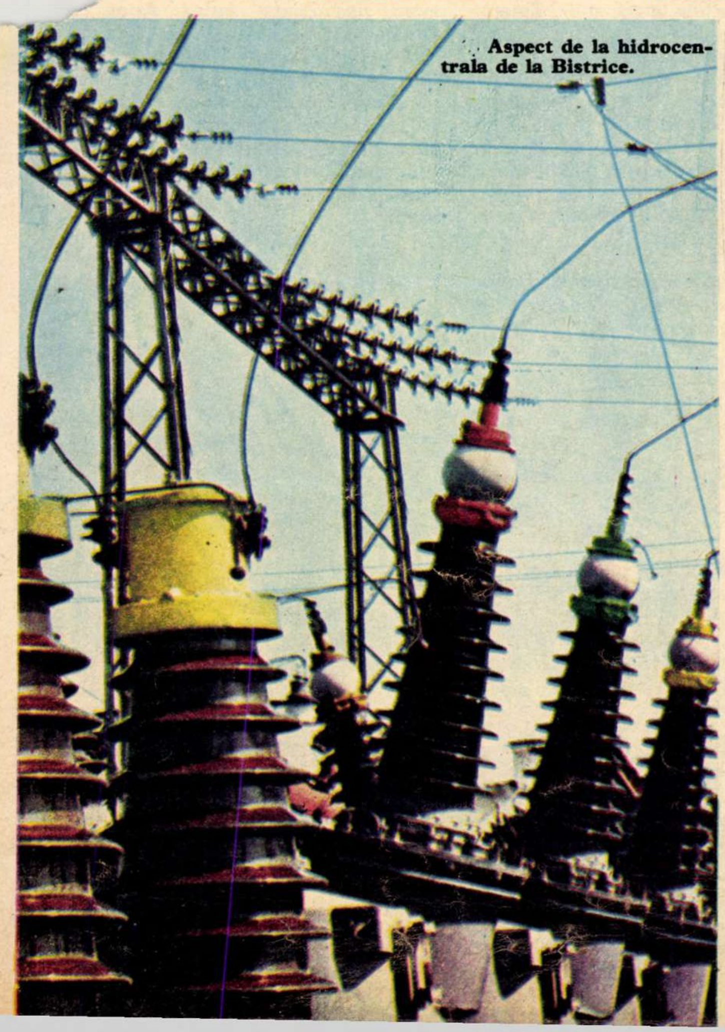

Aspect de la hidrocentrala de la Bistrice.

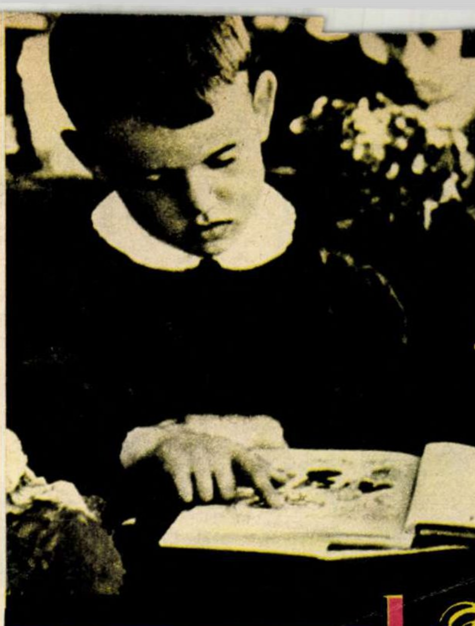

Filatelie

● Din orașul Dűrres, vechi port la Marea Adriatică, turistul poate face excursii în munții înalți de peste 2 000 de metri, sau pe ruinele vechilor cetăți din apropiere: Apollonia, Antigonia, Antipatra sau Scampe.

● Pentru tineretul Albaniei vechile tradiții istorice sînt astăzi izvor însuflețitor de acțiuni pentru înflorirea țării. În timpul lui Skanderbeg, erou național al Albaniei, fiecare tînăr albanez sădea cel puțin 10 măslini. Tineretul de astăzi a preluat acest frumos obicei și l-a îmbogățit luînd cu asalt colină după colină, plantînd măslini, piersici, portocali și smochini.

● Orașul Berat în care trăiesc sondori și textiliști este supranumit și «Orașul cu 1 000 de ferestre». Toate clădirile din această așezare au ferestrele orientate spre colinele terasate ale dealurilor din împrejurimi pe care cresc mii de măslini.

● Din cele mai vechi timpuri bogata și neobișnuita faună albaneză a inspirat pe artiștii care lucrau mozaicuri. Astfel, printre mozaicurile descoperite recent în partea de sud-est a Albaniei, pe promontoriul de la Lin se află și cele pe care vi le prezentăm în pagina de față. Deși create de maeștri albanezi în secolul VI e.n., mozaicurile își păstrează și astăzi culorile vii, nealterate. Emisiunea filatelică pe care v-o prezentăm alăturat a fost realizată în 1970 cu tema Mozaicurile de la Lin.

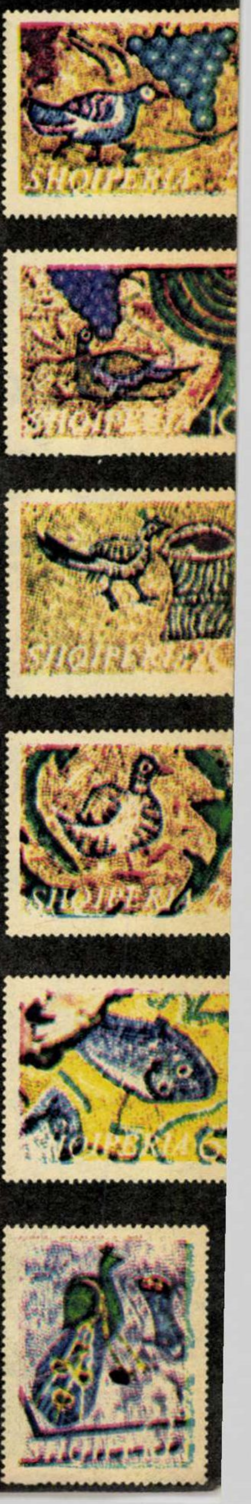

Cînd zmeii joacă șah

SCHIȚĂ DE IULIU RAȚIU

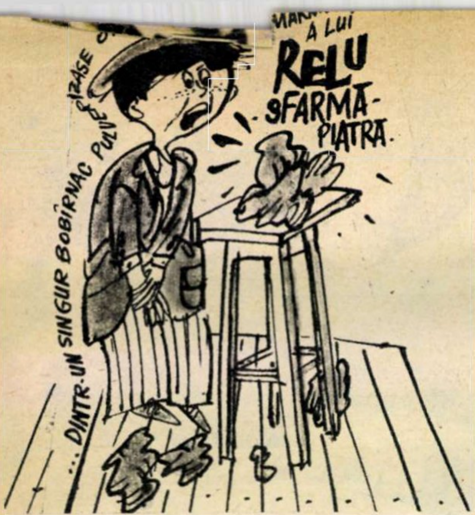
...DINTR-UN SINGUR BOBÎRNAC PULVERIZASE
A LUI RELU SFARMĂ-PIATRĂ.

Că el era Zmeul-Zmeilor, nu mai încăpea nici o discuție! În primul rînd îl îndoise ca pe o crenguță pe Tache-Strîmbă-Lemne, de la cercul mîinilor îndemînatice, unde acesta făcea tot felul de figuri din rădăcini. Trecuse apoi, într-o doară, pe la cercul de sculptură, unde dintr-un singur bobîrnac pulverizase opera dăltuită în marmură a lui Relu-Sfarmă-Piatră. Iar pentru că începuse să dea de bănuit, intrase în laboratorul cercului foto — la Culăiță-Ochilă. Aici era întuneric și nu-l putea descoperi nimeni. Se plictisi însă iute și, deoarece i se făcuse sete de atîta alergătură trase o dușcă dintr-o sticlă cu oxietil-para-fenilen-diamină — crezînd că-i pepsi-cola. Sări ca ars, de două poște și — ca să se răzbune — răsuci comutatorul:

— Mie-mi place lumina...

— Dar mi-ai voalat filmul! strigă la el Culăiță..

— Vezi să nu-ți voalez și ochiul, măi Ochilă, îl amenință Zmeul-Zmeilor... Tu n-ai ceva de ronțăit prin geantă?

— Niște hexamatofosfat de sodiu, dacă simți nevoia...

Observînd că nici pe acolo nu mai avea nimic de făcut, Zmeul-Zmeilor descărcă trei blitzuri, deșurubă patru obiective și rupse în bucățele cinci foi de hîrtie contrast 18/24 cm. După asta, se învîrti într-un picior și pe-aci ți-e drumul.

În dreptul sălii de balet, auzind strecurîndu-se pe sub ușă o melodie diafană, își zise, zîmbind: «Ia să mă strecor și eu înăuntru». Deschise ușa — așa cum știa el — ușurel și se trezi cu clanța în mînă. Rîse — tot cum știa el — încetișor și geamurile dîrdîiră ca niște coarde de harpă:

— Ce faci Scufiță-Roșie? se apropie el de o fată.

— Pas de deux, îi răspunse aceasta sfioasă...

— Ia te uită! mîrîi el plictisit.

Se întoarse și pașii îi răsunară pe culoarele școlii ca niște bubuituri de tun. «Oare nu găsesc vreun Făt-Frumos prin sala de

antrenez puțin la

A avut noroc;

Gabriel, din clasa a III-a B. Se retrăsese acolo, pentru că era mai multă liniște și, călare pe un cal cu mînere, stătea cu o tablă de șah în față.

— Ce-i cu tine aici? mîrîi Zmeul-Zmeilor.

— Mă antrenez!

— Îndrăznești, în împărăția mea?

— Degeaba urli la mine, că nu mă sperii, abia îi aruncă o privire Fătu Gabriel. Dacă te simți cu adevărat în putere, atunci vino și fă o partidă cu mine.

— De box? se înflăcără Zmeul, suflecîndu-și mînecile.

— De șah!

Zmeul-Zmeilor izbucni într-un hohot de rîs așa de răsunător, că pereții sălii

— Două!

— Și-acum turnul.

— Trei și mat!

— Ce? Cum îți permiți să glumeș

mine, zise Zmeul furios. Apoi, c

consternare în glas: dar ăsta e chiar mat veritabil.

— Dar, ce, credeai că glumesc? Am spus doar că din 3 mutări... Puteam și la a doua să te fac mat, dar am vrut să mă țin de cuvînt...

Zmeul-Zmeilor rămase pleoștit, cu brațele atîrnînd obosite în jos și ochii triști:

— Acum, dacă m-ai făcut mat, înseamnă că tu ești Zmeul-Zmeilor...

— Nu, mulțumesc... Prefer să rămîn eu... E mai onorabil...

Desene: POMPILIU DUMITRESCU

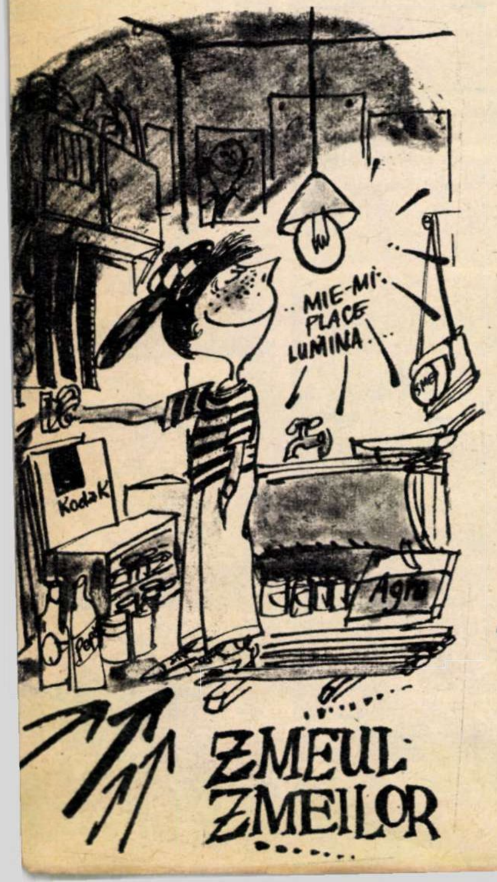

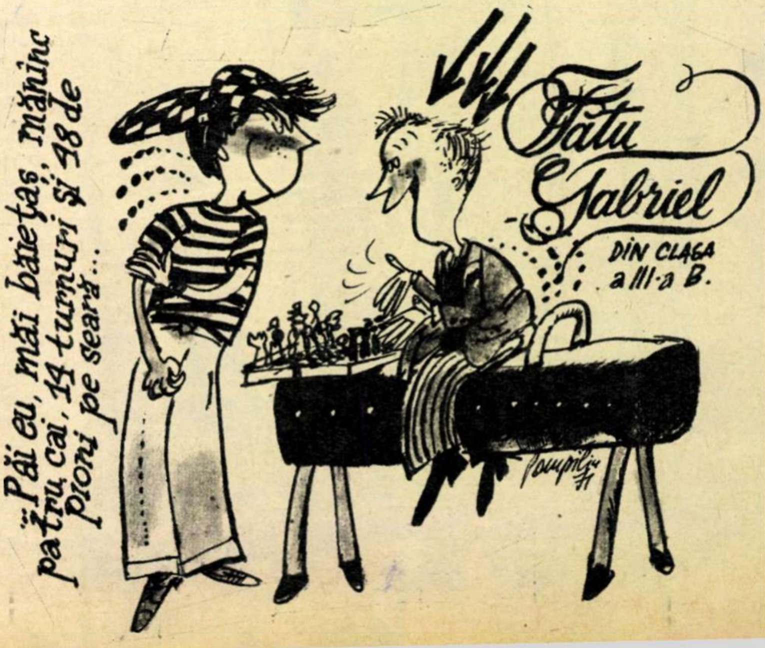
...Păi eu, măi băiețaș, mănînc patru cai, 14 turnuri și 98 de pioni pe seară...
Fătu Gabriel
DIN CLASA a III-a B.

Pagina fetelor

Jurnalul Olguței

Dolly Iavarenciuk, Galați. *Dragă Dolly, ceea ce te interesează s-a publicat la «Pagina fetelor» din nr. 9 al revistei. Răsfoiește colecția și vei găsi un grafic al dezvoltării fizice normale cu raportul înălțime-greutate la fete între 10–16 ani.*

M.V. Cîmpina. *Dragă M.V., să știi că am foarte multe de spus despre comportarea prietenei tale, nu sînt de acord cu atitudinea ei obraznică, răutăcioasă, (îndrăznesc să-ți mărturisesc asta pentru că mi-ai cerut părerea). Continuarea acestei prietenii este discutabilă. S-ar putea însă ca tu să ai o influență favorabilă asupra ei, să o determini să-și vadă greșeala, să se îndrepte. Aștept adresa ta, să-ți pot trimite un răspuns amănunțit, acasă.*

Cornelia Ioniță, Conduratu, Prahova. *«Olguța, sînt atît de necăjită încît nici nu-ți poți închipui... Ecusonul «Cutezătorii», pe care l-am primit de la redacție, l-am spălat și s-a pătat și...» Hai, Cornelia, nu mai fi supărată! Voi face tot posibilul să-ți trimit, cît de curînd, altul. Ecusonul se spală doar cu apă rece!*

Rodica și Nicoleta, Drîslea, Botoșani. *Să știți că nu sînt redactor așa cum spuneți voi. Deocamdată răspund la scrisorile voastre. Mai tîrziu poate, cine știe... Fiți sigure însă că sînt bucuroasă să ne împrietenim. În ce clasă sînteți? Scrieți-mi.*

Pe **Elena Ivan, Codruța Bobe, Veronica Prisecaru** *și pe toate celelalte prietene care mi-au trimis ilustrate și frumoase scrisori din vacanță le rog să primească mulțumirile mele.*

OLGUȚA

Piureul de cartofi capătă un gust mai bun și un aspect mai plăcut dacă:

● amestecați piureul cu puțină brînză albă sărată și piper.

● adăugați o lingură de verdeață tocată fin și una sau două linguri de smîntînă.

*

Prietena noastră Carmen Stănescu din Călărași propune două rețete pentru voi:

Spumă de căpșuni. *Trebuie două albușuri, un pahar de zahăr pisat, un pahar de căpșuni. Se pun toate într-un castron și se bat cu telul cca 25 minute. Cînd spuma devine tare se dă la rece. Cînd se servește se pun deasupra cîteva căpșuni întregi, frumoase. La fel se face spuma din zmeură sau vișine.*

Salată de fructe. *Se aleg două mere, două pere, caise frumoase, parfumate, cu miezul tare. Se taie toate în cuburi sau felii, se presară cu zahăr și se adaugă, după gust, suc de lămîie. După anotimp, salata se poate face cu fragi, căpșuni, zmeură, caise la care se poate adăuga și frișcă.*

*

Ajutînd-o pe mama la bucătărie

În bucătărie, deși șorțul este în primul rînd practic, nu exclude frumosul. Vă oferim două modele care se pot confecționa din material uni sau din combinații.

Buzunarele mari, aplicate, din culori cît mai variate, dau o notă de fantezie banalului șorț. Oferindu-i-l mamei îi veți face, fără îndoială, o surpriză plăcută.

BUNA PURTARE ÎN CINCI PUNCTE

Îți reamintim cel puțin cinci cazuri cînd nu trebuie să uiți să spui cuvîntul mulțumesc.

● Mamei sau bunicii cînd te ajută... ● Frățiorului sau unui copil mai mic decît tine cînd îți fac un serviciu. ● Vînzătoarei cînd îți dă pachetul. ● Ospătăriței, la cofetărie, cînd îți aduce prăjitura. ● Poștașului care-ți aduce o scrisoare.

Angela Buciu, a cărei prezență o așteptăm cu nerăbdare pe scenă, la radio sau pe micul ecran, este una din strălucitele interprete de muzică populară românească.

Fiindcă îi plăcea să cînte din copilărie, oamenii din satul ei, de la Cheud de Sălaj, o porecliseră Ciocîrlia. După ce a urmat liceul, Angela a intrat coristă la un ansamblu de la Baia Mare unde a urmat și cursurile de canto. Avea 17 ani. Ceva mai tîrziu, devenind studentă la Filologie, ea s-a ocupat în mod deosebit de folclorul muzical, culegînd texte și melodii populare. Cunoscuta solistă își dedică și acum o bună parte din timp studiilor de folclor și de muzică din Maramureș. Ea preia melodiile populare de la vechi maeștri ai cîntecului popular și ni le dăruiește în armonii de o rară frumusețe.

Fiecare succes al Angelei este o încununare a eforturilor de a afla, de a cunoaște, de a-și perfecționa calitățile cu care s-a născut.

Două genți

● Pentru geanta tricotată, folosiți fire colorate de bumbac, pe care le lucrați cu andrele groase. Geanta se poate agăța în perete și utiliza ca sac de păstrat batiste, ace, ață, nasturi sau tot felul de lucruri mărunte de care avem zilnic nevoie.

● Geanta din pînză o putem lucra din orice material rezistent. Metrajul necesar: 0,75 cm. Se croiește un dreptunghi dublu, fiindcă geanta este căptușită. Părțile laterale sînt două bucăți, de asemenea, tăiate dublu. După croit se încheie pe margine și geanta capătă forma dată în model.

Pe partea inferioară a capacului se formează cu croșeta franjuri din bumbac, într-o culoare asortată.

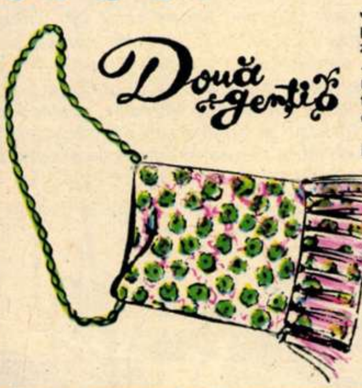

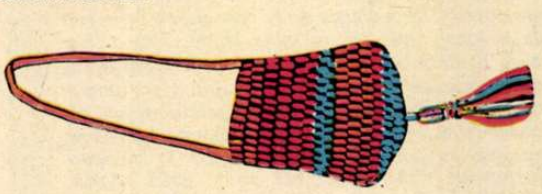

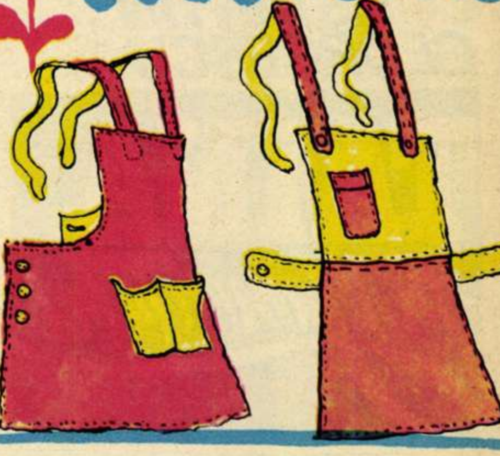

Un păr curat și frumos

Multe fete în dorința de a avea un păr cît mai frumos îl pun la grele încercări, recurgînd la ondulații permanente, punerea pe bigudiuri, la tot felul de loțiuni, ba chiar uneori la decolorat. De aceea auzim adeseori cuvintele: «nu crește părul». De fapt părul crește, dar uscăciunea îl macină în lungime.

Apa și săpunul îndepărtează impuritățile din păr dar trebuie să ști să le folosești. Obiceiul de a freca bucata de săpun pe păr atunci cînd te speli este dăunătoare. Săpunul se lipește de fire și nu se poate înlătura oricît de mult a-i clăti cu apă. Cu vremea, firele lipite de săpun cad. Nu este recomandabil nici spălatul cu apa în care s-a dizolvat sodă, pentru că usucă și decolorează părul. Greșit este și spălatul pe cap la 2—3 zile odată deoarece duce la înlăturarea sebumului necesar hrănirii părului. Cel mai bine este să dizolvăm bucățele de săpun în apă, făcînd o spumă, cu care ne frecăm părul. Părul gras și cu mătreață se freacă bine la rădăcină cu spumă de săpun, cu ajutorul unui burete, sau chiar cu o periuță. După ce l-am limpezit bine, în ultima apă de clătire se adaugă puțin oțet. În comerț se găsesc șampoane pentru părul gras iar împotriva mătreții există o emulsie specială, foarte ieftină, cu care se fricționează bine părul cu 2—3 ore înainte de spălat.

CU VREMEA, FIRELE LIPITE DE SĂPUN...CAD. ÎNTR-ADEVĂR AȘA-I.

Părul uscat se spală mai rar decît cel gras și se recomandă folosirea gălbenușului de ou care-l hrănește și-i dă viață.

Se iau două gălbenușuri de ou, se pun în jumătate litru de apă și se bat pînă se obține un amestec omogen. Cu vîrful degetelor sau cu un burete se fricționează la rădăcina părului după care se clătește cu multă apă. La clătit se adaugă și oțet. În comerț se găsesc șampoane pe bază de ou pentru părul uscat.

Poate că nu știați că la buna întreținere a părului, la frumusețea și igiena sa, un rol foarte însemnat, mult mai însemnat decît credem noi, joacă peria de cap și pieptenele. Cu pieptenele nu numai că ne așezăm părul cît mai estetic, dar în același timp îl și aerisim. Cu peria întindem sebumul pe toată lungimea firului și fricționăm rădăcina, înviorînd astfel circulația sîngelui la acest nivel. Părul lung cîștigă în curățenie și strălucire printr-un periaj bun pe direcția naturală a firului (periajul se recomandă de două ori pe zi, dimineața și seara. Peria trebuie să fie suficient de aspră). Peria și pieptănul se păstrează în condiții bune de curățenie și în nici un caz nu se trece de la o persoană la alta.

VACANȚELE unui tînăr liniștit

EFECTUL „G”

Scenariu: BOGDAN ALEXANDRU
Desene: PUIU MANU

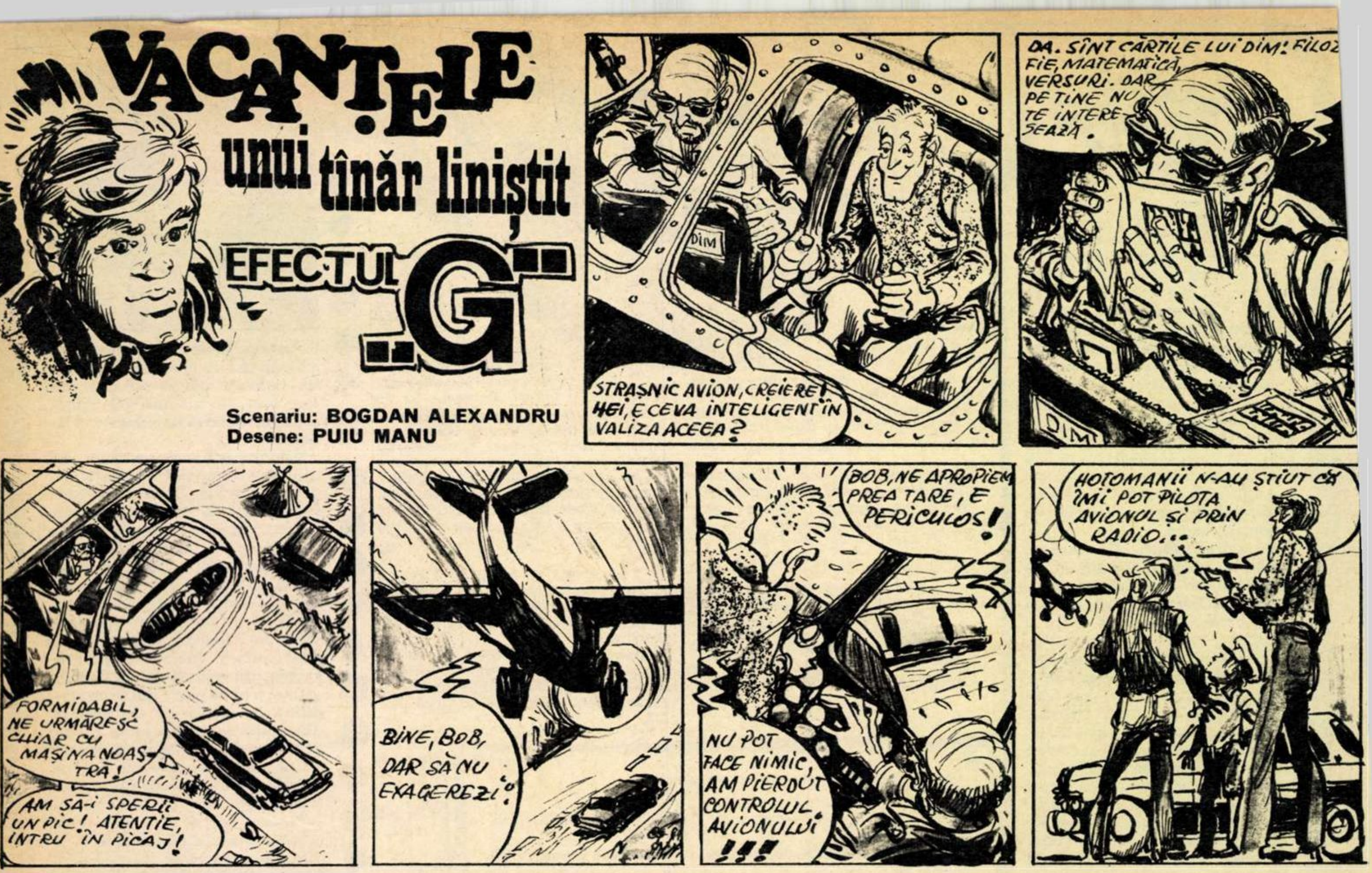
STRAȘNIC AVION, CREIERE! HEI, E CEVA INTELIGENT ÎN VALIZA ACEEA?
DIM
DA. SÎNT CĂRȚILE LUI DIM! FILOZ FIE, MATEMATICĂ, VERSURI. DAR PE TINE NU TE INTERESEAZĂ.
DIM
FORMIDABIL, NE URMĂRESC CHIAR CU MAȘINA NOASTRĂ!
AM SĂ-I SPERII UN PIC! ATENȚIE, INTRU ÎN PICAJ!
BINE, BOB, DAR SĂ NU EXAGEREZI!
BOB, NE APROPIEM PREA TARE, E PERICULOS!
NU POT FACE NIMIC, AM PIERDUT CONTROLUL AVIONULUI!!!
HOȚOMANII N-AU ȘTIUT CĂ ÎMI POT PILOTA AVIONUL ȘI PRIN RADIO...

CONSTANTIN GEORGESCU

TAINA pergamentului

ROMAN FOILETON

CAPITOLUL XVII

Dimineață senină de miez de vară. La geamuri, spălăcite, zorile deșteaptă cocoșii satului. Mitică Buică stă pe prispa casei, cu privirile plimbate aiurea. N-a putut să doarmă ca lumea. Știe că tovarășii lui s-au dus la herghelie să-l roage pe bătrîn să le dea o mînă de ajutor. Dacă ar avea suficient curaj, ar pleca spre moară. Cu siguranță că ei au și ajuns acolo, scormonind pămîntul în căutarea lui Vasile Olmazu. Ce om și Olmazu, ăsta!... Satul e încă pustiu. Există o clipă înainte de răsăritul soarelui, cînd întunericul se retrage în adîncul tufișurilor,

108

cade cu fața în iarbă, se strecoară printre tulpinele de nalbă, prin șanțuri și pe după uluci, se apropie de pădure și, în sfîrșit, o ia la fugă într-acolo, ca să așeze la adăpostul salcîmilor, să respire a noapte și să privească înciudat spre cîmpiile care se luminează. Cam acesta era ceasul în care cel de al patrulea membru al echipajului condus de Marin Modavu era cuprins de neliniște și de remușcări. Se ridică de la locul unde stătuse pînă atunci, făcu cîțiva pași, își dezmorți încheieturile și în cele din urmă se apropie de poartă. Rostogolindu-se în lungul drumului dintre partea de apus a satului, tropot de copite strivi liniștea înțepenită a dimineții. Băiatul se apropie de podișcă. Veneau săltînd în galopuri înspumate cîțiva copii. «Ei sînt», gîndi Mitică. Curînd se apropiară. În fruntea lor călărea Vasile Olmazu. Mitică Buică făcu ochii mari. «De-ăsta-mi ești, Olmazule?!...» Pe dreapta șoselei, Ana Miroslav și Niculae Milandru. «Asta ce-o mai fi căutînd cu ei?!...» își măcină el în minte încă o frîntură de gînd. Ceva mai în urmă, moș Tănase Onosa cu Marin Modavu. Primii trei se și opriseră înaintea lui.

— Te-ai sculat cu noaptea în cap, Mitică? i-a aruncat Olmazu în vreme ce descăleca.

— Cu tine o să am eu o vorbă ceva mai încolo, îi răspunse băiatul întărîtat.

— Ce aveți, mă? sări bătrînul între ei. Eu zic să nu-mi dați prilejul, că acuși vă umblu pe la perciuni. Ia încalecă lîngă mine Mitică, îl îndemnă el. Pînă la moară ai vreme destulă să-mi povestești cum a fost.

După această scurtă oprire, ciudatul convoi se puse în mișcare, mult înainte ca vreun curios să fi avut vreme să-și arate chipul. Înșiruindu-se pe poteca ce șerpuia de-a lungul Ialomiței, călăreții acceptaseră de bună voie o anume ordine a mersului. Primul, avîndu-l alături pe Mitică Buică, moș Tănase Onosa. Băiatul era pe de o parte măgulit de o asemenea tovărășie, dar pe de alta îi invidia pe ceilalți trei, care își aveau fiecare calul său. Ultimul, nea Niculae Milandru. Nimeni nu vorbea și, pe lîngă ei, dimineața se strecura înceată. Întregul echipaj se temea parcă să mai și gîndească. Întîlnindu-se la herghelie, Ana Miroslav, comandantul și Vasile Olmazu se străduiseră din răsputeri să-l convingă pe bătrîn să meargă cu ei la moara părăsită. Moș Tănase Onosa îi ascultase pe rînd, fără să-i

109

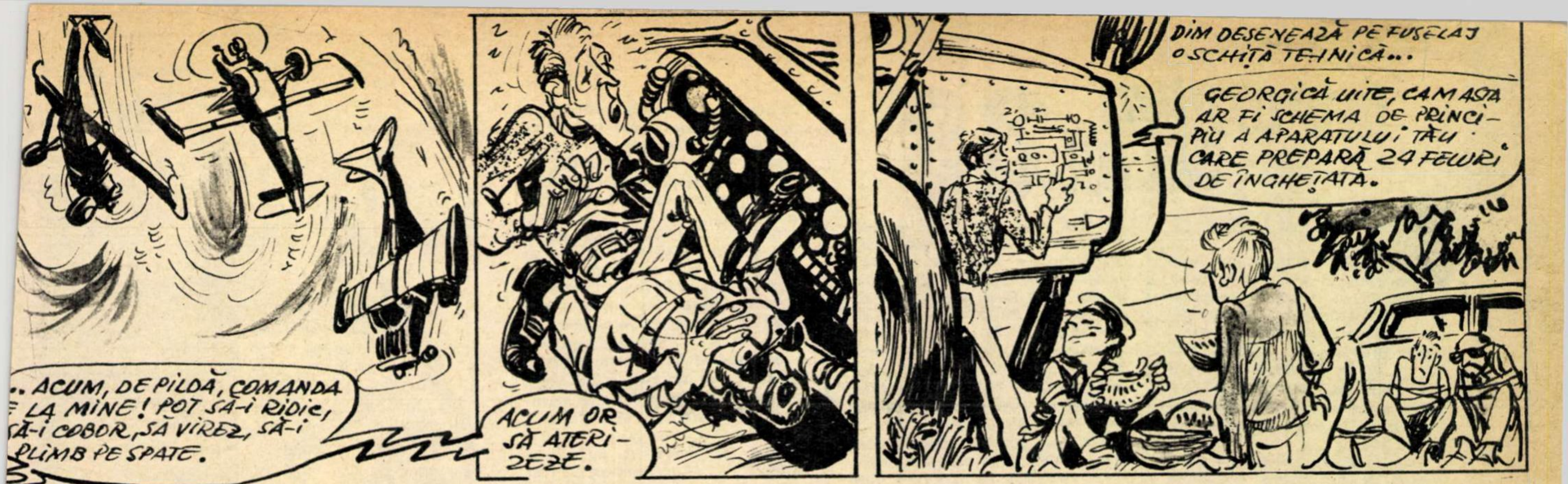
.. ACUM, DE PILDĂ, COMANDA
E LA MINE! POT SĂ-I RIDIC, SĂ-I COBOR, SĂ VIREZ, SĂ-I
PLIMB PE SPATE.
ACUM OR SĂ ATERIZEZE.
DIM DESENEAZĂ PE FUSELAJ O SCHIȚĂ TEHNICĂ...
GEORGICĂ UITE, CAM AȘA AR FI SCHEMA DE PRINCIPIU A APARATULUI TĂU CARE PREPARĂ 24 FELURI DE ÎNGHEȚATĂ.

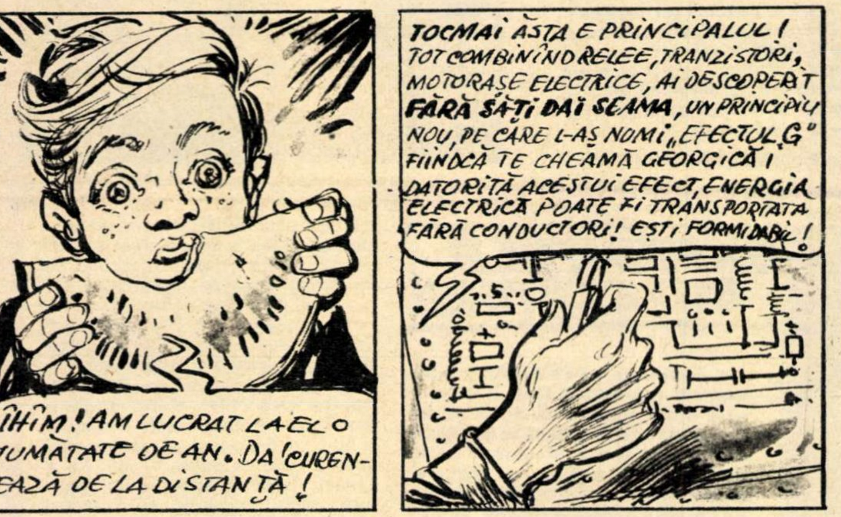
ÎHÎM! AM LUCRAT LA EL O JUMĂTATE DE AN. DA' CURENTEAZĂ DE LA DISTANȚĂ!
TOCMAI ĂSTA E PRINCIPALUL! TOT COMBINÎND RELEE, TRANZISTORI, MOTORAȘE ELECTRICE, AI DESCOPERIT FĂRĂ SĂ-ȚI DAI SEAMA, UN PRINCIPIU NOU, PE CARE L-AȘ NUMI „EFECTUL G" FIINDCĂ TE CHEAMĂ GEORGICĂ! DATORITĂ ACESTUI EFECT, ENERGIA ELECTRICĂ POATE FI TRANSPORTATĂ FĂRĂ CONDUCTORI! EȘTI FORMIDABIL!

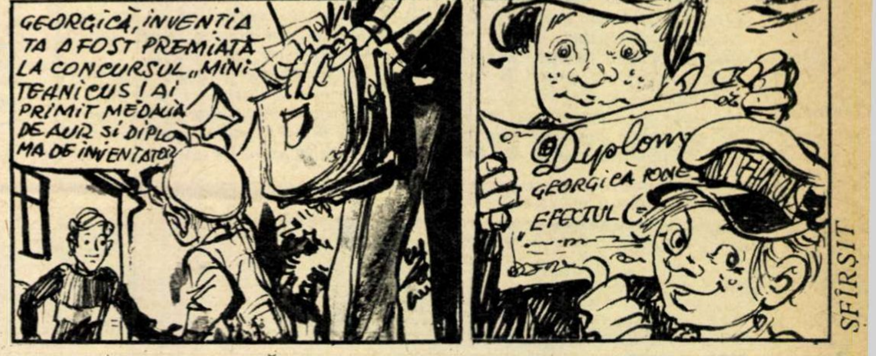
GEORGICĂ, INVENȚIA TA A FOST PREMIATĂ LA CONCURSUL „MINITEHNICUS"! AI PRIMIT MEDALIA DE AUR ȘI DIPLOMA DE INVENTATOR
Diplom
GEORGICĂ
EFECTUL G
SFÎRȘIT

ESTE POSIBILĂ TRANSMITEREA ENERGIEI LA DISTANȚĂ?

CITIȚI ÎN NUMĂRUL VIITOR
„MISTERIOSUL EFECT „G"

110

întrerupă, răsucindu-și din vreme în vreme vîrful unei singure mustăți — îl ascultase chiar și pe Niculae Milandru — și spre jumătatea nopții, nu spuse decît: «Bine, ne sculăm mîine dis de dimineață și pornim spre moara grecului.» Copiii rămaseră dezamăgiți. Ei erau convinși că bătrînul va fi afară din cale de bucuros să-i însoțească. Între Marin Modavu și Olmazu, nici un schimb de vorbe. Se priviseră numai, în treacăt, zîmbind opărit. Nici Ana nu-l cercetase cu vorbe. Ochii ei mari, căprui, inteligenți priveau necontenit nu se știe unde, căutînd nu se știe ce. La început Vasile avusese de gînd să le povestească tot. Văzîndu-i, însă, că nu-l prea bagă în seamă, socoti că nu-i interesează și renunță. Îndoiala care pusese stăpînire pe ei, le retezase elanul. Ce om și moș Tănase, ăsta!...

Străbătuseră mai bine de jumătate din drum. Mergeau într-un trap domol, bătrînul neîngăduindu-le să dea în galop. Dacă n-ar fi fost prinși la mijloc, ce-ar mai fi sfîrîit copitele cailor acum!... Odată ajunși, moș Tănase Onosa dădu un scurt ocol cu privirea dărîmăturilor, după care îngădui descălecarea. Simțindu-i tăria privirii, se rînduiră spre o stanoagă uitată lîngă un perete al morii, legară caii și așteptară cuminți, să afle gîndul bătrînului. Acesta devenise parcă un alt om, scump la vorbă și atent la fiecare mișcare. Niculae Milandru i se alăturase. Inima Anei Miroslav începuse să bată cu repeziciune. «Cu siguranță că știind totul, pe noi o să ne lase afară, ei o să cotrobăiască prin ladă și nimeni n-o să ne creadă că adevărații descoperitori... Nu înțeleg de ce ne-au mai tîrît pînă aici?!...» «Ca să nu ducem vorba în sat», îi răspunse Vasile Olmazu cu privirea, înțelegîndu-i gîndul. Și, cînd se așteptau mai puțin, moș Tănase hotărî:

— Veniți după mine. Să bagi de seamă pe unde calci, mă, Tărtăcuță!

Olmazu strîmbă din nas. Știa că lui îi fusese adresată vorba, și mai știa ce înseamnă «tărtăcuță».

111

Curios, din clipa aceea, nu-i mai întrebă nimic. Se îndreptă spre moară, pătrunse în încăperea sub care se afla intrarea în tunel, îi făcu semn lui Niculae Milandru să-l ajute să salte capacul, coborî treptele, împinse scîndurile într-o parte și dînd foc fitilului unui felinar luat anume de la herghelie, se grăbi să pătrundă în întunericul zgîriat de flacăra gălbuie. Făcu un alt semn cu mîna, ca și cînd ar fi cărat ceva de undeva din spate și toți înțeleseseră că trebuie să-l urmeze. Strecurîndu-se pînă în preajma lui, Olmazu pricepu abia acum de ce jumătatea sticlei felinarului era afumată dinadins.

— Cam pe unde e, Marine?

— Ceva mai încolo.

«Aha, gîndi Vasile. E nepotu-său. Numai pe el îl cercetează. Noi, ăștialalți, parcă nici n-am fi.»

— Trecut de răsuflătoare?

— Care răsuflătoare?...

— Cum, n-o știi? se minună bătrînul. Și tot el: adică, ce să mai zic de tine. Cum n-am dat eu peste ascunzătoare...

Tănase Onosa călca îndesat, folosind un umblet simplu, de parcă s-ar fi aflat acasă și ar fi trecut dintr-o odaie într-alta. Olmazu își legă gîndurile cu nod strîns. «Ehei, Marine, stră-străbunică-tău, a mai umblat pe drumul ăsta, ascultă-mă pe mine. Nu-l vezi cum ne îndeamnă?...» Din precauție, Mitică Buică rămăsese afară. Nimeni nu-i descoperise lipsa.

— Tot mai avem?

— Puțin...

Răspunsul pluti cîtva timp în întuneric și întunericul luă parcă forma celui care vorbise. Curînd ajunseră. În fața cufărului moș Tănase dădu flacăra ceva mai mare și în lumina ei își mută privirea de la unul la celălalt, pînă îi isprăvi pe toți. Făcuseră cerc în jurul lui, așa că nu-i fu tocmai greu să-i cerceteze. Niculae Milandru îl privea și el, atent și încordat.

— Ia dă pila aia, Milandrule, să nu ne apuce noaptea sub pămînt. Se așeză într-un genunchi și începu să frece cu sîrguință și în același loc, veriga primului lacăt. Modavu își aprinsese lanterna și bătrînul făcu cîteva mișcări cu capul în semn de încuviințare. Vasile Olmazu încerca în acele clipe cea de a doua deziluzie. «N-am făcut nimic...» mormăi el, retrăgîndu-se ceva mai într-o parte. Să-l vadă pe adevăratul Tănase Onosa față în față cu lada și el să folosească numai o sărmană de pilă? Era ceva de necrezut. El îl bănuia stăpîn pe niște vorbe care ar fi făcut să sară din ferecături încuietorile cufărului, ori dacă nu, măcar să fi avut și el cîteva fire din «iarba fiarelor». Și cînd colo... După o vreme veriga primului lacăt trosni, și omul se mută la cel de al doilea, schimbînd partea cu care frecase și genunchiul pe care se sprijinise. Isprăvindu-și munca făcu același semn ca la intrare, și Niculae Milandru se apropie să-l ajute să ridice capacul. Vasile Olmazu se mai dădu cu încă doi pași îndărăt. «Cine știe ce balaur scoate capul!...» Știa din vorbe că de obicei, comorile sînt date în seama unor jivine pe care nu ai prilejul să le întîlnești pe pămînt și o dată cu tema, curiozitatea de a afla ce ascunde cufărul acela cu ferecături, puse stăpînire pe sufletul său.

112

«Măcar să fi avut un topor la îndemînă. L-aș fi apărat pe moș Tănase și nu i-aș fi cerut decît să nu-mi mai zică niciodată, «tărtăcuță»... «Capacul se înălțase cu zgomot de fierărie mîncată de rugină. Niculae Milandru ridică lumina felinarului și bătrînul se apleacă să cerceteze ce se află înăuntru. După un timp, se întoarse cu fața spre ei și nu spuse decît:

— Bănuiam eu...

(Va urma)

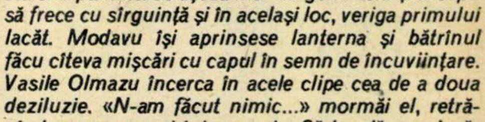

Desene de VASILE OLAC

ÎMPOTRIVA CELOR „3S”

CĂLIREA

Lecțiile de înviorare, pe care am început să le publicăm sub acest titlu în numărul trecut al revistei noastre, vor fi și mai eficiente dacă veți completa exercițiile propuse, cu călirea. Iată de ce, în loc de lecția a 2-a, vă vom vorbi despre modul în care puteți să vă fortificați organismul cu ajutorul factorilor naturali apă, aer și soare.

Apa, folosită cum trebuie, contribuie la activizarea circulației singelui, la mărirea capacității de efort a mușchilor, la înviorarea întregului organism. Există mai multe procedee: fie frecarea corpului cu un prosop umed, fie dușul, fie înotul, fie pur și simplu turnarea apei pe corp în așa fel încît să se scurgă pe toată suprafața lui. Temperatura apei — factor esențial — trebuie să fie la începutul activității de călire de 24 sau 26 grade. La 3—4 zile se scade temperatura apei cu 1 grad, ajungîndu-se în final la folosirea zilnică a apei cu o temperatură de 16—17 grade. De asemenea, pot fi folosite și băile sau dușurile fierbinți (pînă la 40 grade), alternate cu cele reci. Atenție însă, acestea nu trebuie să dureze mai mult de 1—3 minute.

Cel mai potrivit moment pentru călirea cu apă este dimineața, după exercițiile de înviorare, timp de 1—3 minute. Imediat după folosirea apei, corpul se va șterge apăsat cu un prosop uscat, apoi se va face un ușor masaj.

Pentru călirea cu ajutorul aerului există numeroase procedee. Vă recomandăm băile de aer reci (de la 0 la 14 grade), călduțe (de la 14 la 20 grade), calde (de la 20 la 30 grade). Expunerea corpului (în costum de baie) la aer trebuie să respecte cu strictețe un anumit dozaj. Astfel, se recomandă, pe cît posibil, să nu începeți călirea cu un aer prea rece sau prea fierbinte, ci cu unul la o temperatură moderată, de unde treptat, puteți ajunge să faceți băi de aer la temperaturi sub zero grade. Băile de aer e bine să fie începute primăvara sau vara). Tot treptat se va mari și timpul de expunere, de la 1—2 pînă la 10 minute, expuneri completate cu ușoare mișcări. În cazul aerului rece, cînd apare senzația de frig, activitatea se întrerupe pentru ziua aceea, dar e continuată a doua zi.

Băile de soare, la fel ca și cele de apă și aer, trebuie să respecte și ele anumite reguli. Astfel, cea mai potrivită perioadă pentru aceste «băi» se află între orele 6 și 9, cînd beneficiați de ultraviolete. Expuneți corpul la soare pe toate părțile, începînd cu 2—4 minute și ajungînd, treptat, la 10—15 minute.

prof. CONSTANTIN BUȘU

EXPEDIȚIILE CUTEZĂTORII

● Echipajul «TEMERARII», organizat sub egida Casei Pionierilor din Pașcani, ne scrie că va escalada masivul lanț al Munților Rodnei pentru a strînge o serie de date geografice și istorice. Le sugerăm «TEMERARILOR» să cerceteze îndeaproape încîntătoarea VALE A VIȘEULUI — calea Dăscălecatului Moldovei.

● Un număr de 30 de echipaje și-au ales ca obiectiv cercetarea peșterilor din diferite regiuni carstice ale României. Este de remarcat faptul că numai un singur echipaj — «E.10» — de la Liceul din Grădinari (jud. Caraș-Severin) și-a îndrumat cercetările spre cea mai interesantă regiune carstică din țara noastră **CHEILE CARAȘULUI.** Menghina munților Anina strînge apele Carașului și nu le lasă din încleștarea lor decît după o cale de peste 17 km. Pe această distanță apele rîului spintecă adînc calcarele și formează **24 DE PEȘTERI** de o frumusețe sălbatică, rar întîlnită în cuprinsul altor chei din țară.

● CEL MAI «TÎNĂR» ECHIPAJ «Rîndunica 2» **(media: 11,5 ani) format din elevi ai Școlii generale nr. 1 din Pitești, și-a propus și** cel mai complex program. **După ce vor străbate vreme de cinci zile Carpții Meridionali, zonă în care cutezătorii piteșteni vor studia relieful carstic, ei vor petrece opt zile în Delta Dunării unde își propun o serie de cercetări cu caracter geografic general.**

● **«Fereastra»** — Liceul din Lugoj — **CEL MAI «BĂTRÎN» ECHIPAJ** (media: 14,8 ani) — va încheia în ziua de 5 septembrie coloana celor mai bine de 300 de expediții, în Valea Sîmbetei din Munții Făgărașului. Sfătuim acest temerar echipaj — care, de bună seamă, și-a ales acest nume în cinstea **«Ferestrei zmeului»** pe care și-a propus să o străbată — ca atunci cînd vor coborî de pe Viștea și Moldoveanu, să cerceteze și reciful metamorfozat ce-l constituie Piatra Caprelor...

AUREL LECCA

La Mărișel, în Apuseni, șahul se joacă și la... iarbă ve

● FOTBALISTELE

Vă mai amintiți de «*Invincibilele?*» De cele 11 fotbaliste din clasa a VI-a de la Școala generală din Comlașul Mare, județul Timiș, despre care, sub titlul de mai sus, am publicat o însemnare într-unul din numerele trecute ale revistei noastre? Pe-atunci, dumnealor, după ce «bătuseră» toate echipele de fete ale claselor, ba și selecționata școlii, nemaiavînd cu cine să-și măsoare forțele, strigau cît puteau: «Dați-ne un adversar!».

Ei bine, «*Cupa Cutezătorii*» *la fotbal* le-a oferit nu numai adversari, ci și posibilitatea afirmării la nivel republican. Fără să țină seama de «greutățile» pe care le fac organizatorilor acestei competiții (cărora nici prin minte nu le trecuse că vor participa la ea și fete), încă din primele zile de vacanță ele s-au înscris în concurs. Și de-atunci ne «bombardează» continuu cu foile de arbitraj ale numeroaselor meciuri susținute, și-n marea lor majoritate cîștigate. Atît de multe victorii, încît în momentul de față formația acestor mici fotbaliste («F.C. Venus») a acumulat 87 puncte, situîndu-se înaintea multor echipe de băieți. Și cum primăvara nu vine niciodată numai cu o singură floare, a mai apărut în competiție încă o echipă de fete — «Învingătorii» — din Ciumeghiu-Bihor, și ea pusă pe fapte mari (20 puncte pînă în prezent).

Așadar, la întrebarea pe care ne-o puneam cu cîtva timp în urmă (Oare vom fi nevoiți să facem și-un clasament al fetelor în Cupa «Cutezătorii» la fotbal?), cele două echipe de fete ne-am obligat să răspundem afirmativ, cu un categoric DA, dovedindu-ne că fotbalul poate să fie practicat și de ele, nu numai de băieți.

C. DIACONU

«Invincibilele» (echipament de culoare închisă) în plin atac.

CUTEZĂTORII
SERVICE!

RADIOAMATORI

Zena Grama Gabriel, Brad, str. 1 Iunie, județul Hunedoara: oferă un tranzistor de putere EFT 125, ori unul 351 sau o lampă 1S 4 T la baterie în schimbul unei bare de ferită de la receptoare; lungimea ei să fie cel puțin de 15 cm, iar diametrul între 8–10 mm.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

IUBITORI AI MUZICII

Nicolae Baboi, clasa a VI-a, satul Dîmbroca, comuna Săgeata, județul Buzău; **Anișoara Balan,** clasa a VII-a, comuna Rediu, str. Floreasca, județul Neamț; **Marioara Niță,** clasa a VII-a, satul Găușani, comuna Ungheni, județul Argeș; **Rodica Adriana Buburuz** (14 ani), Cluj, str. Augustin Bunea nr. 24.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ÎȘI CAUTĂ PRIETENII

Rodica Sachelias, Fetești, str. Călărași nr. 317, județul Ialomița: așteaptă vești de la prietena ei **Mihaela Angelescu,** care s-a mutat în județul Galați; **Victoria Petrea,** clasa a VII-a, satul Zoița, comuna Ziduri, județul Buzău: dorește să-și regăsească prietena,pe nume **Florica Mereanu,** care locuiește în București.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

ȘAH PRIN CORESPONDENȚĂ

Aurelia Șodolescu, clasa a VII-a, București, str. Virgil Pleșoianu, nr. 114, sector 8; **Mariana Stănescu,** București, str. Cireșoaia nr. 102, sector 8; **Tinca Mardare,** Sălceni, comuna Tutova, județul Vaslui; **Constantin Bătăiosu,** clasa a V-a, satul Peșteana-Jiu, comuna Bălteni, județul Olt; **Marinel Șpan,** comuna Ardusat nr. 323, județul Maramureș; **Traian Strainescu,** clasa a VI-a, comuna Lăpusnicel, str. 23 August nr. 59, județul Caraș-Severin.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

CULEGĂTORI DE FOLCLOR

Marina Ștefania, comuna Dragomirești, str. Florești nr. 361, județul Dîmbovița: colecționează cusături pe pînză cu motive naționale; **Adriana Lupașcu** (12 ani), Galați, str. Republicii nr. 3, bloc P–9, etaj 2, ap. 15: în afară de cusături pe pînză, mai colecționează și timbre (are peste 500 bucăți fără dubluri); **Maricica Cristofan** și **Lenuța Spinache,** eleve în clasa a VII-a, Vădeni, comuna Corodinești, județul Galați, colecționează strigături, ghicitori, legende din folclorul nostru.

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

DOREȘTE SĂ CORESPONDEZE

Marian N. Turcu, comuna Ulmu, județul Brăila, Of.p. Ulmu dorește să corespondeze cu fete și băieți din întreaga țară.

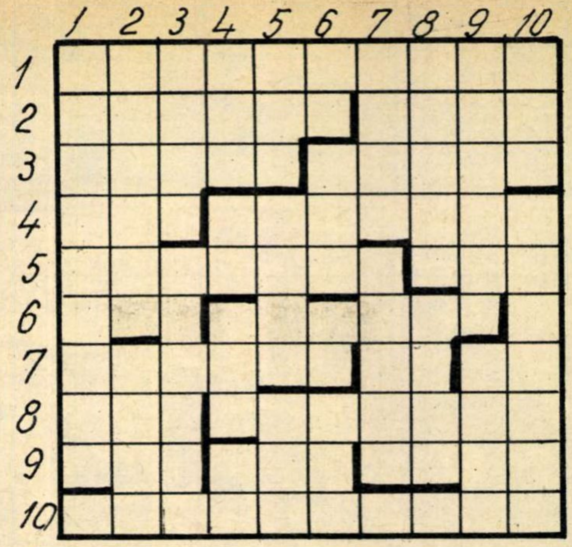

O vară fierbinte

ORIZONTAL: *1. Înaintează ritmic în apă. 2. Scriitor ceh, autor al unor «Arabescuri». A pictat pînza «La scăldat». 3. Avid de iaurt ca urmare a unei băi de soare abuzive! Scăldătoare ad-hoc pentru autorul «Amintirilor din copilărie». 4. Mic fluviu de coastă și orășel în Japonia. Teren unde se fac băi de soare. 5. Autorul pînzelor «Marea Neagră la Tuzla» și «Luminiș în pădure». Atmosferă (abr.). 6.Minunat punct turistic și lac vulcanic în apropiere de Tușnad. A te răcori sub duș. 7. Dă friguri și-n luna lui cuptor. În duo! Unsoare. 8. Divinitate marină la vechii greci. Răcoritoare universală (2 cuv.). 9. Soare-răsare. Nașterea Afroditei, din spuma mării, de pildă... Vechi locuitor al Italiei. 10. Indicator al zonei permise pentru înot.*

VERTICAL: *1. Febră și dureri de cap ca urmare a unei șederi prelungite în bătaia soarelui. 2. Zeul Mării la romani. Comună în U.R.S.S. pe țărmul Mării Baltice. 3. Mamaia «perla» Mării Negre. A vîsli. 4. Proeminență. Săndulescu Horia. A te așeza la plajă. La intrarea și ieșirea dintr-un port maritim! 5. Comună în Franța. Își petrece vara la munte (dim.). Diminutiv feminin. 6. În tabără. Port în U.R.S.S. la M. Ohotsk. Repere! Oază în Kuweit. 7. Zonă răcoroasă în plin deșert. Pavăză suspendată în calea razelor dogoritoare ale soarelui și eventuală sursă de precipitații (pl.). 8. Refugiu estival în Bărăgan. M. Eminescu. 9. Arși de soare mai serios (fig.). Victimă înaripată a neascultării și a soarelui (mit.). 10. Moluște gasteropode. Pavăză anticaniculară.*

AXIOTI TEODOR

CUPA «CUTEZĂTORII» LA FOTBAL

1.	«SPORT PIONIERESC»-Șerbeni, Mureș	216	puncte
2.	«PANDURII»-Călina, Bărbuceni, Vîlcea	161	,,
3.	«VIITORUL»-Bujoru, Teleorman	156	,,
4.	«VICTORIA»-Brazi, Prahova	153	,,
5.	«FLAMURA PIONIEREASCĂ»-Budești, Ilfov	152	,,
6.	«VIITORUL-Cungrea, Olt	148	,,
7.	«F.C. URANUS»-Bezdead, Dîmbovița	143	,,
8.	«VOINȚA»-Chiheriu de Jos, Mureș	133	,,
9	«A.S. SILITORUL» Bolintin Deal, Ilfov	124	,,
10.	«SPERANȚA»-Săvîrșin, Arad	118	,,
11.	«UNIREA»-Văleni, Dîmbovița	108	,,
12.	«VOINȚA»-Pîrșani, Dolj	102	,,
13.	«ȘOIMII»-Cășeiu, Cluj	98	,,
14.	«AVÎNTUL»-Nichiteni Coțușca, Botoșani	95	,,
15.	«SPERANȚA»-Ciolănești, Teleorman	82	,,
16.	«SPORTING»-Vințul de Jos, Alba	80	,,
17.	«RACHETA»-Bezdead, Dîmbovița	76	,,
18.	«SPORTUL»-SPORTUL, Bogdănești, Bacău	74	,,
19–22.	«FLAMURA»-Săldăbagiu-Balc, Bihor	67	,,
19–22.	«SPICUL»-Izvorul, Gogoșari, Ilfov	67	,,
19–22.	«SPERANȚA»-Valea Dragului, Ilfov	67	,,
19–22.	«ÎNDRĂZNEȚII»-Călina, Prundeni, Vîlcea	67	,,
23.	«PARTIZANI»-Izvoarele, Ilfov	65	,,
	FETE		
	«F.C. VENUS»-Comlașul Mare, Timiș	87	,,
	«ÎNVINGĂTORII» Ciumeghiu, Bihor	24	,,
	«UNIREA» Văleni, Dîmbovița	12	,,
	«ȘCOALA GENERALĂ» Ciumeghiu, Bihor	4	,,

(Urmare din pag. a 3-a)

înființat doar de cîteva luni de către pasionatul profesor Radu Gavriliu, sau automobilul teleghidat prin raze luminoase, lucrare de mare precizie executată de Vladimir Talpeș din Galați?

Original este și panoul electric pentru studierea elementelor chimice din sistemul periodic al elementelor. Particularitatea sa constă în primul rînd în aceea că legăturile tradiționale cunoscute din tabloul lui Mendeleev se fac electronic de la un pupitru de comandă.

SITUAȚIA PE ȚARĂ A CONCURSULUI MINITEHNICUS ediția a IV-a

- *9 669 de participanți în 1971, față de 6 720 în 1970*
- *În anul 1971, numărul de fete participante la concurs a fost de 1862.*
- *În cele peste 50 de expoziții județene și ale municipiului București au fost expuse, în 1971, 6 416 lucrări,față de cele 3 861 din anul 1970.*
- *La ediția 1971, 1 788 de lucrări au fost construite la sate și 4 628 la oraș.*

DESTINATARII TROFEELOR

Trofeul «**RACHETA CUTEZĂTORILOR**», județul HUNEDOARA

Trofeul «**RACHETA SATELOR**», județul ILFOV

Diploma specială «**RACHETA FETELOR**», județul CONSTANȚA

Citiți amănunte în «Racheta cutezătorilor» nr. 8 (august 1971)

MEDALIILE DE AUR ACORDATE DE CĂTRE JURIU

ALBA 7
ARAD 5
ARGEȘ 6
BACĂU 5
BIHOR 6
BISTRIȚA NĂSĂUD 4
BOTOȘANI 5
BRĂILA 11
BRAȘOV 31
BUZĂU 4
CARAȘ SEVERIN 2
CLUJ 5
CONSTANȚA 12
COVASNA 4
DÎMBOVIȚA 7
DOLJ 7
GALAȚI 16
GORJ 4
HARGHITA 4
HUNEDOARA 26
IALOMIȚA 6
IAȘI 10
ILFOV 12
MARAMUREȘ 6
MEHEDINȚI 17
MUREȘ 16
NEAMȚ 11
OLT 15
PRAHOVA 7
SĂLAJ 9
SATU MARE 8
SIBIU 8
SUCEAVA 7
TELEORMAN 5
TIMIȘ 6
TULCEA 10
VASLUI 8
VÎLCEA 19
VRANCEA 13
MUNIC. BUCUREȘTI 24

Repartizarea medaliilor s-a făcut în funcție de numărul de lucrări existente în expozițiile județene și ale municipiului București la actuala ediție a concursului.

ȘOIMII carpaților

27

CETĂȚI DIN ORĂȘEL, CODRUȚ AJUNGE ÎN TURNUL PRIMĂRIEI UNDE, REDUCÎND LA TĂCERE SENTINELA HITLERISTĂ, ÎI ÎMBRACĂ HAINELE ȘI AȘTEAPTĂ CA ȘI TOVARĂȘII SĂI, RĂMAȘI ÎN AFARĂ, SĂ SE STRECOARE ÎN TURN, UNDE VOR OCUPA POZIȚII DE TRAGERE ASUPRA COMANDAMENTULUI HITLERIST.

Scenariu : PETRE GHELMEZ

Desene: OFELIA DUMITRESCU

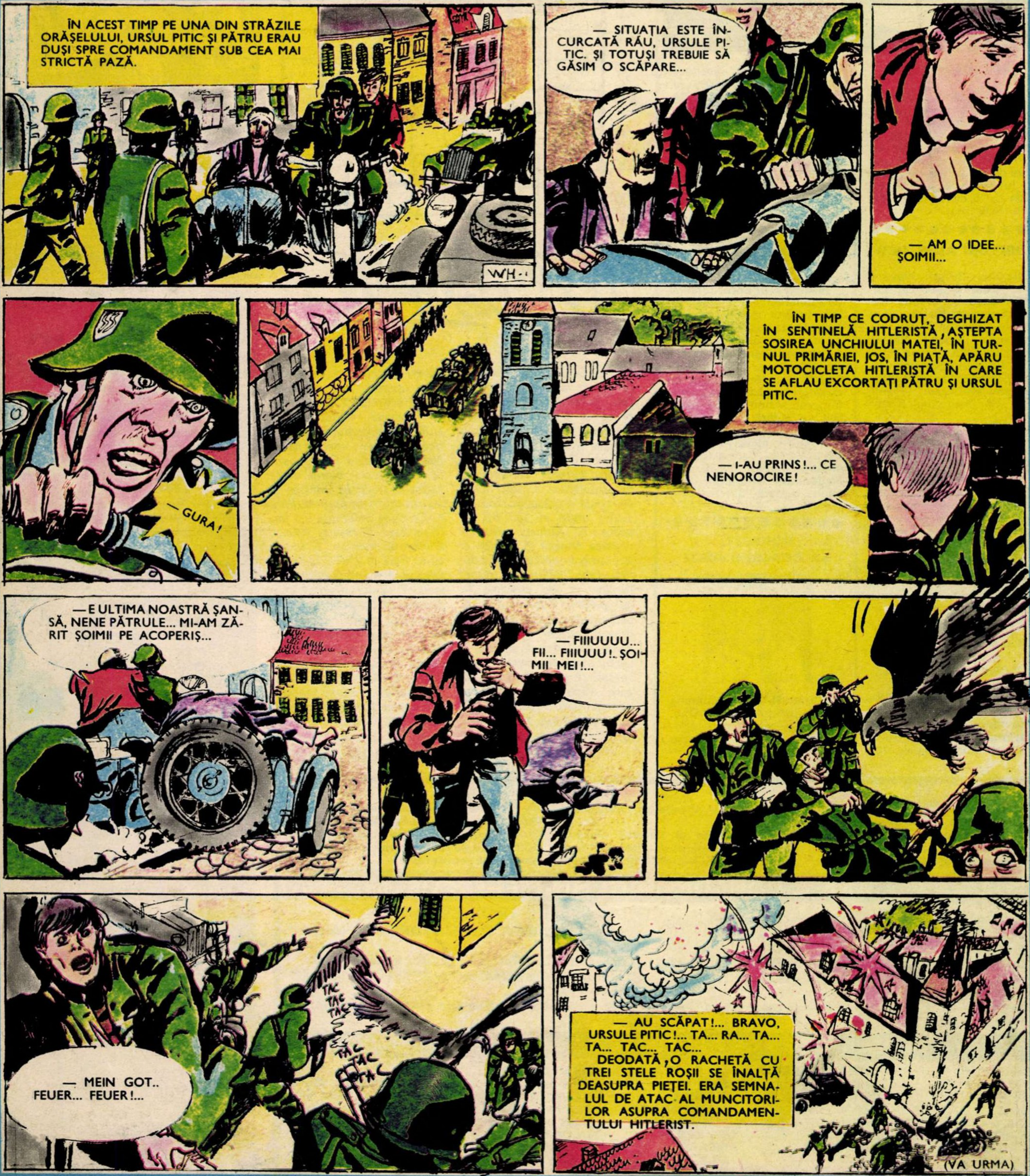
ÎN ACEST TIMP PE UNA DIN STRĂZILE ORĂȘELULUI, URSUL PITIC ȘI PĂTRU ERAU DUȘI SPRE COMANDAMENT SUB CEA MAI STRICTĂ PAZĂ.
WH-
— SITUAȚIA ESTE ÎNCURCATĂ RĂU, URSULE PITIC. ȘI TOTUȘI TREBUIE SĂ GĂSIM O SCĂPARE...
— AM O IDEE... ȘOIMII...
— GURA!
ÎN TIMP CE CODRUȚ, DEGHIZAT ÎN SENTINELĂ HITLERISTĂ, AȘTEPTA SOSIREA UNCHIULUI MATEI, ÎN TURNUL PRIMĂRIEI, JOS, ÎN PIAȚĂ, APĂRU MOTOCICLETA HITLERISTĂ ÎN CARE SE AFLAU EXCORTAȚI PĂTRU ȘI URSUL PITIC.
— I-AU PRINS!... CE NENOROCIRE!
— E ULTIMA NOASTRĂ ȘANSĂ, NENE PĂTRULE... MI-AM ZĂRIT ȘOIMII PE ACOPERIȘ...
— FIIIUUUU... FII... FIIIUUU!.. ȘOIMII MEI!...
— MEIN GOT.. FEUER... FEUER!...
TAC TAC TAC
TAC TAC TAC
— AU SCĂPAT!... BRAVO, URSULE PITIC!... TA... RA... TA... TA... TAC... TAC...
DEODATĂ, O RACHETĂ CU TREI STELE ROȘII SE ÎNALȚĂ DEASUPRA PIEȚEI. ERA SEMNALUL DE ATAC AL MUNCITORILOR ASUPRA COMANDAMENTULUI HITLERIST.
(VA URMA)

Cutezătorii

Redactor șef: Mihai Negulescu; Redactor șef adjunct: Ovidiu Zotta; Secretar general de redacție: Ioan Donca. Adresa redacției: București, Piața Scînteii nr. 1. Căsuța poștală 4132. Tel. 17 60 10.
Redactor artistic: Vintilă Mihăescu; Tehnoredactor: Lucia Sicomaș.

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.

108

Cutezătorii

32

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 12 AUGUST 1971,
ANUL V (203),
16 pagini, 1 leu

În acest număr:

- CONSTELAȚIA PIONIERIEI PREZINTĂ „Județul Harghita"
- UN SAVANT DESPRE MISTERIOSUL EFECT „G"
- COLEGI DE PESTE HOTARE, PARTICIPANȚI LA CEA DE A XV-a EDIȚIE ATETRATLONULUI INTERNAȚIONAL AL PRIETENIEI.

SOLIVE
SOLIVE
SOLIVE

Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

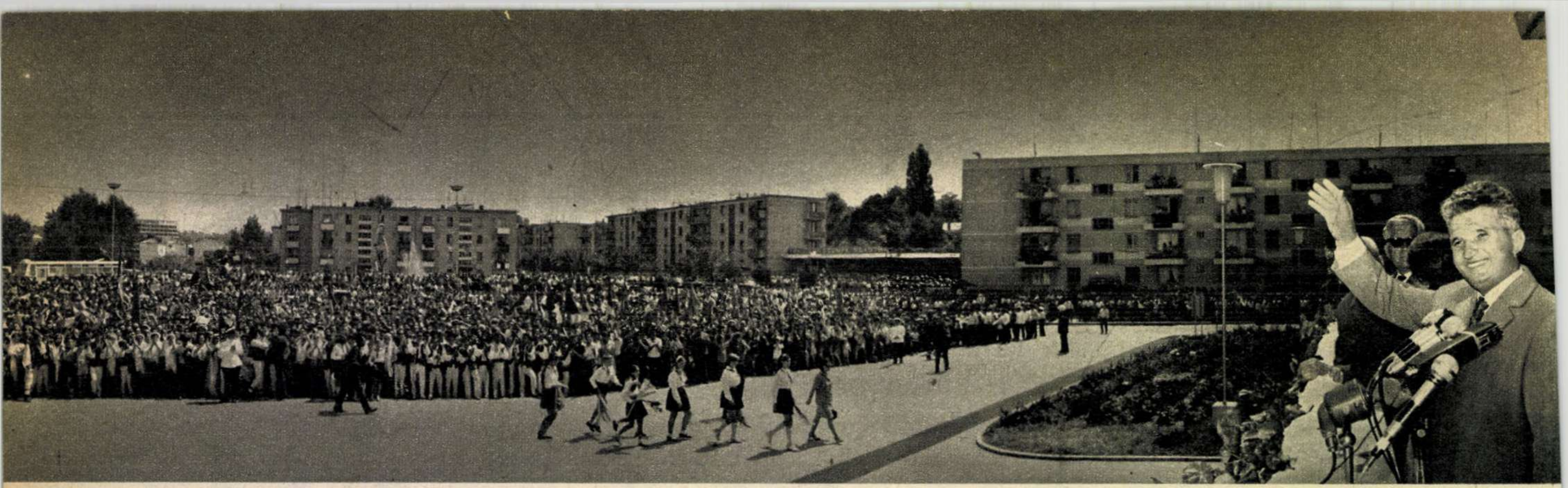

ACTUALITĂȚI «CUTEZĂTORII»

ÎN SUITA ACȚIUNILOR DE LUCRU PE TEREN, FAPT OBIȘNUIT ÎN ACTIVITATEA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI, MIERCURI, 4 AUGUST A.C., TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, ÎMPREUNĂ CU ALȚI CONDUCĂTORI DE PARTID ȘI DE STAT A FĂCUT O VIZITĂ ÎN STAȚIUNILE TURISTICE DIN ZONA MANGALIA NORD. CU ACEST PRILEJ A FOST ANALIZAT STADIUL DE ÎNFĂPTUIRE A PLANURILOR PRIVIND AMENAJAREA LITORALULUI MĂRII NEGRE ÎN PERIMETRUL SATURN — VENUS — JUPITER — NEPTUN.

JOI, 5 AUGUST, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A FOST OASPETELE MUNICIPIULUI TULCEA, UNUL DIN IMPORTANTELE ORAȘE-PORTURI DUNĂRENE ALE ȚĂRII.

DUPĂ CE AU FOST VIZITATE IMPORTANTE OBIECTIVE INDUSTRIALE ALE MUNICIPIULUI, ÎN IMENSA PIAȚĂ DIN FAȚA CASEI DE CULTURĂ A SINDICATELOR A AVUT LOC UN ÎNSUFLEȚITOR MITING AL OAMENILOR MUNCII DIN MUNICIPIUL ȘI JUDEȚUL TULCEA, CARE I-AU PRIMIT PE OASPEȚI CU VII ȘI ÎNDELUNGI APLAUZE, CU OVAȚII PENTRU PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, PENTRU CONDUCEREA SA, ÎN FRUNTE CU TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU.

ÎN FOTOGRAFIE: ASPECT DE LA MITINGUL OAMENILOR MUNCII DIN MUNICIPIUL ȘI JUDEȚUL TULCEA, UNDE SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI A ȚINUT O CUVÎNTARE.

Hărnicie pionierească

Zilele acestea, la redacția noastră sosesc neîntrerupt scrisori trimise de copii din cele mai diferite colțuri ale țării. Rîndurile primite sînt străbătute de bucuria vacanței, de satisfacțiile pe care le oferă hărnicia, de entuziasmul cu care ei răspund îndemnurilor Consiliului Național al Organizației Pionierilor.

Dragă redacție, începe o scrisoare primită la redacție, fotografia trimisă de noi înfățișează doar cîteva dintre cele mai active pioniere din detașamentele claselor a IV-a A și a IV-a B care, în timpul vacanței de vară, au participat la amenajarea bazei sportive din curtea școlii, la culesul roșiilor pe terenul experimental, la culesul fructelor, al plantelor medicinale. Am început și pregătirile în vederea serbării pe care o vom prezenta la Căminul cultural în cinstea zilei de 23 August. Am repetat cîntecele patriotice învățate în timpul anului, am învățat cîntecul «E zi de august», poeziile «Partidului», «Augustul de aur», «23 August», «Patria mea» etc.

Colectivul de conducere al unității de pionieri, Bechet, jud. Dolj

Prin telefon, de la *Consiliul județean al Pionierilor Galați* aflăm: «În întreg județul, pionierii și școlarii răspund Chemării Consiliului Național al Organizației Pionierilor, se dovedesc harnici, plini de inițiativă. Așa, de pildă, copiii Școlii generale nr. 1 din *comuna Fîrțănești* s-au constituit în echipe de 7—10 copii care ajută la repararea școlii, la construirea unui laborator. Micii tehnicieni au făcut un gard de sîrmă de 400 m cu care au înconjurat lotul școlar.»

«**Pînă acum,** pionierii noștri, ni se comunică din *județul Botoșani*, au strîns 5 000 kg plante medicinale, au curățat 400 ha de islaz, au ajutat la întreținerea culturilor de pe o suprafață de 1 500 ha, au amenajat 40 baze sportive. Acțiunile sînt în plină desfășurare!»

Transmite corespondentul nostru special *Ion Petrescu din orașul Timișoara:* «Sîntem în plină vacanță. Cei care n-am plecat încă din localitate, sau care deja ne-am întors din tabere, nu ne plictisim de fel. Acțiunea «Delfin '71», concursul «Vacanța în impresii și imagini» (concurs de artă plastică, foto, cineclub, jurnale de vacanță, întrecerea micilor pescari și atîtea alte acțiuni distractive ne umplu zilele de bucurie. Dar emoțiile cele mai mari le avem acum, la finalizarea concursului «Pentru cea mai frumoasă și complexă bază sportivă». Nu-i simplu să te întreci cu școlile din întreg județul!»

RĂSPUND CHEMĂRII!

• SĂ FACEM DIN ULTIMA SĂPTĂMÎNĂ A VACANȚEI O SĂPTĂMÎNĂ A MUNCII PUSE ÎN SLUJBA PATRIEI!
• SĂ CEREM CONDUCERILOR DE ȘCOLI SĂ NE ÎNCREDINȚEZE NOUĂ SARCINA PREGĂTIRII GOSPODĂREȘTI A LOCALURILOR ÎN VEDEREA DESCHIDERII NOULUI AN ȘCOLAR!

(DIN CHEMAREA ȘCOLII GENERALE NR. 56, BUCUREȘTI)

Au trecut doar cîteva zile de cînd a fost lansată Chemarea pionierilor de la Școala generală nr. 56 din București. La redacție au și început să sosească numeroase răspunsuri din București, din întreaga țară. Reproducem cîteva dintre acestea:

«Vom fi prezenți la școală, așa cum ne-ați chemat, cu o săptămînă mai devreme! Vom fi mereu harnici și ne veți găsi la lucru, pe baza sportivă, la înfrumusețarea locului nostru de recreere. Vom fi prezenți la Camera pionierilor, la Muzeul școlii, locuri cărora vrem să le dăm un plus de frumusețe».

Pionierii Școlii generale nr. 5, București

«Noi vom începe munca prin ornarea sălilor de clasă și a coridoarelor. În același timp, grupuri de copii vor lucra în laboratoare pregătind tot materialul didactic necesar începerii orelor de fizică, științe naturale, chimie, geografie. Cei mai buni soliști, dansatori și recitatori vor fi pe scenă pregătind programul festiv pentru deschiderea noului an școlar».

Unitatea de pionieri a Școlii generale nr. 87, București

«Răspunzînd chemării pionierilor bucureșteni, noi, pionierii unității *Școlii generale nr. 5 din Tîrgu Mureș* răspundem cu bucurie și entuziasm: «Prezent!» Pînă acum am ajutat la pavarea curții școlii cu dale de beton, la amenajarea bazei sportive, la diferite acțiuni patriotice organizate în municipiul nostru. Considerăm însă că inițiativa pionierilor bucureșteni este binevenită, de aceea, pionierii unității au hotărît să facă din ultima săptămînă a vacanței o săptămînă a muncii. Vom avea grijă ca sălile de clasă, laboratorul, atelierele, sala de gimnastică să strălucească de curățenie, totul să fie pregătit pentru sărbătoarea începutului anului școlar.

Președinte de unitate,
Elena Bompa

Ca urmare a Chemării adresate tuturor pionierilor și școlarilor țării de către unitatea de pionieri a Școlii generale nr. 56 din București, pionierii Școlii generale nr. 4 din municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, județul Bacău, își iau următorul angajament:

- *Să împodobim și să pregătim sălile de clasă, laboratorul de fizică și chimie, atelierul și întreaga școală pentru primele ore de curs în noul an de învățămînt 1971—1972.*
- *Să pregătim grădina și lotul din jurul școlii, să reamenajăm terenul de sport, de joacă al școlii.*

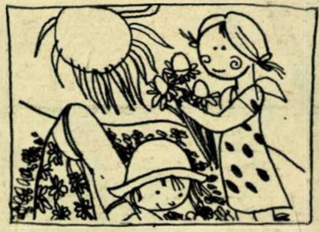

- *Să facem o primire frumoasă și călduroasă celor mai mici colegi din școală.*
- *Împreună cu conducerea școlii, cu profesorii să recondiționăm și să îmbogățim materialul didactic.*
- *Vom participa în ultima săptămînă a vacanței cu întreaga școală la strînsul recoltei în cooperative agricole de producție apropiate.*

TREBUIE SĂ DEZVOLTĂM LA TINERETUL NOSTRU DRAGOSTEA FAȚĂ DE MUNCĂ. FIECARE SĂ ÎNȚELEAGĂ CĂ ÎN ORICE DOMENIU DE ACTIVITATE ESTE NECESAR SĂ-ȘI ADUCĂ CONTRIBUȚIA LA DEZVOLTAREA SOCIETĂȚII NOASTRE.

NICOLAE CEAUȘESCU

Tudor Militaru — un grijuliu «frate mai mare».

Spice de aur la Comana

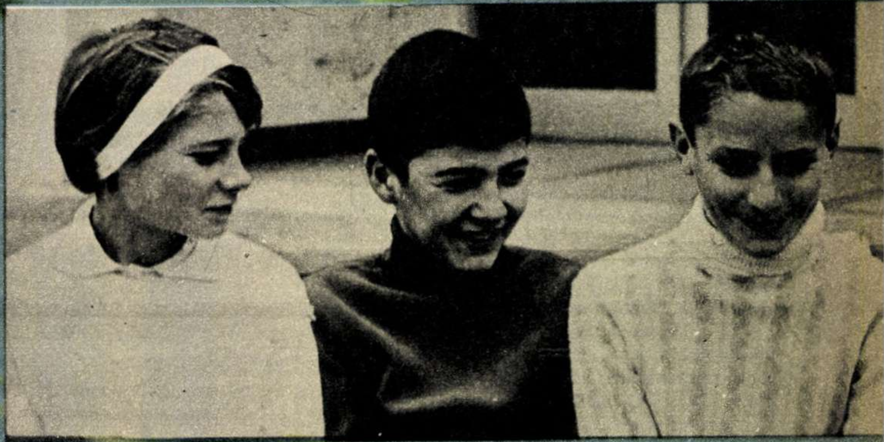

Cîte n-ai de povestit în vacanță?

Așa cum era de așteptat, pe cunoscutul președinte al cooperativei agricole de producție Comana, **Nicolae HUDIȚEANU** *nu puteam să-l găsesc, în acea dimineață de vară, decît între oameni, la cîmp. Deși foarte ocupat, a acceptat să stăm puțin de vorbă auzind că mă interesează în special copiii.*

Nicolae Hudițeanu, Erou al Muncii Socialiste.

— Ce părere aveți, faptul că dv. sînteți Erou al Muncii Socialiste, iar părinții lor au obținut numeroase diplome și premii care le atestă hărnicia, îi face și pe copii să se simtă mai... obligați?

— S-ar putea să fie și asta. Sigur sînt însă de un lucru: copiii noștri sînt harnici, săritori. Oriunde mă duc, dau de ei.

— Și... reușesc să facă ceva treabă?

— Extraordinar! Nu în sensul unor lucrări grele, deosebite. Dar dacă ne gîndim că un cooperator, în loc să smulgă buruiana sau să culeagă legume, este liber să efectueze o muncă calificată, să lucreze acolo unde-i nevoie urgentă, se înțelege cît de folositori ne pot fi copiii. Mai sînt, apoi, și lucrări care nu pot suferi amînări: culesul fructelor, al spicelor etc. Într-un cuvînt, pionierii răspund mereu: «prezent»

Copiii erau împrăștiați, cît vedeai cu ochii, pe tarlaua cu in. M-au înconjurat repede, auzind că sînt de la «Cutezătorii», că am de gînd să le fac fotografii. Discuția s-a înfiripat deîndată, replicile nu s-au lăsat așteptate.

— Cum te cheamă?

— Paraschiv Marian, îmi răspunde el ca la școală.

La înălțarea uriașelor stive de paie, o mînă de ajutor s-au grăbit s-o dea și pionierii.

— Cu cine ai venit la cîmp? Ai frați, surori?

— Sînt singur la părinți. Aici, pe cîmp, e mama.

— Și n-ai vrut să rămîi acasă să te joci...

— Îi auzisem pe ceilalți colegi că azi vin aici. Ș-apoi după ce părinții se scoală dimineața și pleacă la lucru, de mine nu se mai prinde somnul. Mă duc să fac tîrguielile pentru casă, apoi merg în curtea cooperativei. Totdeauna mai găsesc și alți copii veniți să dea ajutor.

— Dar joaca, activitățile pionierești?

— Avem destul timp și pentru ele, se grăbește să-mi răspundă Ion Militaru, președintele unității. În primul rînd (și-și îndoaie un deget), aproape toți am fost în tabără, la Dîmbul Morii, aici în județul nostru, Constanța. Apoi (și-și îndoaie al doilea deget), am fost la pădurea Hagieni, unde am strîns și plante medicinale. Am fost (și urmează al treilea deget) în excursie la Constanța. De asemenea, ajutăm la construirea unor noi săli de clasă la școala noastră.

— Dacă ați ști cît de mult ne place pe șantierul de construcție. Cîntăm, ne luăm la întrecere, nici nu știm cînd se duc orele, explică într-o răsuflare Tudor Militaru.

Pe cîmp, la strînsul spicelor, copiii aduc cu ei entuziasmul, veselia care le este caracteristică.

Aceste două prietene, Marcela Buzatu și Carmen Cuciureanu au pasiuni comune: muzica și florile.

— Aș zice că nu prea sînteți cavaleri, le zic în glumă băieților, care mă privesc cu sinceră mirare. Da!... Pînă acum ați vorbit numai voi. Dar fetele?

— Bine, dar tot ce v-am spus se referă și la fete, precizează prompt Dorel Oțeleanu. Ba, chiar am avea de adăugat lucruri în plus. Marcela Buzatu, de exemplu, și-a făcut cea mai frumoasă grădină de flori din sat.

— Și Carmen Cuciureanu este harnică, iar pe deasupra mai cîntă și tare frumos la pian! se aude un alt glas de băiat.

Am stat încă multă vreme de vorbă cu noii și harnicii mei prieteni. M-au invitat să mă reîntorc la toamnă, cînd hambarele vor fi pline cu grîu și porumb, cînd fructele vor fi coapte și cînd ei vor avea și mai multe de povestit despre această vară bogată.

Reportaj de E. MĂNESCU

Președintele unității de pionieri, Ion Militaru, este un foarte harnic «grădinar».

Unitatea de pionieri din Praid întreţine legături strînse de prietenie cu pionierii din Vrancea. An de an, ei îşi fac vizite reciproce.

CONSTELAŢIA PIONIERIEI

JUDEŢUL HARGH

Mureşul, Oltul, Tîrnavele izvorăsc de pe frumoasele meleaguri harghitene, unde oamenii — precum în toate judeţele ţării — muncesc cu entuziasm şi dăruire pentru făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate.

Dar pionierii? Ce face armata de peste douăzeci şi una de mii ai purtătorilor cravatelor roşii? Cu ce se ocupă cele 134 unităţi de pionieri de pe cuprinsul judeţului, de la Odorheiul Secuiesc pînă la munţii Ghimeşului, de la Lacul Roşu pînă la Lacul Sf. Ana? Învaţă, se distrează, se odihnesc, muncesc sîrguincios — ca să-şi exprime astfel recunoştinţa faţă de partidul iubit pentru grija de părinte ce le-o poartă.

În cursul anului, în cele 268 de cercuri tehnice din judeţ peste 3 500 de copii desfăşoară o activitate intensă, realizează tot felul de aparate ingenioase, fac numeroase experienţe interesante.

Micii turişti din Căpîlniţa la cota 1801 metri de pe masivul Harghita.

Cercurile artistice sînt frecventate şi ele de un număr mare de pionieri şi şcolari: aproape două mii cinci sute dintre ei îşi dezvoltă aici aptitudinile şi talentul. Tot atîţia frecventează cercurile sportive şi turistice, iar pentru cunoscătorii acestor meleaguri, unde natura a fost atît de darnică în frumuseţi, unde la tot pasul întîlneşti codrii verzi, păşuni întinse ori piscuri semeţe — acest fapt pare întrutotul firesc. Hocheiştii judeţului Harghita sînt binecunoscuţi în întreaga ţară, hocheiştii copii — mai puţin, dar ei se antrenează asiduu şi-n miez de vară pe patinoarul artificial, pentru a fi la rîndul lor în măsură să ducă mai departe renumele fraţilor lor mai mari. Găsim patinoare foarte bine amenajate şi la sate, cum ar fi, de pildă, cel de la Dăneşti. Dar de ce amintim în aceste zile de caniculă sportul de iarnă cel mai popular? Pentru că în judeţul acesta — unde pentru a caracteriza clima, oamenii de la ţară spun că iarna e rece, iar vara nu e cald — trăiesc foarte mulţi copii hocheişti.

Pionierilor de aici le place cîntecul şi jocul. Aceasta se poate dovedi şi prin cifre, întrucît în cele 734 formaţiuni cultural-artistice activează peste 17 000 de copii, adică mai bine de două treimi din numărul total al pionierilor.

Copiii din judeţul Harghita sînt şi buni «Căutători de comori». Numeroasele muzee şcolare sînt o mărturie elocventă că ei cercetează şi colecţionează cu pasiune obiectele de valoare etnografică, comorile artei populare. În muzeul şcolar din Praid s-au adunat astfel peste 2 000 de obiecte, iar în cel din Sîncrăieni 1 600. Dar nu sînt mult în urma pionierilor de aici nici cei din Lueta, Şimoneşti sau Livezi.

Cu prilejul semicentenarului Partidului Comunist Român, pionierii au avut o însufleţită întîlnire cu tovarăşul Ludovic Fazekas, prim secretar al Comitetului judeţean Harghita al P.C.R.

Vara pionierească e veselă şi în judeţul Harghita. Aproape o mie cinci sute de pionieri au pornit sau vor porni în excursii mari, în care vor face turul ţării, tot atîţia se odihnesc în tabere centrale, iar în cele 14 tabere speciale pe profile de activităţi vor fi prezenţi 114 pionieri harghiteni. Printre munţi, pe malul rîurilor sînt ridicate numeroase oraşele: pionierii judeţului Harghita se bucură de frumuseţile vacanţei în 52 de tabere în corturi. În afară de acestea sînt organizate foarte multe excursii, drumeţii locale.

Distracţia, odihna şi munca se îmbină vara aceasta într-un tot armonios. Pionierii harghiteni răspund prin fapte chemării Consiliului Naţional al Organizaţiei Pionierilor, vrînd să dea dovada dragostei lor de ţară prin munca patriotică pe care o desfăşoară. Vara încă e lungă, dar pînă la sfîrşitul lui iulie pionierii au şi realizat mii de ore de muncă obştească. S-au remarcat îndeosebi cei din Ulieş, Lutiţa, Voşlobeni, Borsec şi Tulgheş. S-au obţinut rezultate apreciabile la culesul plantelor medicinale: în iunie s-au obţinut 480 kg, iar în iulie 1 770 de kg. În judeţ sînt cunoscuţi pentru rezultatele lor bune pionierii şcolii generale nr. 1 din Cristuru Secuiesc, cei din Căpîlniţa şi cei ai Liceului din Dăneşti.

Se ştiu lucruri frumoase şi despre pionierii din Voşlobeni care au muncit cu hărnicie pentru înfrumuseţarea comunei şi au dat o mînă de ajutor la lucrările de construire a complexului comercial. Cei din Ulcani, în schimb, au muncit peste o sută de ore la săpatul cartofilor şi porumbului pe tarlalele cooperativei agricole de producţie. Dacă se va consemna undeva istoricul construcţiei căminului cultural din Tulgheş se va nota cu siguranţă şi ajutorul dat de pionierii comunei la realizarea acestei lucrări, iar pentru că sînt harnici, credem că vom mai auzi şi despre alte activităţi obşteşti desfăşurate de ei. Pionierii Şcolii generale nr. 1 din Cristuru Secuiesc au realizat la rîndul lor peste 3 000 de ore muncă patriotică în sectorul legumicol al cooperativei agricole de producţie, au cules 160 kg de plante medicinale şi au efectuat sute de ore muncă obştească la amenajarea bazei sportive a şcolii.

Din păcate spaţiul nu ne permite să înfăţişăm rezultatele obţinute de pionierii fiecărei şcoli, deşi ar fi încă multe de consemnat, ca de pildă cele 769 kg de plante medicinale şi frunză de alun, culese de pionierii din Căpîlniţa sau straturile de flori plantate şi îngrijite de către cei din Ditrău. Dar, în orice caz se poate spune că şi pionierii din judeţul Harghita au o vară frumoasă, rodnică. Atunci cînd delegaţii lor se vor prezenta la lucrările Conferinţei pe ţară a Organizaţiei, vor putea raporta şi ei că pionierii îşi respectă legămîntul.

ță mai mică. Și mai bine însă, ar fi să întrebuințăm argint. sau chiar aur, dar vă dați seama că asemenea soluții ar fi foarte costisitoare. O soluție complet diferită propune să eliminăm complet conductoarele, transmițînd energia electrică sub forma unor unde așa cum este, de fapt, energia transmisă de posturile de televiziune sau radiodifuziune. Punerea la punct a dispozitivelor laser se înscrie pe această linie, pentru că și lumina este tot o undă electromagnetică, exact de aceeași natură fizică ca și undele emise de posturile de radio sau TV. Vorbind despre transmiterea energiei electrice este corect să spunem energie electromagnetică pentru că în aceste procese energetice intervin atît fenomene electrice cît și magnetice într-un mod inseparabil. Este meritul marelui fizician scoțian James Clerk Maxwell, de a fi stabilit acum un secol, mai exact în jurul anului 1860, natura electromagnetică a luminii, ca și existența undelor electromagnetice în general. Problema transmiterii energiei electromagnetice sub forma unor unde a întrezărit-o, în anul 1910, marele scriitor de anticipație Jules Verne, în romanul «Extraordinarele aventuri ale misiunii Barsac». El vorbește acolo despre vehicule aeriene care utilizează energia undelor electromagnetice, fiind în același timp comandate prin radio «telecomandate», pentru a utiliza un limbaj contemporan.

Astăzi s-au realizat unii pași în această direcție. Astfel putem menționa mici elicoptere care zboară captînd energie de la emițătoare puternice. Sîntem totuși încă departe de a dispune de posibilitatea unei transmisii eficiente de energie pe calea undelor. Dar care este dificultatea? Ca să înțelegem, este necesar să recurgem la o comparație. În cazul transmisiunii prin cablu, energia pleacă de la sursă — centrala electrică — și ajunge exact la destinatarul fixat electric și geometric la cablu. În cazul undelor situația e complet diferită: energia se propagă în toate direcțiile. Este necesar să recurgem la dispozitive speciale spre a ghida energia. Acestea sînt antenele speciale utilizate și în cazul radioreleelor. Pe palatul telefoanelor din București pot fi văzute astfel de antene de mare directivitate. Dar nici acestea nu asigură concentrarea de care avem nevoie în transmiterea energiei la distanță. În studiul antenelor se arată că sistemele care radiază sau care captează energie nu pot fi făcute oricît de directive vrem, decît mărindu-le mult dimensiunile, în comparație cu lungimea de undă întrebuințată. De unde avantajul utilizării unor lungimi de undă cît mai scurte care cer antene directive de dimensiuni mai mici. Lumina ar fi corespunzătoare din punctul de vedere al directivității, dar ea propagîndu-se nu poate fi utilizată la suprafața Pămîntului din două motive. Mai întîi apare curbura Pămîntului, care limitează zonele de deservire și în al doilea rînd, trebuie să ținem cont de faptul că atmosfera este tulbure, iar în ultima vreme este și mai tulbure datorită poluării. Lumina este însă utilă în cazul unei eventuale transmisii de energie în spațiul cosmic. Există de altminteri o propunere ca Luna să devină o mare centrală electrică dotată cu baterii solare, care să capteze energia luminoasă de la Soare și să o transforme în energie electrică care să alimenteze Pămîntul, transmiterea făcîndu-se cu ajutorul unor fascicule de laser. Este o idee îndrăzneață care însă nu s-a transformat într-un proiect tehnic. Transmiterea energiei electrice s-ar face în acest caz sub forma unor unde luminoase, dirijate și recepționate cu reflectoare mari. Amintim utilizarea de reflectoare mari în radioastronomie și în comunicațiile cu sateliți. În Porto Rico, la Arecibo, există un reflector cu diametrul de peste 300 m în timp

ce un reflector pentru recepționarea semnalelor de pe sateliții staționari de telecomunicații au diametrul de 30 m. Cu siguranță însă că mintea omului, care a vădit soluții imaginare pentru atîtea probleme, va rezolva și problema transmiterii la distanță a energiei electromagnetice.

În viitor vom cunoaște sisteme tot mai perfecționate de transmitere a energiei nu numai pe suprafața planetei noastre, dar și în marile spații cosmice. Și poate că mulți dintre cutezători vor asista la această vastă premieră mondială. Fascinați de îndrăzneala oamenilor de știință în cucerirea necunoscutului, autorii de literatură de anticipație duc mai departe ideile acestora îmbrăcîndu-le în haina fanteziei artistice. Este și cazul misteriosului Efect «G».

115

tirii, Moș Tănase își presăra vorbirea cu un rîs sugrumat. Să vă spun povestea de la un capăt la altul, ne-ar trebui cîteva nopți bune. Mă tem că ni se isprăvește vacanța pînă s-ajung eu la sfîrșit. Oricum, odată și-odată tot trebuia s-o aflați. Nu știu cîți dintre oamenii satului o cunosc. Ar trebui scrisă și păstrată la loc de cinste, ca s-o știe și cei care vor veni după noi. Cu siguranță că treaba asta o s-o facă unul din voi. Poate tu, Marine, ori Ana, ori chiar tu, mă — Tărtăcuță, cine știe?!... Oftă, cercetă cerul în căutarea unor eventuale semne de ploaie și se porni să povestească domol, rostogolindu-și gîndurile și aducerile aminte. Era unul, Mardare Cutuzu. Nu-l știți. Om din vremea mea. Tot războiul îl făcuse «mobilizat pe loc» la calea ferată. În vara lui patruzeci și patru venea noaptea la mine cu niște tovarăși de-ai lui și vorbeau... Drept să vă spun, la început nu-i prea înțelegeam. Nu se fereau de mine. Pe-aproape de sfîrșitul războiului le-au luat unii urma. Știam tunelul de la moara grecului. Acolo i-au ascuns. Avea Mardare, ăsta, o strălucire a ochilor, că de te știai vinovat cu ceva în fața lui, nu i-o puteai înfrunta. Nu l-am mai văzut de mult. Trebuie că e în pensie acum. Am adresa lui. Gîndesc că are și ceva nepoți, altfel nu se poate. Oamenilor de felul lui, trebuie să le ducă cineva numele mai departe. Mă duceam la ei numai în miez de noapte, ca să nu le bănuie careva ascunzătoarea, Aveam pe vremea aia un cal cu nume de întuneric. Îi ziceam Buimac. Îi înveleam copitele în blană și cînd luam cîmpul de-a latul, pămîntul nu mai suna, îl mîngîiam parcă. «Avem știre sigură că o să treacă o coloană nemțească de motorizate, neică Tănase. Voi n-aveți idee de așa ceva. Misiunea noastră e să-i împiedicăm să ajungă la București. Trebuie să aruncăm în aer podul de fier de pe Ialomița. Dacă nu reușim, am aici alt plan. Să ridicăm stăvilarul de la Valea Măcieșului. Poate că noi n-o să ajungem să-l înfăptuim. Însă peste două zile ne vin ajutoare. Oricum o să fie folositor... Ce zici, ne ajuți?...» Ochii bătrînului se făcuseră

116

mici, sclipind parcă în întuneric. Îți aduci aminte. Milandrule? Erau șapte. Tare mi-ar fi dor să-l mai văd. Niciodată nu te săturai stînd de vorbă cu el. Bineînțeles, nemții n-au trecut spre București. Din cei șapte, unul singur a rămas să-și doarmă somnul pe malul Ialomiței, însemnînd pămîntul cu nume de voinic. Nu știu ce fel de oameni erau, dar vorbeau despre țară ca despre copiii lor și nu se temeau să-si dea viața, ca s-o slujească.

— Am un gînd, moș Tănase, a zis Olmazu.

— Spune-l neică. Gîndurile pentru asta au fost născocite, să le spui și cu glas tare.

— Ce-ar fi să-i scriem că am dat peste planul lui? Crezi că o să vină?

— Ar fi o treabă. Vedeți voi, cînd am luat herghelia în grijă, mai cu seamă în primul an, încălecam și îmi făceam drum spre moară. De nouă ori am luat tunelul de la un capăt la altul. N-am avut norocul vostru. Dacă am văzut că nu dau peste nimic, am zidit ieșirea din malul apei. Mă temeam să nu dea vreunul din voi peste ea și intrînd, să se rătăcească. Cine și-ar fi închipuit sticla cu pergamentul?!... Ce faci, bădie Vasile, dormi?...

Băiatul tresări. Nu dormea. Încerca să-i născocească chipul lui Mardare. Cutuzu ăla cum va fi fost el atunci, în sfîrșitul acela de vară fierbinte. Încercă să-l alcătuiască în gînd și primele rînduri dintr-o scrisoare. «Eu, nene Mardare, sînt Vasile Olmazu. O să mă vezi dumneata. Stau ceva mai sus de școală. O să-ți arate nea Niculae Milandru. Poate îmi pui dumneata o vorbă să nu-mi poarte supărare pentru barcă. Pe dumneata trebuie să te asculte. Dacă vii, îți dau o pereche de porumbei. Am unii, pe cinste. Cînd o să-i vadă vecinii dumitale. «Și ochii lui se micșoraseră, iar chipul bărbatului despre care le povestise în seara aceea moș Tănase prindea contur, era un bărbat înalt, cu privire dreaptă, scînteietoare, și în gîndul lui Vasile îl asemăna cu un voinic care poate răpune un bolovan dintr-o singură lovitură.

117

Peste întinderi se rostogoli șuieratul unei locomotive.

— Nu l-am văzut de mult, vorbi bătrînul ca pentru sine. Voi să-i scrieți, să-i puneți și pergamentul alături și cînd o veni, căci de venit cu siguranță că are să vină, îl aducem aici, «la spune-le dumneata flăcăilor ăstora povestea pe de-a-ntregul, neică Mardare», am să-i zic și am să las caii slobozi să sune cu copitele în rumeneala dimineților...

E spre sfîrșitul lui August, luna merelor, a stelelor căzătoare, ultima lună de vacanță a școlarilor. Zilele nu-s prea călduroase, dar stăruie o lumină uimitor de străvezie — primul semn al toamnei care se apropia. Și oricît ar părea de ciudat, ruinele morii nu mai sînt. În locul lor e cîmp arat. Ici, colo, pămîntul e cărămiziu, semn al zidurilor prăbușite. Oamenii din sat au hotărît să dărîme moara și să facă un ștrand pentru copii.

Acum, în partea de miază-zi a satului, acolo unde Ialomița face un cot, copiii vin să se scalde. Vin toți: și Ana, și Modavu, și Olmazu, și Mitică Buică, și Coman Crețu, care de la o vreme umblă tot cu ei. Zilele sînt încă frumoase, numai bune de scăldat. E un chiot și-o veselie, cum rar se poate întîlni. Au venit oameni de prin alte părți pe unde-și plimbă Ialomița apele să vadă cum e treaba, ca să facă și ei pentru copiii lor. Echipajul lui Marin Modavu este deci prezent. Băiatul își aduce uneori și vapoarele. De ce să ne ascundem după degete, dar aici are chei, nu glumă! Mitică Buică e comandantul portului,. Ana doctoriță, Olmazu marinar de rînd. Numai uneori, spre seară, urcă malul pe cărarea ce trece pe lîngă păduricea de salcîmi. Se opresc. Se țin să meargă mai departe. Se tem poate de clipa în care privirile n-au să mai întîlnească dărîmăturile morii pe care nu le-au uitat încă. În înserările acestea calme de sfîrșit de vară, Vasile Olmazu lasă să i se rostogolească o lacrimă pe obraz. Dacă-l surprinde careva, spune că s-a uitat la soare și i-au tremurat privirile...

— SFÎRȘIT —

SEMAFORUL SEMNALIZEAZĂ DE 5 ORI

Cîte semne de atenție ne-ar putea arăta un semafor, pe drumul numit «bună comportare»! Să zicem că ar fi vorba despre atitudinea pe care trebuie s-o luăm într-o oarecare împrejurare sau, despre opinia care trebuie să ne-o spunem. E greu, nu-i așa, mai ales cînd este vorba de prieteni? Și totuși un semafor ne-ar semnala:

- Nu te preface că nu observi cînd un prieten o ia înaintea unuia mai mic care își așteaptă rîndul.
- Spune-i prietenului răspicat că nu-ți place să călătorească fără să-și plătească biletul de tramvai.
- Nu te distra deopotrivă cu el, cînd cu un cui, sau cu o peniță, își încearcă talentul de desenator pe ușa liftului sau pe pereții proaspeți zugrăviți ai blocului. Fă-l, dimpotrivă, să simtă tot dezacordul tău și al grupului vostru de prieteni.
- Detașamentul se află undeva la lucru. Băieții își văd de treabă, muncesc, cîntă, glumesc. Numai el, domnișorul, stă de-o-parte. Strîmbă din nas. Nimic nu-i place. Nimic nu face ca să nu se ostenească. Spune că-l doare o măsea sau poate capul, nici el nu știe! Noi însă știm, e chiul. Nu este cazul să fim miloși cu el ci, dimpotrivă.
- În excursie, se poate întîmpla să observi că unii mai puternici, mai rezistenți la drum, rîd de cei care rămîn în urmă. Nu-i cazul să te aliezi lor. Mai bine să-l ajuți pe cel mai slab, iar celorlalți nu ezita să le spui părerea care o ai despre o asemenea «camaraderie»

HAINELE ŞI CULORILE

Hainele băieților și-au căpătat în ultima vreme atribute de veselie. Oranjul și roșu au izbucnit în cămăși, pantalonii și-au îngăduit să capete nuanța turkestanului ori a harbuzului, ciorapii să aibă culori solare. De aici și un semn de întrebare: cum te descurci în avalanșa aceasta de nuanțe clocotitoare, cum le pui de acord, cum le așezi una lîngă alta astfel încît să nu apari cumva bălțat, asemenea unui mic papagal și caraghios, asemenea unui clovn în arenă?

Feriți-vă din calea combinațiilor trăsnite. Nu vă puneți ciorapi portocalii cînd cămașa e albastră și nici nu vă lăsați convinși de ideea că sînteți foarte originali, foarte «ca nici un altul» cînd aruncați pe voi la întîmplare, ca pe o paletă de pictor, toate culorile din tuburile în uleiuri. Soluția cea mai tinerească e de a vă armoniza întreaga ținută în aceeași gamă, eventual cu un singur punct de culoare în plus. Ce ziceți, pentru vară, de un pantalon bleu, cu o cămașă imprimată bleu cu alb, sandale și ciorapii, bineînțeles, într-o nuanță apropiată. Sau nu v-ar tenta formula unui pantalon cu oluzon în nuanța ocru la care să armonizați o cămașă și ciorapi maron? O cămașă portocalie (și ciorapi la fel) pot înviora pantalonii de culoarea cea mai obișnuită.

Dacă aveți pantaloni albi sau bej, vă puteți potrivi o bluză bleumarin. Formule coloristice se pot găsi la infinit, le puteți afla și singuri, fără a uita însă nici o clipă că inamicul cel mai perfid al bunului gust sînt stridențele, că nimic nu vă poate arunca mai direct în brațele ridicolului decît amestecul negîndit, necontrolat, nearmonizat al culorilor.

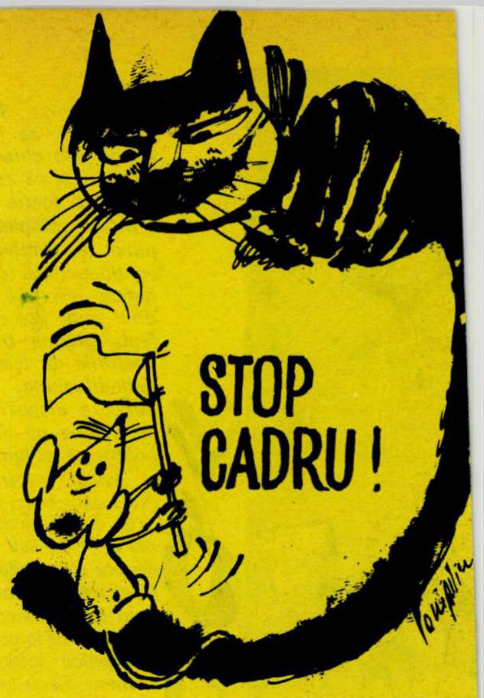

Ghenadi Alexandru, clasa a VIII-a, Liceul «George Bacovia» — Bacău ne asigură printr-o notă că «filmul» pe care-l vedeți este adevărat și nici măcar nu este dramatic. Șoricelul, după o scurtă pauză, se va întoarce pe platoul de filmare» să-și continue pasionantul joc cu «dușmanul». «Ce naște din pisică, șoareci mănîncă» este, orice s-ar spune, un dicton învechit.

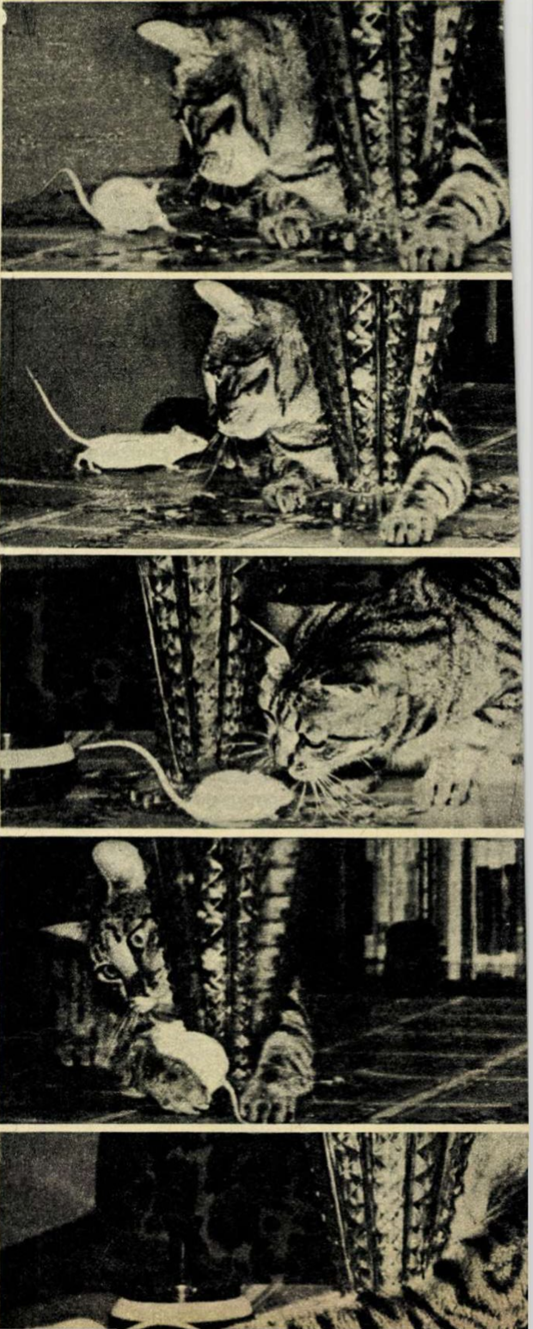

Curierul băieților

ÎN PRIMUL RÎND DRAGI CITITORI VĂ MULȚUMESC CĂ MI-AȚI SCRIS ATÎTA, CĂ SĂ NU CARE CUMVA SĂ TREC NEOBSERVAT. ACUM TEAMA ASTA MI S-A RISIPIT. AM ÎN FAȚĂ DOUĂ TEANCURI DE SCRISORI. PARCĂ AȘ FI OLGUȚA! DAR SĂ TREC LA TREABĂ:

MARIAN OBROCEA, CALAFAT. «...aș vrea să construiesc singur o etajeră pentru cărți. La toamnă începe și Gicu, frate-meu, școala și avem nevoie». Ți-am trimis azi, în plic, schița pentru etajeră. Cred că cel mult în trei zile sosește la tine. Succes în... construcție!

IONICĂ DOGARU, TECUCI. «...pe ce nume pot să-ți scriu? Nimic mai simplu scrie pe plic — pentru Emil — sau numele întreg: Sandu Emil.

CUTEZĂTORII PENTRU EMIL

PAUL SIMA, DEVA. *«...Emile, ce zici de poeziile mele?» Paule, să știi că m-ai pus în încurcătură, mie mi-au plăcut dar, personal, nu prea mă pricep la poezii. Însă am rezolvat; atelierul nostru literar îți va trimite părerea sa competentă. Peste cîteva zile.*

?!!!
ATELIERUL LITERAR

DUMITRU TURTĂ, FĂLTICENI. *«Să știi că m-am certat cu Bică, prietenul meu. Vorba a început de la poza unei mașini. După părerea mea e «Alfa Romeo». El, nu, zice că este un... «Ferrari». Zi și tu Emile...» Dumitre, ai avut dreptate! Ascultă-mă pe mine, mașina din fotografie este un «Alfa Romeo» tip sport! În materie de mașini mă pricep. Am o documentare extraordinară! Îmi pare rău pentru Bică însă, de data asta a greșit-o.*

Emil

„CUTEZĂTORII" PRINTRE MICII PESCARI

Timp de trei duminici, pionierii din comunele Bucșani și Vadul Lat, județul Ilfov, s-au întrecut în cadrul unui pasionant concurs de pescuit. Revista «Cutezătorii» a acordat cîștigătorilor următoarele premii: un aparat foto «Certina» pionierului Constantin Petre (Școala generală Obedeni), o geantă sport, pionierului Dinu Ilie (Școala generală Podișor) și cîte un permis de pescuit pionierilor: Neagu Marin, Lixandru Iulian, Boarță Nicolae, Ion Dinu și Mihai Nicu (Școala generală Bucșani).

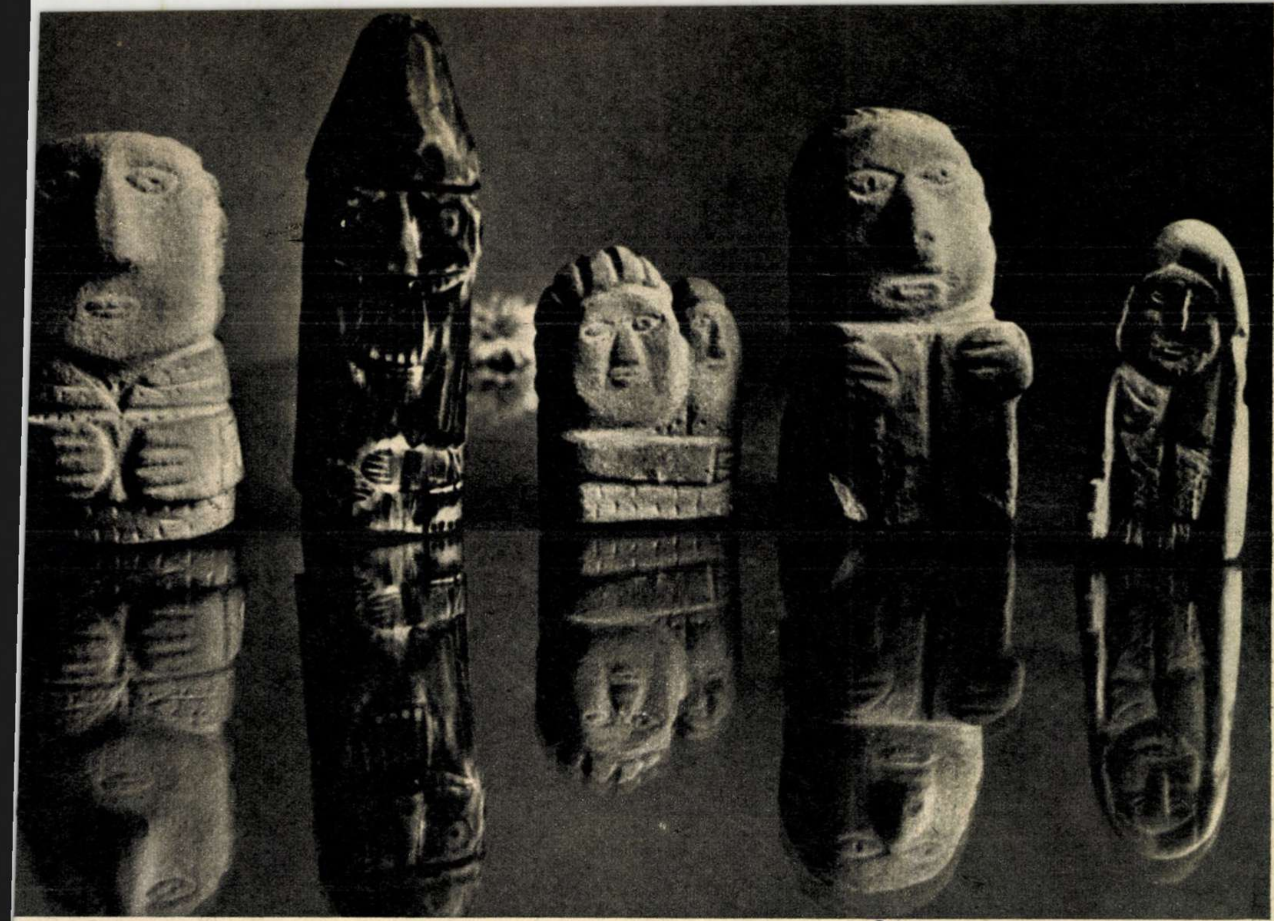

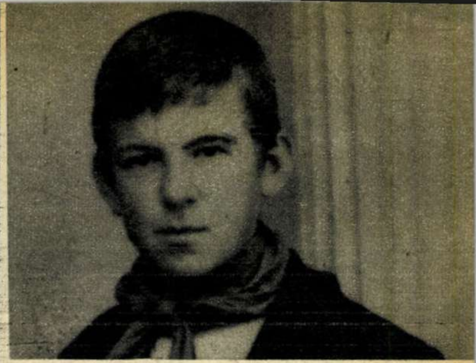

Debut

CHIP DE DAC, DE MUNTEANCĂ, DE FATĂ, DE MAMĂ CU COPILUL ***sînt cîteva din sculpturile elevului Ion Pușcașu de la Școala generală*** *Trifești, județul Neamț. Cuvintele nu mai au putere în fața acestor* ***chipuri în piatră și lemn.*** *Noi ne-am permis ca adaos doar acest reflex pe cristalul mesei, în care, superbele chipuri să se admire.* ***Și o dată cu ele, acest talent, acest pătimaș cioplitor de suflete care este Ion Pușcașu.***

POȘTA PLASTICĂ

MILITARU VICTORIA comuna Ceptura, jud. Prahova: «Am două întrebări de care depinde participarea mea la concursul de benzi desenate: Cîte umoruri să trimitem, unul sau cîte vrem? Pot desena cu creioane Carioca?» Ne-am străduit să înțelegem ce vrei să spui prin cuvîntul «*umoruri*» și am înțeles că e vorba de planșe cu subiect umoristic. Da, trimite cîte dorești, fie chiar și desenate cu Carioca.

PETRESCU AGOP — București: «Scenariul trebuie să-l scriem pe planșă?» Nu! Scenariul este povestirea sumară a întîmplărilor care urmează să fie desenate. Pe planșă, în cadrul desenelor, apar doar *replicile* personajelor și, eventual, un scurt text explicativ, atunci cînd acesta e indispensabil.

ILERGA VASILE IONEL — Lupoaia, Bihor. Repetăm: concursul se numește «Eroi contemporani». Planșele, avînd personaje deja cunoscute din alte benzi ilustrate, nu vor fi luate în considerație.

RAMBU PETRU — Mociur, jud. Caraș-Severin ne cere astfel de lămuriri asupra concursului de benzi ilustrate încît se vede limpede că **nu a citit** regulamentul concursului. Lui și celorlalți în aceeași situație — destul de mulți — le recomandăm să citească numărul 26 al revistei noastre în care a apărut acest regulament.

CORNEL CISMARU — Ploiești. Ne promiți că dacă-ți publicăm desenul ne vei trimite și alte lucrări și încă de mai bună calitate. Ce-i drept, ai posibilități, dar dacă nu te publicăm ce vei face, ai să renunți la artă?! Deocamdată, îți spunem că desenezi destul de bine, dar încarci compoziția cu prea multe amănunte de prisos.

ADRIAN BODEA — Panciu, Crucea de Sus, Vrancea. «Vă rog să-mi spuneți ce nu au bun caricaturile mele». Iată un băiat exigent! Altul ar fi întrebat ce este bun în caricaturile sale. De aceea, lui Adrian îi răspundem: în caricaturile tale, bună este intenția. Restul... Trebuie să studiezi serios desenul, caricatura.

MARCELA CHIRNOAGĂ — București, este o elevă fruntașă și, în același timp, o bună sportivă (face parte din lotul național de juniori la călărie). Dar Marcelei îi place foarte mult să și deseneze. Adesea, își alege ca subiect chiar lumea manejului. Îi publicăm lucrarea de față, realizată în tehnica — destul de dificilă pentru un copil — a gravurii pe metal.

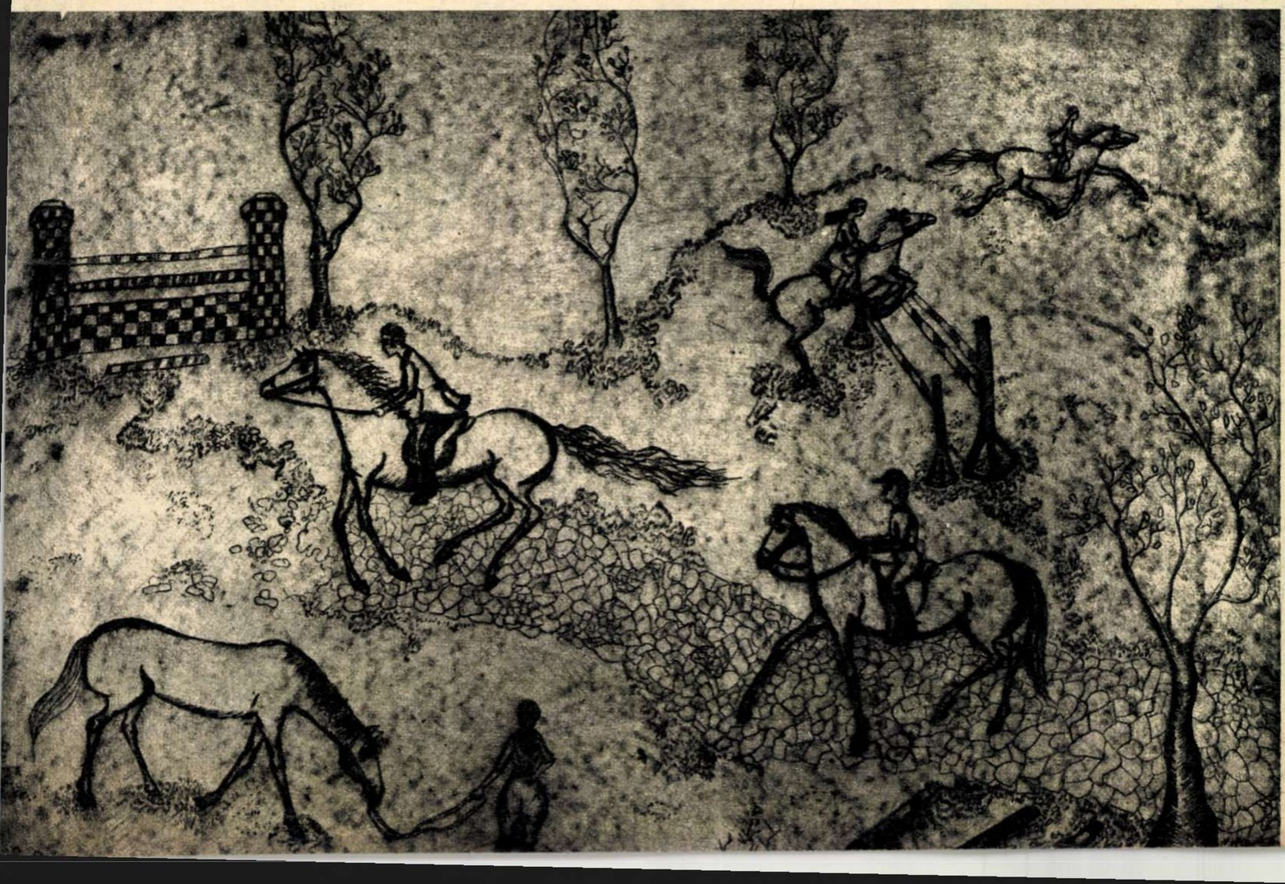

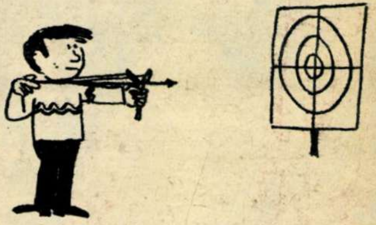

DAN VASILE

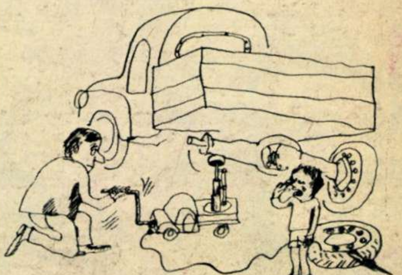

V. CRĂIȚĂ MÎNDRA

ȘOIMII CARPAȚILOR

22

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: Prinși de o patrulă hitleristă, Ursul Pitic și Pătru sînt aduși spre comandamentul inamic sub pază armată. Chemîndu-și șoimii să atace Ursul Pitic, într-un gest cu adevărat curajos, reușește să scape împreună cu Pătru, de sub pază, chiar în momentul cînd muncitorii din Orășel au declanșat atacul asupra comandamentului.

Scenariu: **PETRE GHELMEZ**

Desene: **OFELIA DUMITRESCU**

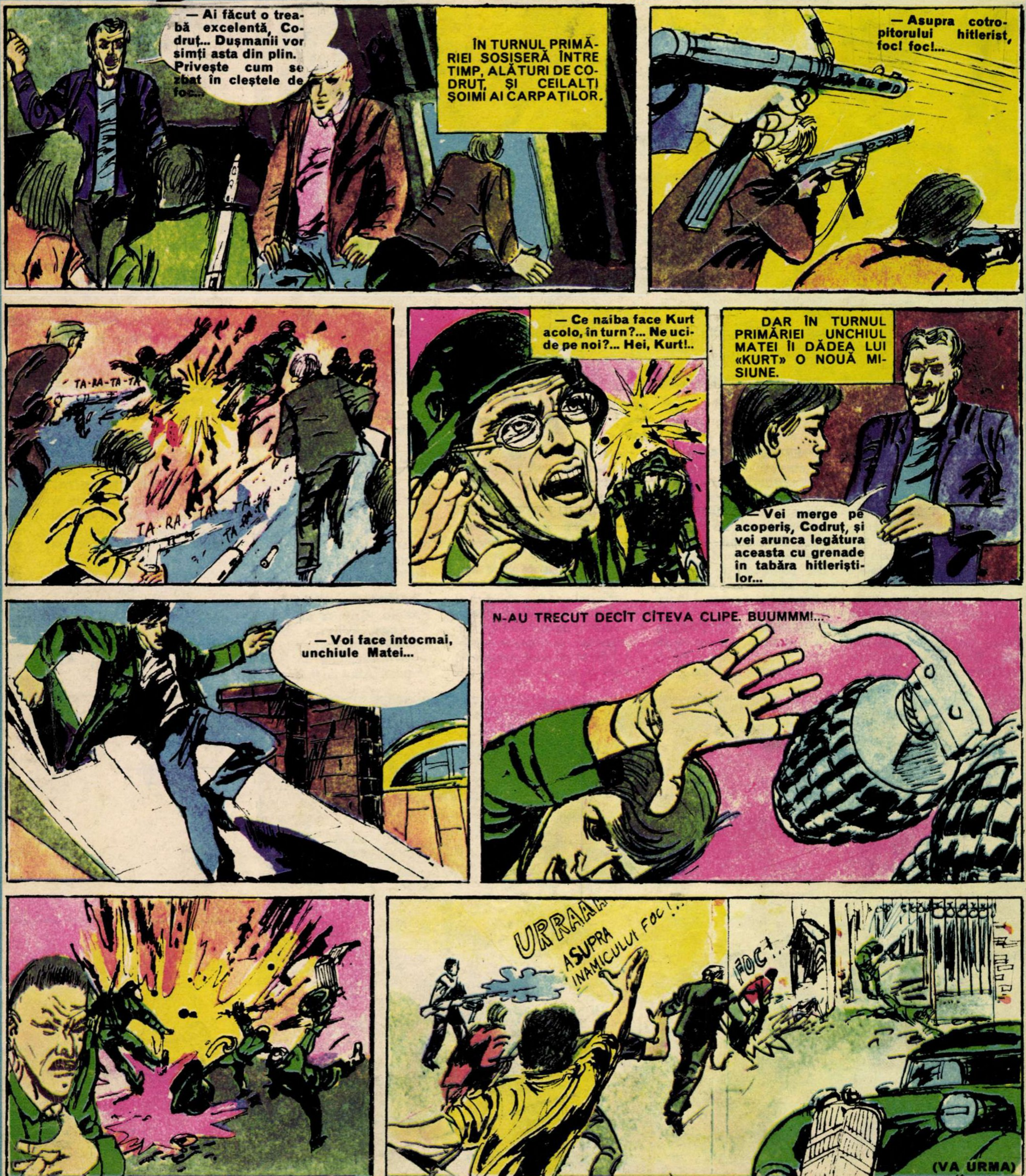
— Ai făcut o treabă excelentă, Codruț... Dușmanii vor simți asta din plin. Privește cum se zbat în cleștele de foc...
ÎN TURNUL PRIMĂRIEI SOSISERĂ ÎNTRE TIMP, ALĂTURI DE CODRUȚ, ȘI CEILALȚI ȘOIMI AI CARPAȚILOR.
— Asupra cotropitorului hitlerist, foc! foc!...
TA-RA-TA-TA
TA-RA-TA-TA-RA
TA-RA
— Ce naiba face Kurt acolo, în turn?... Ne ucide pe noi?... Hei, Kurt!..
DAR ÎN TURNUL PRIMĂRIEI UNCHIUL MATEI ÎI DĂDEA LUI «KURT» O NOUĂ MISIUNE.
— Vei merge pe acoperiș, Codruț, și vei arunca legătura aceasta cu grenade în tabăra hitleriștilor...
— Voi face întocmai, unchiule Matei...
N-AU TRECUT DECÎT CÎTEVA CLIPE. BUUMMM!...
URRAAA
ASUPRA INAMICULUI FOC!...
FOC!...

(VA URMA)

Cutezătorii

Redactor șef: Mihai Negulescu; Redactor șef adjunct: Ovidiu Zotta; Secretar general de redacție: Ioan Donca
Adresa redacției: București, Piața Scînteii nr. 1. Căsuța poștală 4132. Tel. 17 60 10 int. 1458.
Redactor artistic: Pompiliu Dumitrescu; Tehnoredactor: Emil Petrovici

ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ

108

Cutezătorii

33

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL NAȚIONAL
AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

16 PAG. 1 LEU

În acest număr:

23 AUGUST
File de istorie

UN EPISOD DRAMATIC:
Asaltul cazematei

UN MARE REPORTAJ:
Vară pionierească

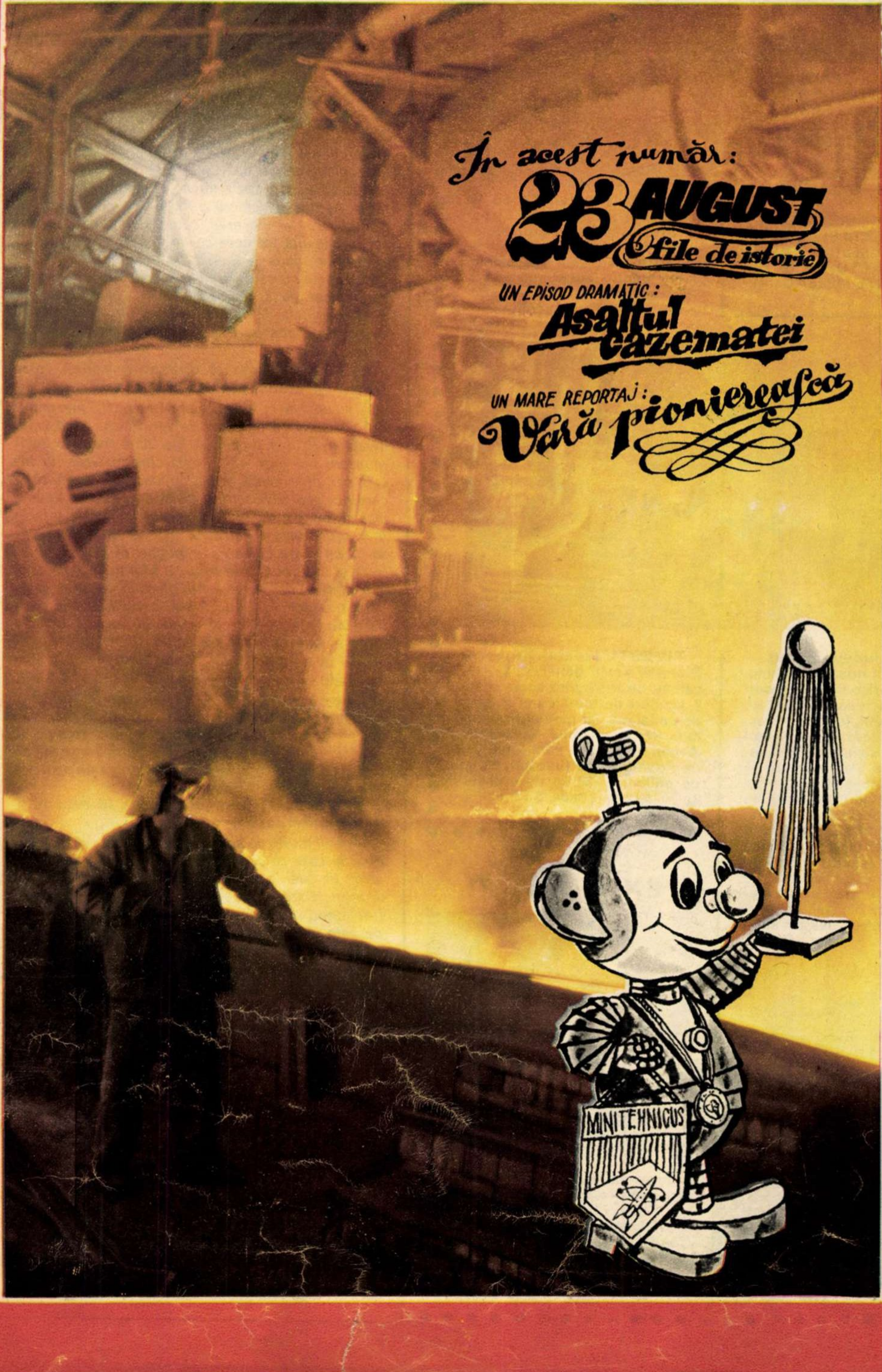

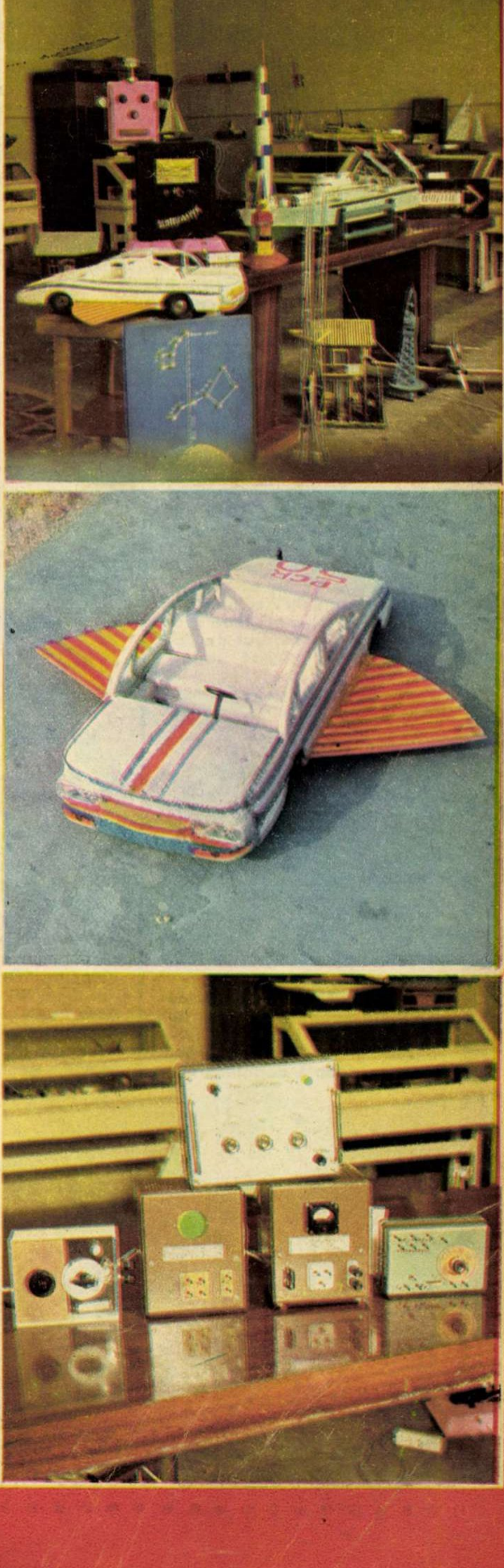

ÎNALTĂ CALIFICARE (CREAȚII TEHNICE ALE COPIILOR DIN JUDEȚUL HUNEDOARA)

SÎMBĂTĂ, 14 AUGUST A.C., TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU ÎMPREUNĂ CU SOȚIA SA, ELENA CEAUŞESCU, ÎNSOȚIT DE TOVARĂŞII MANEA MĂNESCU, PAUL NICULESCU-MIZIL, JANOS FAZEKAS, IOSIF BANC, MIHAI GERE, A FĂCUT O VIZITĂ DE LUCRU ÎN JUDEȚUL HARGHITA. PRETUTINDENI, ÎN ORAŞELE ŞI CENTRELE INDUSTRIALE VIZITATE, UN MARE NUMĂR DE OAMENI AI MUNCII AU VENIT ÎN ÎNTÎMPINAREA SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI, A CELORLALȚI CONDUCĂTORI DE PARTID ŞI DE STAT, SALUTÎNDU-I CU MULTĂ CĂLDURĂ.

ÎNTÎLNIRILE SECRETARULUI GENERAL AL PARTIDULUI CU ZECILE DE MII DE OAMENI AI MUNCII — ROMÂNI, MAGHIARI ŞI DE ALTE NAȚIONALITĂȚI — DIN JUDEȚUL HARGHITA AU PRILEJUIT AMPLE DISCUȚII ŞI ANALIZE ASUPRA PREOCUPĂRILOR ACTUALE ŞI DE PERSPECTIVĂ ALE OAMENILOR MUNCII DE PE ACESTE MELEAGURI.

a

ACTUALITĂȚI «CUTEZĂTORII»

ÎN CINSTEA MARII SĂRBĂTORI

BREZOI, județul Vîlcea. — Pionierii şi şcolarii de la Liceul din Brezoi, în timpul drumețiilor şi excursiilor la care au participat, au strîns plante medicinale, plante pentru alcătuirea ierbarelor şcolare, insecte şi roci pentru laboratorul şcolii.

FIERBINȚI, județul Dîmbovița. — *Peste 100 kg de plante medicinale şi peste 600 kg de spice de grîu, adunate de pe miriști, au strîns pionierii de la şcoala din sat.*

CÎMPULUNG MUSCEL. — «În aceste zile de vacanță — ne scrie un grup de pionieri — am strîns peste 5 tone de coacăze, la C.A.P., am contribuit şi noi, alături de cei mari, la amenajarea unei plaje pe Rîul Tîrgului. Spre centrul de colectare, zilnic pleacă importante cantități de plante medicinale adunate de noi, pionierii. Multe baze sportive, datorită hărniciei tinerelor brațe, îşi aşteaptă competitivii.»

LĂURENI, județul Mureş. — «Detaşamentul nostru este mic, îşi începe scrisoarea **Carmen Ralea** de la Şcoala generală de 4 ani din **Lăureni,** județul Mureş, dar, cu toate acestea, ne putem mîndri cu diploma de «Detaşament fruntaş». Vă mărturisim că noi, cei dintr-a III-a, sîntem fericiți şi mîndri de această distincție. În acelaşi timp însă, ne simțim datori să dovedim în continuare că sîntem harnici, folositori. De aceea, ori de cîte ori este nevoie, îi ajutăm pe cooperatori, strîngem plante medicinale (20 kg pînă acum), culegem spice, înfrumusețăm satul drag».

TITEŞTI, județul Argeş. — Pionierii şcolii generale din localitate au strîns pînă acum peste 7 kg flori de sunătoare şi 8 kg de patlagină, iar pionierii şi şcolarii din municipiul Curtea de Argeş au cules peste 120 kg de floare de soc (uscată), 60 kg de patlagină, 30 kg de muşețel şi 20 kg de coada şoricelului.

EX-TERRA ,71

În parcul Herăstrău a avut loc cea de a patra ediție a finalei concursului «Ex-Terra '71», organizat de Rradioteleviziunea Română în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor. La întrecere au luat startul peste 200 de constructori modelişti din întreaga țară.

ŞTAFETA CUTEZANȚEI

La Uzina de Maşini Grele din Bucureşti nicăieri ca în sectorul cald nu pare mai potrivită o discuție despre educarea pionierilor prin muncă, despre formarea bogatei lor personalități. Aici unde trunchiuri masive de metal incandescent.urmînd traiectoria unor adînci zămisliri, iau înfățişarea suplă a turbinelor de hidrocentrală, şi unde patul oțelului este modelat după chipuri de înaltă înțelegere pentru frumos al oamenilor de aici, ideea formării personalității prin muncă primeşte pe cît de înalte înțelesuri, pe atît de adînci certitudini. Şi, bineînțeles, o întrupare aparte în cuprinsul căreia personalitatea comunistului MIHAI ION, şef de echipă la secția de turnătorie — interlocutorul nostru de astăzi — se detaşează cu forța unui simbol.

— **Cum ați început să munciți, cum ați deprins atît de strălucit meseria îmblînzirii oțelului?**

— *Cum am început nu-mi aduc aminte, muncesc de cînd mă ştiu. Mi-amintesc în schimb cum lucram ca ucenic. Era prin '48 cînd am plecat de-acasă, dintr-un sat, direct în turnătorie; vremuri grele, lipseau multe, nu prea avea cine să ne învețe, nu pentru că n-ar fi fost oameni, ci pentru că n-aveau timp. Aveam în schimb o mare sete de a şti, de a prinde secretul meseriei, căutam să suplinim prin această voință tot ceea ce ne lipsea, şi ne lipseau — cum am spus — multe, dar ambiția noastră, încrîncenarea cu care învățam să migălim forma oricărei piese de 3, de 5, de 10 ori, pînă reuşeam, ne-au sprijinit. Atunci am înțeles un mare adevăr, că un tînăr pus pe treabă, pe fapte mari, învinge orice piedică.*

— **Ce asemănări şi deosebiri vedeți între tinerii de atunci şi între cei de azi?**

— *Nivelul de cultură al tinerilor de azi e mai mare. Am observat că un băiat de 14—15 ani, cînd vrea, învață mult mai repede şi mai bine meseria decît reuşeam noi prin '48. Numai cine nu vrea nu învață azi, cînd există atîtea mijloace de pregătire la care noi nici nu visam în urmă cu peste 20 de ani. Dar că au atît de multe în jurul lor, că le înțeleg mai uşor, toate acestea nu trebuie să le dea pace, să-i facă să se culce pe-o ureche, ci să-i ambiționeze şi mai mult spre muncă. Mie nu-mi place să dau sfaturi, dar aşa, că mă-ntrebați, aş vrea să le spun tinerilor că dacă n-ai muncit de mic copil dacă nu îți este clar ce trebuie să faci, te trezeşti dintr-o dată că viața s-a scurs ca un metal topit alături de forma dorită, împrăştiind multe scîntei dar toate sărace, sterpe, pierdute în praful din jur. Se cere să muncim toți, să muncim organizat şi permanent, pentru ca roadele să fie mult mai mari decît eforturile. Ca să avem mai mult trebuie să muncim bine, mai temeinic şi o muncă mai temeinică, rodnică,e ca ziua bună: se cunoaşte de dimineață.*

— **În această perspectivă, ce le recomandați pionierilor?**

— *Ar fi multe de spus aici. Vreau însă să mă refer doar la ceea ce avem în față, aici. Majoritatea pieselor de aici sînt piese pentru turbină; vor lua drumul Hidrocentralei de la Porțile de Fier. Priviți-le atent, multe par la fel, dar în realitate nici una nu este identică cu alta, pentru că nici una nu se naşte ca cealaltă. Fiecare are viața ei, înfățişarea ei, puterea ei, care nu sînt altceva decît parte din viața, din înfățişarea, din puterea celui ce-a făcut-o. De aceea, pentru alcătuirea unor astfel de piese, niciodată nu ajunge experiența. Trebuie să fii mereu alt om, adică să fii deschis sufleteşte, să ai setea de a crea de fiecare dată o piesă şi mai bună, de a găsi soluții noi. Şi eu cred că nici o altă vîrstă nu e mai potrivită ca pionieria spre a dobîndi calități de voință oțelită, de străduință spre mai bine, de învingere a tuturor greutăților. Anii cravatei roşii sînt ca o cupă de minereu aprins căruia nu-i trebuie decît un tipar bine modelat spre a dobîndi forma unei bijuterii de oțel.*

— **Aşadar, care-i prima urare ce le-o faceți?**

— *Să-şi modeleze de pe acum tiparul propriei lor vieți cu îndrăzneala, frumusețea şi voința vremurilor ce sînt şi ce-or să vie.*

Mihai IORDĂNESCU

23 AUGUST

PIONIERI ÎN VIZITĂ LA MUZEUL DE ISTORIE A PARTIDULUI COMUNIST A MIŞCĂRII REVOLUŢIONARE ŞI DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA.

Era o zi obişnuită din acel august 1944, o zi grea, de război. Ziarele de dimineaţă anunţau «replierea» armatelor hitleriste, ceea ce, pentru cei ce ştiau să citească printre rînduri, însemna alte înfrîngeri zdrobitoare ale fasciştilor. În punctele strategice ale Capitalei, ca aeroportul Băneasa de pildă, domnea, aparent, liniştea. Muncitorii mergeau spre fabrici, spre uzine. Dar în acea noapte a lui August 23 avea să se producă cotitura hotărîtoare în frămîntata istorie a României. Această cotitură fusese pregătită de cei care timp de ani lungi şi grei au luptat — în ciuda terorii, a ameninţării cu moartea-pentru ca într-o zi adevărul, raţiunea să biruie: comuniştii. Ei au trezit conştiinţele, i-au adunat în jurul lor pe toţi cei ce au înţeles că fascismul reprezintă cea mai întunecată, cea mai dezonorantă pagină din istoria omenirii, şi că a lupta împotriva lui înseamnă a lupta pentru onoarea, demnitatea omului, a patriei tale.

Pentru voi, cititori atît de tineri, cuvintele război, fascism, lagăre, luptă în ilegalitate n-au probabil aceeaşi rezonanţă ca pentru cei vîrstnici. Dar din dureroasa încleştare, din sacrificii, eroism şi devotament s-a zămislit realitatea pe care voi o trăiţi astăzi, s-au născut bucuriile şi împlinirile voastre. Spre mîndria voastră, a tinerei generaţii de azi, Partidul Comunist Român a avut atunci în rîndul tinerilor, ajutoare de nădejde: uteciştii. Ei au înţeles ţelurile sale revoluţionare şi n-au precupeţit nimic, pînă la sacrificiul suprem, ca ideea de libertate naţională şi socială să triumfe. Este o moştenire revoluţionară care obligă astăzi pe orice tînăr la fapte demne de un cetăţean al României Socialiste.

Să ne reîntoarcem însă la acea zi de august. Într-o casă conspirativă din Bucureşti, un grup de oameni, cu nume conspirative, membri în conducerea P.C.R. puneau la punct, în cele mai mici amănunte, planul înfăptuirii actului de la 23 August. Dar ei elaborau, totodată, un plan mai amplu: programul dezvoltării viitoare a ţării, pe care numai un partid călăuzit de învăţătura marxist-leninistă, consecvent revoluţionar, cu o perspectivă ştiinţifică asupra evenimentelor, îl putea elabora.

Fiindcă, în rîndul forţelor naţionale patriotice, P.C.R. constituia iniţiatorul principal al acţiunilor antifasciste şi antirăzboinice, fiind singura forţă capabilă să organizeze şi să conducă insurecţia naţională antifascistă armată. În acea zi de august, guvernul Antonescu a fost arestat, România a ieşit din războiul antisovietic şi s-a alăturat Uniunii Sovietice şi celorlalte ţări din coaliţia antihitleristă în lupta împotriva Germaniei naziste. Partidul a fost sufletul tuturor acţiunilor poporului şi armatei.

Anii care au urmat poartă, puternic, pecetea spiritului revoluţionar imprimat de partid. Oamenii muncii au înfăptuit mari acte istorice: 1945 — reforma agrară, 1947 — abolirea monarhiei, 1948 — naţionalizarea, 1949 — apariţia primelor cooperative agricole de producţie; reforma învăţămîntului.

«*De-a lungul celor 27 de ani care au trecut de la eliberarea ţării* — sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu în expunerea ţinută cu prilejul împlinirii a 50 de ani de la întemeierea P.C.R. — *poporul român, condus de Partidul Comunist, a desfăşurat o uriaşă activitate creatoare, la capătul căreia patria noastră, România, se înfăţişează ca un stat socialist înfloritor, cu o industrie dezvoltată şi o agricultură în plin proces de modernizare, cu o orînduire socială avansată care asigură condiţii de viaţă tot mai bune tuturor oamenilor muncii de la oraşe şi sate.*»

An de an, programul elaborat de partid, programul lucid, ştiinţific, izvorît din cunoaşterea profundă a realităţilor patriei este înfăptuit cu consecvenţă de clasa muncitoare, de ţărănimea cooperatistă, de intelectualitate. El s-a concretizat în veritabile monumente ale epocii socialiste, care ne sînt astăzi atît de familiare: salba de hidrocentrale de la Bicaz, marea hidrocentrală de pe Argeş, uriaşul complex hidroenergetic Porţile de Fier, marile platforme industriale de la Galaţi, Piteşti, Slatina, Brazi etc. importanta producţie de maşini-unelte, de autovehicule, de utilaj petrolier; blocurile de locuinţe care, practic, au modificat peisajul tuturor oraşelor noastre. Analfabetismul, odinioară în floare, a rămas departe, în istorie. În zilele noastre, învăţămîntul de 10 ani s-a generalizat, manualele şcolare sînt gratuite; la dispoziţia copiilor se află şcoli cu laboratoare şi ateliere bine dotate.

În coloanele pe care le vedeţi voi, copiii, defilînd la 23 August, trec cu mîndrie părinţii voştri, muncitori, ţărani cooperatori, ingineri, tehnicieni, medici, profesori, artişti. Ei şi atîţia alţii reprezintă mîndria colectivităţii socialiste. Nu uitaţi, mîine, alţi copii vă vor privi pe voi. Şi dacă în ochii lor veţi citi admiraţie, stimă, veţi şti atunci că aţi dus mai departe, la rîndul vostru, cu cinste, sarcina încredinţată de cei ce v-au precedat.

Tradiţiile revoluţionare se transmit din generaţie în generaţie. Munca şi cinstirea ei constituie etica societăţii noastre socialiste. Steagul brigadierilor de la Bumbeşti-Livezeni s-a înălţat, peste ani, pe Şantierul Tineretului de la Porţile de Fier şi acum, în această vacanţă, pe cel al Politehnicii din Bucureşti, unde mii de studenţi, răspunzînd chemării colegilor lor din tabăra de instruire de la Izvorul Mureşului, au alcătuit brigăzi de muncă patriotică. Şi cei mai tineri fii ai patriei, pionierii, se alătură eforturilor părinţilor lor. Pionierii bucureşteni au chemat pe toţi şcolarii ţării ca, în săptămîna premergătoare deschiderii anului şcolar, să participe la muncile agricole, la îngrijirea şcolii, a spaţiilor verzi etc. Într-un cuvînt, să devină încă şi mai utili prin munca lor ţării. Sînt acţiuni patriotice care mobilizează întregul nostru tineret, demonstrînd că spiritul revoluţionar, educat de partid, trăieşte viu în mintea şi sufletul fiilor patriei noastre, chemaţi să-l ducă mai departe spre cinstirea poporului şi ţării căreia îi aparţin.

„CUTEZĂTORII“